

உ

ஓம் மஹாகணபதயே நம: ~~ஸார்ஸ்~~

ஸ்ரீமச்சங்கரபூஜ்ய பகவத்பாத ஆசாரியசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ.

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயம்

ஸ்ரீ அண்ணாமலை ஞானதேசிகரவர்கள்

ஆஞ்செயின்படி

ஸ்ரீ வேதாந்தபாஸ்கரராய் விளங்காநின்ற

ஸ்ரீ வீர, சுப்பைய சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

சென்னைச்

சிவரஹஸ்ய முத்ராலயத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916

காடி ராட்]

[விலை 0 10 0

ஃவமயம்.

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ.

ஸ்ரீ வன்னி விநாயகர் வணக்கம்.

உமைதிருக் கொழுந னேயிவ் வுலகநற் குாவ னாகி
யமுதினை யருத்த வேண்டி யருளுப தேச மாக
வமைசகத் திரிய தீதை யருந்தமி ழுதனி லாற்றச்
சமிநிழ லமர்ந்த வீசன் றுண்மரை மலர்கள் போற்றி. 1

ஸ்ரீ பஞ்சமூர்த்திகள் வணக்கம்.

வன்னி யைங்கரன் றிருவடி மலரினை வானினை மறைத்தேகு
மன்ன வன்மரை மலரினை யறுமுக னடிமல ரினையார்க்கு
மன்னை யென்னர தனவலி யுருவனை யருள்பொழி தரும் வீர
மன்ன வன்றிருப் பொன்னடி தன்னையும் மனந்தனி னினை
வாமே. 2

ஸ்ரீ மச்சங்கரபூஜ்யபகவற்பாதாசாரிய சுவாமிகள் வணக்கம்.

மங்கையொ டிலமுந் தங்க மிவைதமின் மகிழ்ந்து வாடு
மெங்களுக் கருள வேண்டி யிவ்வுல கதனி னூடுங்
கங்கையை யுமையை நீத்துக் கடுந்துற வடைந்து மேவுஞ்
சங்கர பகவற் பாத சற்குரு சரணம் போற்றி. 3

ஸ்ரீ பதுமபாதாதி நால்வர் வணக்கம்.

பஞ்ச பா திகை யிறைவனைப் பரமவார்த் திகத்தைச்
செஞ்சொ லாற்றருங் குரவனைச் செறிநன வதனிற்
றுஞ்ச லாநிலை யடைந்திடு முனிவனைத் தோட
கஞ்சொ லாரியன் றனையுளக் கஞ்சமீ தமைப்பாம். 4

ஸ்ரீ பரமஞ்ரவர் வணக்கம்.

முத்தி ராமலிங் கேசனென் றேசிக முதலைச்
சுத்த மாதூற விறைவனைத் துபரொழித் தருளுஞ்
சித்தி னுசினித் தேசிகன் றனைத்தினந் தினமென்
சித்த மானது திரிதர லறநனைந் திடுமே. 5

ஸ்ரீ அருளிறை வணக்கம்.

ஐங்கர விறைவ னென்ற னருந்துய ரழிக்க வேண்டி
யிங்கொரு மனுட னாக யெழுந்தருள் புரிந்து சீதந்
தங்குறும் பதத்தை யெற்குத் தையயினற் றானே யீந்த
பொங்கருள் கொழிக்கும் வீரமாதவன் பொற்றூள் போற்றி.

இங்ஙனமருளியதை யிங்ஙனமியற்றுவ லென்பது.

சிறந்த கத்தியப் பத்தியச் சீரதாய்ச் செறிந்த
வறந்த ரும்மிதைக் கத்திய வுருவம தாயே
மறந்த வென்றனை மதிதனின் மருவியான் வாழ்வான்
குறைந்த வென்மனத் தளவினிற் கூறுவன் குலவ. 7

அவையடக்கம்.

பொங்கருந் துயர்செய் குடும்பமென் கடலைப்

பொட்டெனக் கடந்திடப் புண்போற்

சங்கர குரவ னருளுப தேச சகத்திரி யெனுமிதைத் தமிழி

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ.

3

விங்கெளி யனுஞ்செய் திடநினைந் திடுத

லெள்ளுறு கொதுகொரு திருண

வங்கமென் பதுகொண் டெழுகடற் கடத்த மதித்திடன்

மானுமே வழங்கில்.

8

பாயிரம் முற்றும்.

உ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ.

கத்தியப் பிரபந்தம்.

முதலாவது சிஷ்யப் பிரதிபோதன விதிப் பிரகரணம்,

அனுக்கிரமணிகை.

சேய்ய விரும்பியதின் பிரதிஜ்ஞையின் வாயிலாகச்

சாஸ்திரீய வநுபந்த சங்கிரகம். 1

ஓம், சிரத்தையையும், அறிபும் வேட்கையையுமுடைய
முமுட்சுக்களுக்கு உபகாரமாமாறு மோக்ஷசாதன உபதேச
விதியை விளங்க விளம்புகின்றோம்.

தோகுத்துக் கூறிய அருத்தத்தின் விவரணம். 2

அவ்விம்மோக்ஷ சாதனமாய ஞானத்தைச் சாதனங்க
ளாற் சாதிக்கப்பெற்ற அநித்தியமாய யாவற்றினின்றும்
விரக்தனும், புத்திர வித்த லோக வேடனைகளைத் தியாகித்
தவனும், பரமஹம்ஸ சன்யாசத்தைப் பற்றினவனும், சமதம
தயாகியோடு கூடினவனும், சாஸ்திரப்பிரசித்த சிஷ்யகுண

சம்பன்னனும், சுசியும், பிராஹ்மணனும், சாதி கருமம் ஆசாரம் வித்தை குலம் என்பவற்றாற் பரீக்ஷிக்கப்பட்டவனும், விதிப்பிரகாரமடைந்தவனுமான சிஷ்யன் பொருட்டுக் கிரகணந்திடமாம் வரையும் அடிக்கடி அனுக்கிரகிக்கவேண்டும். 2

குருவினடைவு செய்யத்தக்கதென்பது. 3

“நிச்சயித்து” என்பதுமுதல் “உண்மையாகப் பிரஹ்ம வித்தையை” என்பதீராகச் சுருதியும் புகல்கின்றது; திரமாகக் கிரகித்த வித்தையும் ஆத்மாவின் சிரேயஸின்பொருட்டுச் சந்ததியின் பொருட்டுமாம்; வித்தையின் சந்ததியும் நதிகடக்க அவாவினனுக்கு நாவாயொப்பப் பிராணியின் அனுக்கிரகத்தின் பொருட்டாம். நீராற்சூழ்ந்ததும் தனத்தானிறைந்ததுமாய விப்பிருதுளியை ஒருவன்றரினும் அன்னேன்பொருட்டு மிகீயற்பாலதன்று, இதுவே அதனினும் அதிக தாமாமென்று சாஸ்திரமுஞ் சிக்ஷிக்கின்றது; வேறாயிடு, ஞானத்தினடைவு இன்மையின் “ஆசிரியனையுடைய புருடனறிவன்” “ஆசிரியனாலே அறிந்த வித்தை” “ஆசிரியன் கடத்துவிப்போன், நன்ஞானமோடும் என்றீண்டுரைக்கப்படும்” என்பனமுதலிய சுருதிகளாலும்; உனக்கு ஞான முபதேசிப்பார்க” ளென்பன முதலிய ஸ்மிருதிகளாலுங்காண்க.

3

அடிக்கடி குருபரனுபதேசத்தின்கட்காரணம். 4

சீடனது ஞானக்கிரகணத்தையுங் குறிகளா லுணர்ந்து, அக்கிரகணத்தின்கண் ணிலவுறு மேதுக்களாய அதர்மம், லௌகிகம், பிரமாதம், நித்தியாநித்தியவிவேகவிஷயம்வரை விரியாத திரமுற்கேள்வி, லோகசிந்தாவேக்ஷணம், ஜாதியாதி களின்பிமானம் என்பனவாதிய அவற்றினிவர்த்தகங்களாய

சுருதி ஸ்மிருதி விஹித அக்குரோதாதி அஹிம்ஸாதி இயமங்களாலும், ஞானாவிருத்தங்களாய நியமங்களாலும் நிவிர்த்திப்பிக்கத் தக்கனவாம். 4

ஞானோதய ஹேதுஜாதோபதேசம். 5

ஞானோபாயமாய அமானித்வாதி குணங்களும் நன்றாகக் கிரகிப்பிக்கத்தக்கனவாம். 5

குருவாற் செய்யத்தக்க உபதேசக் கிரமம். 6

ஊஹாபோஹ கிரகண தாரண சமதம தயா னுக்கிரகாதி சம்பன்னனும், வித்தையை யடைந்தவனும், திருஷ்டா திருஷ்டபோகங்களிற் பற்றற்றவனும், சர்வகர்ம சாதனத்தியாகியும், பிரஹ்மவித்தும், பிரஹ்மத்தின்கட்டிதனும், நடைகடவானும், இடம்பம் தர்ப்பம் மற்றவனைபற்றல் நிட்டுரம் மாயை மாற்சரியம் பொய் அகங்காரம் மமதை என்பன முதலவாய தோடங்க ணீங்கினவனும், கேவலம் பரானுக்கிரகப் பிரயோஜனனும், வித்தியோபயோகார்த்தியும் ஆப ஆசிரியனும் “சௌமியனே! இது முன்னம் சத்தாகவே இருந்தது, ஒன்றே அத்துவிதம்” யாண்டு அன்னியத்தைப் பார்க்குகின்றானில்லை” “ஆன்மாவே பிவ்வியாவும்” “இது முன்னம் ஆன்மா, ஒன்றாகவே யிருந்தது” “நிச்சயமாக இவ்வியாவும் பிரஹ்மம்” என்பன முதலிப ஆன்மாவின் ஏகத்தன்மைப் பிரதிபாதனபரங்களாய சுருதிகளை முன்ன முபதேசிக்க. 6

சுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் பிரஹ்மத்தினது

இலக்கணம் கிரஹிப்பிக்கத் தக்கதேன்பது, 1-8

உபதேசத்துப் பின்னர் “யாதொரு ஆன்மாப் பாபமற்றதே” “எது சாக்ஷாத் அபரோக்ஷமாகப் பிரஹ்மம்,” “எது

அபிலும் வேட்கை மாந்தும்வேட்கையற்றது “இதுவுமன்
 றிதுவுமன்று” “தூலமற்றது அணுவற்றது” “அந்த இந்த
 இதுவுமன்று இதுவுமன்று” “பார்க்கத்தகாதது பார்ப்பது”
 “விஞ்ஞானமானந்தம்” “சக்தியஞானமனந்தம்” “திருசிய
 மற்றதீர்ச்சாரமற்றதில்” “அந்தஇந்த மஹான் அஜன் ஆன்
 மா” “பிராணனற்றது மனமற்றது” “அதுவெளியுள் அஜம்”
 “விஞ்ஞான கனனே” “அந்தரமற்றது பாகியமற்றது”
 “அறியப்பட்டதினும் மறியப்படாததினும் அஃதன்னியமே”
 “ஆகாசம் பிரசித்தமான” என்பன முதலிய வெழிலோக்து
 களால் பிரஹ்மத்தி நிலக்கணங் கிரகிப்பிக்கத் தக்கது. 7

“பிறப்பிற் பின்று” “ஒருவன் பாபத்தையுங் கிரகியான்”
 “எங்ஙனம் ஆகாசத்தில் நித்தியந்திதம்” “ஆகத்தை யறிப
 வனாயின்னையறி” “அது சக்துமன்ற தசக்துமன்றென்று
 சாற்றப்படும்” “ஆகியற்றதன்மையாற் குணமற்ற தன்மை
 யால்” “எல்லாப்பூதங்களிற் சமமாக” “உக்தமமாய புரு
 டன்” என்பன முதலவாய மறையாலறையலுறு. நிலக்கண
 விருத்தமற்றதும், பாமான்மாவிற்சு. அசம்சாரித்தன்மை
 யைப் பிரதிபாதிப்பதிறற்பரமுற்றதும், அதற்கதேனான
 ன்னியத் தன்மையைப் பிரதிபாதிப்பதிற் றற்பரமுற்றதும்
 ஆய ஸ்மிருதிகளாலும் கிரகிப்பிக்கத்தக்கது. 8

உபதேசத்தின்பின்மதிநிச்சலத்தின் பொருட்டுச்
 சிஷ்யனை மறுபடி வினவவேண்டுமென்றுசிரியனது
 கிருத்தியங் கூறல். 9

இங்ஙனம் சுருதி ஸ்மிருதிகளாற் பாமான்மா நிலக்
 கணத்தைக் கிரகித்தவனும், சம்சாரசாகரத்தி னின்றும் கரை

யேற விச்சித்தவனுமாய சிஷ்யனைப் பிரிய தரிசனனே! நீயா
ராயுள்ளாய்? என்று வினவுக. 9

உணர்வின்மையாதி தோஷத்தால்
சிஷ்யனுடைய உத்தரம். 10

மறையோன் மகன், இவ்வம்மிசத்தன், பிரஹ்மசாரியா
யிருந்தேன், அல்லதுகிரகத்தன், இப்பொழுது பரமஹம்ச
பரிவிராட்டாய்ச் சம்சார சுகரத்தினின்றுஞ் சன்ம மிருத்தி
யுவாய மகாநக்கரத்தினின்றும் விடுபடும் வேட்கையொடு
ளன் என்று சிஷ்யன் செப்பிடி. 10

தேசிகன் பின்னுபதேசத்தால் தத்தகைய
தோஷத்தைத் தியாகிக்கச் செய்வது. 11

பிரிய தரிசனனே! ஈண்டே நின்மிருதசரீரம் பக்ஷிக
ளாற் பக்ஷிக்கப்படும்; அல்லது, மட்டன்மையை யேனுமரு
வும்; ஆண்டெவ்வாறு சம்சாரத்தினின்றும் உத்தாரணஞ்
செய்ய விச்சிக்கின்றாய்? நதிரினக் கூலங்கள் பஸ்மீ பூதமாங்
கால் நதியின் கரைகடப்பவனன்றாகின்றோபன்றோ? என
ஆசிரியன் கூறுக. 11

தூலதேகாபிமானத்தியாகத்தின் பின்
சிஷ்யனுடைய விஞ்ஞாபனம். 12

ஆகத்தினின்றும் யானன்னியன், சரீரமோ சனிக்கும்
மரிக்கும், பக்ஷிகளாற் பக்ஷிக்கப்படும், மட்டன்மையை மரு
வும், சத்திரமொரி முதலியவையாலும் விநாசமாம், வியாதியா
திகளாலும் வீக்கப்படும், அதன்கண் நானென்றொற்குயிற்றிய
தருமாதரும வசத்தாற் பக்ஷி நீடம்போன்று புகுந்தோனா
யடிக்கடியாக நாசமாங்கால்தருமாதரும வசத்தாலன்னிய

தேகத்தைப் பூர்வநீடமழியுங்கானீடாந்தரமடையும் புட்
போன்றடைவேன்; இங்ஙனமே யான் அனுகியாய சம்சாரத்
தில் தேவ மனுட திரியக்கு நிரயத்தானங்களில், என் கரும
வசத்தாலுற்றவுற்ற வுடலை யொழித்து, உறுநவநவ வெவ்
வேறுடலைத் தரிப்பவனாய்ச் சனனமாணப் பிரபந்த சக்கரத்
திற கடியந்திரங் கடுப்ப என்கருமத்தாற் பிரமிப்பவனாய்க்
கிரமமாக இவ்வாக்கையை மேவுற்று, இச்சம்சார சக்கரச்
சுழற்சியாற்றுக்கியாய்ச் சம்சாரசக்கரச் சுழற்சியின் சாந்தி
யின் பொருட்டுப் பகவானுகிய தேவரீரையடைந்தவனாகின்
றேன்; ஆதலாலாகத்தி னன்னியனான நானிச்சதியனே; போ
வன வருவனவாய புற்கலங்கள் புருடனுக்குப் புடவைகள்
போன்றனவே யென்று அச்சிஷ்யன் அறைவானேல். 12

சிஷ்யனேப் புகழ்தல் வாயிலாக ஆசிரியனதுத்தரம். 12-15

நன்று நவின்றனே; நன்று நாடியுள்ளா யெனினும், விப்
பிரகுமரன், இவ்வம்மிசக்தன், பிரஹ்மசாரியாயிருந்தேன்,
அல்லது கிரகத்தன், இப்பொழுது பரமஹம்ச பரிவிராட்டா
யுளனென்று எவ்வண்ணம் பொய் புகன்றனே? என்று ஆசிரி
யன்வினவுக.

பகவனே! யானெவ்வண்ணம் பொய்புகன்றவனாவேன்
என்று அச்சிஷ்யன் கூறுவனாயின். 14

எதனால் நீ பின்னஜாதி பிகுராதி அந்வய சாதகர்மாதி
சமஸ்கார விசிட்ட சாரத்தை மறையான்மகன், இவ்வம்மி
சக்தன் என்பன முதலிய வாக்கியத்தால் ஜாதி அந்வாயந்
தணந்த ஆன்மாவிற்கு ஞர்ந்தவனாகின்றனாயோ? என்று அவன்
பொருட்டாசிரியன் அறைக. 15

விளம்பியபோருள் விரிப்பான் சீடன்றன் வினாவேழுச்சி. 16

எவ்வண்ணம் சரீரம் பின்னசாதியந் நுவயசமஸ்கார
மாம்? அல்லது, சாதியந் நுவபசமஸ்கார மற்றவன்றான்
யானெவ்வண்ணமாவேன்? எனவவன் வினவில். 16

ஆசிரியன் விடையளிப்பான் றோடங்கல். 17

பிரியதரிசனனே! கேட்பாயாக:—இவ்வாகம் உன்னிற்
பின்னமும், பின்னசாதியந் நுவயசமஸ்கார முடையதுமாம்;
நீயோ சாதியந் நுவயசமஸ்காரம் நீங்கி னொவாயெனப்
புகன்று அவனைச் சிந்திப்பிக்க. “பிரியதரிசனனே! சத்தாக
வேயிது” என்பதுமுதலி பசுருதிகளா லும் ஸ்மிருதிகளா லும்
முற்புகன்ற விலக்கணம் வாய்ந்த சர்வான்மாவாய பரமான்
மாவைக் கேட்டவண்ணந் சிந்திக்க வருகனாகின்றாய்; அதன
திலக்கணத்தை யுந் சருதிஸ்மிருதிகளாற் சிந்திக்க வருகனா
கின்றாய் என்றாரியனறையக. 17

உடலின் பின்னசாதியந் நுவயசமஸ்காரத்தன்மையி

னுணர் வுதிப்பா னதனுற்பத்திப் பிரகாரம். 18

எவ்வீவ்வாகாசம் பிரசித்தம், நாமவருவங்களி னின்றும்
வேறுபொருள் வடிவாயது, சரீரமற்றது, தூலமற்றதாதி
யிலக்கணமுடையது, பாபமற்றதாதி யிலக்கணமுடையது,
சர்வசம்சார தர்மங்களாற் பற்றவொண்ணாதது, எது
சாக்ஷாத் அபரோக்ஷமாய பிரஹ்மம், எவ்வாத்மா சர்வாந்தர
மோ, பார்க்கத்தகாதது, பார்ப்பது, கேட்கத்தகாதது,
கேட்பது, நினைக்கத்தகாதது, நினைப்பது, அறியத்தகாதது,
அறிவது, நித்தியவறிவுருவாயது, அந்தரமற்றது, பாகியமற்
றது, விஞ்ஞானகனமே, ஆசினியொப்பப் பரிபூரணமாயது,
அநந்த சக்தியுடையது, சருவத்திற்கு மான்மாவாயது, அபி

லும் வேட்கையா தியற்றது, தோன்றன் மறைதலற்றது, தன்
வடிவின் விலக்கணங்களும் உலக காரணவடிவங்களும் உண்
மையின்மைகளினின்றும் அநிர்வசனீயங்களும் தன்னாலறி
யப்படுபவைகளும் சற்பாவ மாத்திரத்தாற் றன்னுருவி விருப்
பனவும் வெளிப்படாதனவுமாய நாமவுருவங்களின் விசேஷ
கருத்தா; சிந்திக்கத்தகாத வாற்றலுண்மையின், என்று உற்
றபரமான்மக விலக்கண சிந்தனையின்பொருட் டுரைக்குக. 18

உடலினுற்பத்தி யுபதேசம். 19-21

வெளிப்படாத அந்நாம ரூபங்கள் வெளிப்படுங்கால்,
அவ்வீவ்வான்மனினின்றும் வானமெனப் பெயரிய வத்து
வானதுண்டாயிற்று. அவ்வாகாசமெனப் பெயரிய பூக்
ழும் இவ்வண்ணம் மலமுறு சலிலத்தினின்றும் மலமுறு
பேனம்மானப் பரமான்மாவினின்று முண்டாயிற்று, சலிலத்
தின் வேறுபக் காடுறாமைபிற் பேனஞ்சலிலமுமன்று,
சலிலத்தினின்று முற்றினும் வேறுமன்று; நின்மலமாய சலி
லமோ மலரூபமாய பேனத்தினின்றும் அன்னியமாம்; இவ்
வண்ணம் பேனத்தானமேய நாமரூபங்களினின்றும் பர
மான்மா அன்னியஞ், சுத்தம், பிரசன்னம், அதன்விலக்கண
மாம்; வெளிப்படாத பேனத்தானமேய அந்நாம ரூபங்கள்
வெளிப்படுங்கால் வானமெனப்பெயரிய வத்துவானதுண்
டாயிற்று.

19

நாமரூபங்கள் வெளிப்பட அதினின்றும் தூலபாவ
மடையுங்கால் வாயுபாவத்தை யடைந்தன, அதினின்றும்
அக்னிபாவம், அக்னியினின்றும் அப்புபாவம், அதினின்றும்
பிருதுவிபாவமாமென இவ்வண்ணம் முறையாய்ப் பூர்வபூர்
வாநுப்பிரவேசத்தாற் பிருதுவியீறாயுள்ள பஞ்சமகா பூதங்

களுண்டாயின. அதினின்றும் பஞ்சமகா பூதகுண விசிட்டப்
பிருதுவி, பிருதுவியாலும் பஞ்சான்மகமாய நெற்கோதுமை.
முதலிய ஓட்திகள் உண்டாயின; அயிலப்பட்ட அவற்றினி
ன்றும் ஸ்திரீபுருஷ சரீர சம்பந்தியாய் லோகிதமும் சுக்கில
மும் உண்டாகின்றன. அவித்தையாற் பிரயுக்த காமமத்தின்
மதனத்தால் உண்டாயதும், மந்திர சமஸ்காரம் செய்யப்பட்
டதுமாய அவ்விரண்டும் ருதுகாலத்திற் கருப்பாசயத்திலிட
ப்படும் ஸ்வயோனி ரசானுப் பிரவேசத்தால் விருத்தியடை
யாநின்ற கர்ப்பீபூதமாய அது ஒன்பதாந் திங்களிலேனும்,
பத்தாந்திங்களிலேனும். வெளிப்படும். 20

பெயராகிருதிகளைப் பெற்றுண்டாய அது ஜாதகர்மாதி
களால் மந்திர சமஸ்காரம் செய்யப்பட்டுப் பின்னருபநயன
சமஸ்கார யோகத்தால் பிரஹ்மசாரி பென்னும் பெயரைப்
பெறும், அச்சரீரமே பத்தினியோக சமஸ்கார யோகத்தால்
இல்லறத்தானென்னும் பெயரை இயையும், அதிலே வன
இருப்பின் சமஸ்காரத்தால் தாபசனென்னும் பெயரைத்தரி
க்கும், அதிலே கிரியாவிநிவிருத்தி நிமித்த சமஸ்காரத்தால்
பரிவிராட்டுன்னும் பெயரைப்பற்றும், இவ்வண்ணஞ் சரீ
ரம் உன்னிற் பின்னமும், பின்னஜாதி அன்வய சமஸ்கார
முடையதுமாம். 21

சூக்ஷ்மசரீராபிமான த்யாஜனம். 22-23

“பிரியதரிசனனே! அன்னமயமே மனம்” என்பதுமுத
லிய சுருதிகளால் மனமும் இந்திரியங்களும் நாமரூபான்
மகங்களேயாம்; யானெவ்வாறு பின்னஜாதி அன்வய சமஸ்க
ார வர்ஜிதனாவெனென்றிற் கேட்பாயாக:—எவ்விவன் நாம
ரூபங்களின் விசேஷகர்த்தாவோ, நாமரூபதர்ம விலக்ஷண

னோ, அவனே நாமரூபங்களை நன்காற்றி இச்சரீரத்தைச் சிருஷ்டித்துச் சமஸ்கார தர்மவர்ஜிதரூப தானே ஈண்டு நாமரூபத்திற் பிரவேசித்தனன், அன்னியங்களாற் பார்க்கப்படாதவனாய்த் தான் பார்ப்பவனாய், அங்கனமே கேட்கப்படாதவனாய்க் கேட்பவனாய், நினைக்கப்படாதவனாய் நினைப்பவனாய், அறியப்படாதவனாய் அறிபவனாய், “சர்வ ரூபங்களை யாற்றி நாமங்களைக் குயிற்றிச் செப்பல்செப்பவனாய்த் தீரன் யாவன் உளனோ” என இவ்வர்த்தத்தி லாயிரக்கணக்கான சுருதிகளான:—‘அது சிருஷ்டித்து அதுவே பிரவேசித்தது’ ‘உட்பிரவேசித்தவன் ஜனங்களின் சிஷ்யன்’ ‘அவ்விவனீண்டு பிரவேசித்தவன்’ ‘இவனின் னன்மா’ ‘அவனிவ்வெல்லையே பிளந்து இத்துவாரத்தா லடைகின்றனன்’ ‘சர்வபூதங்களி லிவன்கூடான்மா’ ‘அந்த இந்தத் தேவதை பார்த்தது, இப்பொழுது நானிம்முத்தேவதை’ என்பன முதலிய சுருதிகளாம். 23

பரமான்மாவே க்ஷேத்ரக்ருணேன்பதில் ஸ்மிருதிகள். 24

“ஆன்மாவே சர்வ தேவதைகளும்” “நவத்வாரபுரத்திற் றேகி” “என்னை க்ஷேத்ரக்ருணாக்ஷமறி” “சர்வபூதங்களிற் சமன்” “பார்க்கப்பட்டவனும் நினைக்கப்பட்டவனும்” “அன்னியன் உத்தமபுருஷன்” “சரீரங்களி லசரீரன்” என்பன முதலிய ஸ்மிருதிகளுமாம்; ஆதலால், ஜாதி அந்வய சமஸ்கார வர்ஜிதன் நீயெனச் சித்தித்தது. 24

பரஜீவர்களின் அபேதத்தில் அநுபவ விரோதமுள

தேன்னுஞ் சங்கையி னிராசவாயிலாகப்

பேததிருஷ்டியினிந்தை. 25-27

அஞ்ஞன் சுகி துக்கி பத்தன் சம்சாரி என நானன்னியனே, என்னின் விலக்ஷணரூப இந்த அசம்சாரியாகிய தே

வன் அன்னியன் அவனை யான் பலிஉபகார நமஸ்காராதிகளா
லும், வருண ஆசிரம சுருமங்களாலும் ஆராதித்துச் சம்சார
சாகரத்தினின்றும் ஏற இச்சித்தவனாகின்றேன், யான் அவ
னே யென்பதெவ்வண்ணம்? என்று அவன் அறைவானேல்.

இவ்வண்ணம் பிரிய தரிசனனே! அறிய வருகனன்றுகின்
றாய், பேதனானத்திற்கு நிஷேதத்தன்மை யுண்மையின், பே
தனானமானது. "எவ்வண்ணம் நிஷேதிக்கப்பட்டதென்றா
சங்கித்துக்கூறுகின்றார்:—“ அன்னியன் பரமேசன், அன்னிய
னாகின்றேன் என அவனறிந்தவனன்று” “யாவன் அன்னி
யமேயிது வென்று தன்னிற் பின்னமாகப் பிராஹ்மணத் தன்
மையை யறிகின்றானே, அவனைப் பிராஹ்மணத்தன்மைச் சாதி
யானது தத்வ விமுகனாய்ச் செய்க” “யாவனான்மாவின் கண்
நாநாப்போன்று பார்க்கின்றானே, அவன் சம்சாரத்தினின்
றும் சம்சாரத்தை யடைகின்றான்” என்பன வாதியை ஆசி
ரியன்கூறுக.

26

இச்சுருதிகளியாவும் பேதனானத்திற்குச்சம்சாரப் பிரா
ப்திபைத் தெரிவிக்கின்றன.

27

அபேத திருஷ்டியின் பிரசம்சை வாயிலாகச் சாதனத்
தோகூடிய கர்மத்தின் பிரதிஷேதோபபாதனம். 28-32

அபேத ஞானத்திற்கோ ஆயிரக்கணக்காய் சுருதிகள்
மோகூதத்தைத் தரிசிப்பிக்கின்றன; “அது ஆன்மா, அது நீயா
யிருக்கின்றாய்” எனப்பரமான்ம பாவத்தை விதித்து, “ஆசி
ரியனையுடைய புருடனறிவன்” எனக்கூறி, “அவனுக்கு அவ்
வளவே நீள்காலம்” என மோகூதத்தைத் தெரிவிக்கின்றன.
சத்திபாபிசந்தராய சோரனல்லாதவனுக்குத் தாகா தியின்மை
போன்று என்னுந் திருஷ்டாந்தத்தினால் அபேத விஞ்ஞானத்

தானே சம்சாரமின்மையைத் தெரிவிக்கின்றன. அசுத்தியா
பிசந்தயை சோரனுக்குத்தாகாதிபோன்று என்னுந் திருஷ்
டாந்தத்தினால் பேத தரிசனத்தானே சம்சாரப் பிராப்தியைத்
தரிசிப்பிக்கின்றன. 28

“அவையீண்டு விபாக்கிரமாயேனும்” என்பதாகியா
னும், அபேத தரிசனத்தால் “அவன் ஸ்வராட்டாகின்றான்”
எனக்கூறி அதன் விபரீதமாய் பேததரிசனத்தாற் சம்சாரப்
பிராப்தியைத் தரிசிப்பிக்கின்றன.

“பின்னர் யாவர் கூறிய தரிசனத்தினின்றும் வேறு
விதமாயறிவரோ அவர் அன்யராஜா உடையவராயும், கூடிய
உலகமுடையவராயுமாவர்” ஆதலால், பிராஹ்மண புத்திரன்,
இவ்வம்மிசத்தன், சம்சாரி, பரமான்ம விலக்ஷணன் என
ஆவா! மித்தையையே கூ 29

ஆதலால், பேததரிசனத்திற்குப் பிரதிஷ்டித்தத் தன்மை
யுண்மையானும், கர்மோபாதானத்திற்குப் பேதநிஷ்யத்
தன்மையுண்மையானும், யஞ்ஞோபவீதாதிகட்குக் கர்மசா
தனத் தன்மையுண்மையானும், பரமான்மாபேதஞானத்
தாற் கர்மசாதனோபாதானத்தினுடைய பிரதிஷேதஞ் செய்
யப்பட்ட தெனவுணரத்தக்கது. கர்மங்களுக்கும் அதன் சாத
னங்களாய் யஞ்ஞோபவீதாதிகட்கும், பரமான்மாபேத
ஞான விருத்தத் தன்மையுண்மையின், சம்சாரிக் குக் கர்மங்
களும் அதன் சாதனங்களாய் யஞ்ஞோபவீதாதிகளும் பிர
சித்தமாய் விதிக்கப்படுகின்றன: பரமான்மா பேதஞானவா
னுக்கின்று; பேததரிசன மாத்திரத்தானே அதினின்றும்
அன்னியத்தன்மையாம். 30

கர்மங்கள் செய்யத்தக்கன; நிவர்த்திக்கத்தக்கனவன்றாமேல், கர்மசாதனா சம்பந்தியுங் கர்ம நிமித்த ஜாதி ஆசிரமாதிய சம்பந்தியும் ஆய பரமான்மாவிற்கும், ஆன்மாவோடும் அபேதஞானத்தை “அது ஆத்மா, அது நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பன வாதியாய நிச்சித ரூபவாக்கியங்கள் ஒதா தொழியவேண்டும், பேதஞான பாபத்தோடு சம்பந்தமற்றவன், நிந்தையையும் “பிரஹ்மவித்துவின் இந்நித்தியமகிம்ம” “புண்ணியத்தோடு சம்பந்தமற்றவன்” “பிரஹ்மண சுவர்ண ஹரணனீண்டுப் பிரஹ்மண சுவர்ணஹரணமற்றவனாவன்” என்பன முதலியவையுரையாதொழியவேண்டும். 31

கர்மங்களுங் கர்ம சாதனங்களாகிய யஞ்சோப விதா திகளும் நன்றாகத் தியாகஞ் செய்யப்படுவனவன்றாயின், கர்மசம்பந்தி ஸ்வரூபத்தன்மையையும், கர்மநிமித்த வருணாதிய சம்பந்த ரூபத்தன்மையையும் கூறாதொழியவேண்டும்; ஆதலான், முழுட்சுவாற் சாதனசகிதகருமம் பரமான்மபேததரிசன விரோதமாதலின், நன்றாகத் தியாகிக்கத்தக்கதாம்; ஆன்மாவும் பரமே யென்று சுருதிகூறிய விலக்கணப் பிரகாரம் அறியத்தக்கது.

கூறிய பிரஹ்மான்மைக்கியத்தையே உத்தியால்
விவஸ்தாபனஞ் செய்கின்றார். 33-35

ஹே பகவன்! தகிக்கப்பட்ட அல்லது, சேதிக்கப்பட்ட தேகத்திற் பிரத்யக்ஷ வேதனையும், அயில்வதா தியினிமித்தம் பிரத்யக்ஷதுக்கமும் எனக்கு உண்டாகிறது. பரமாகிய இவ்வான்மாவோ, இவ்வான்மா தர்மா தர்மமற்றது. ஜரையற்றது மிருத்தியுவற்றது சோகமற்றது அயிலும் வேட்கையற்றது.

றது தாகமற்றது சர்வகந்தரச வர்ஜிதமென்று சர்வசுருதிகளி
லும் ஸ்மிருதிகளிலும் கேட்கப்படுகின்றது. அதன் விலக்ஷ
ணைய் அநேக சம்சார தர்ம சம்யுக்தனான நான் பரமான்
மாலை ஆன்மத்தன்மையதாகவேனும், சம்சாரியாகிய வென்
னைப்பரமான்மத் தன்மையனாகவேனும், அக்னியைச் சீதத்
தன்மையதாகப்போல் எவ்வண்ணமறிவேன்? சம்சாரியாய்ச்
சர்வ சுவர்க்க மோக்ஷசாதனத்தில் அதிகிருதனாயநான் சுவ
ர்க்கமோக்ஷ சாதனங்களாய கர்மங்களையும், அதன் சாதனங்
களாய யஞ்ஞோப வீ தாதிகளையும் எவ்வண்ணம் பரித்தியா
கஞ் செய்வேன்? என்று அவன் விளம்புவானேல், 33

தகிக்கப்பட்ட அல்லது, சேதிக்கப்பட்ட வுடலிற் பிரத்
யக்ஷவேதனை யெனக்குண்டாகின்றதென்று யாதுநீ கூட
அதுபொய்யாம்; ஏனெனில், தருவிற்போல் தகிக்கப்பட்ட
அல்லது, சேதிக்கப்பட்ட உபலப்தாவிற் கு அறிபவனுக்கு
உபலப்யமானமுங் கருமமுமாய வாகத்திற்குகச்சேதங்களின்
வேதனையின் பிரதீகி யுண்டாகின்றமையின், வேதனை தாகாதி
சமாஸூர்யமேயாம். யாண்டுத்தாகமேனுஞ் சேதமேனுஞ்
செய்யப்படுகிறதோ ஆண்டே தாகாதி வேதனையை யுலகு
கூறுகின்றது; உபலப்தாவின் கட்டாகாதி வேதனையைக் கூறு
கின்றதின்று; எவ்வண்ணமெனின், யாண்டு நினக்கு வேதனை
யென வினவப்பட்டவன் எனக்குச் சிரசில் அல்லது, உரத்தில்
அல்லது, உதரத்தில் எனயாண்டுத் தாகாதி ஆண்டே கூறுகின்
றனன்; உபலப்தாவின் கட்டகூறுகின்றானில்லை. உபலப்தாவின்
கண் வேதனையிருக்குமாயின், தாகாதி, யாசிரயம்போலவேத
னையின் நிமித்தம் தாகச்சேதாதி வேதனையின் ஆசிரயத் தன்
மையுடையதாக வுபலப்தாவைக் கூறல்வேண்டும்; 34

சகஸ்ரீவின் மாட்டுள்ள உருவம்போற்றுகவு முணர்ந்துகொள்ளற்றகாது; ஆதலினூற்றுகச்சேதாதி சமாஸூர்யத் தன்மையனவாகப் பிரதீதியாதலிற் றுகாதியொப்பவேதனை கர்மபூதமேயாம். பாவரூபத்தன்மையானுந் தண்டலபாகாதீபா லாசிரயமுடையதாமென்க. ஸ்மிருதிசமானகாலத்திலே பிரதீதியாதலின், வேதனா விஷயமாய அதன் சமஸ்காரம் வேதனையின் சமாஸூசிரயத்ததேயாம்; அதனிமித்த விஷயமாய துவேஷமும் சமஸ்கார சமாஸூசிரயத்தின் கண்ணதேயாம். அங்ஙனமே இராகத்துவேஷங்களும் யாதொருபயமும் உருவசமஸ்கார சமாஸூர்யங்களே ஆஸ்ரயம் புத்தியெனக் கிரகிக்கப்படுகின்றது; ஆதலால், ஞாதாவெஞ்ஞான் றுஞ் “சுத்தனபயன்” என நுதலப்பட்டுளது. என்றவன் பொருட்டுக் கூறுக.

35

வேதனாதிகளின் அனாத்ம தர்மத்வ உபபாதனம். 36 38

உருவாதி சமஸ்காராதிகள் பின்னென்னூசிரய முடையன வாமாலோவெனில்? மொழியப்படுகின்றது:— யாண்டுக்காமாதிகள் ஆண்டே, ஆயினக் காமாதிகள் யாண்டையன? “காமஞ்சங்கற் றஞ்சம்சயம்” என்பனமுதலிய சுருதிகளாற் புத்தியின் கண்ணவேயாம். “யாண்டு உருவங்கள் இருக்கின்றனவென இருதயத்தில்” என்னுஞ் சுருதியால் உருவாதி சமஸ்காராதிகளும் ஆண்டையனவேயாம். “இவனிருதயத்திலெக் காமங்க ளாசிரயித்திருக்கின்றனவோ” “இருதயத்தின் சர்வசோகங்களை அப்பொழுது கடந்தவ னாகின்றான” “இது அசங்கம்” “இது காமங்கடந்தது” என்பனமுதலிய சுருதி சதங்களாலும்; இது அவிகாரியென்று மொழியப்படுமீ. “அனாதித்தன்மையால் நிர்க்குணத்தன்மையால்” என்

பனமுதலிய ஸ்மிருதிகளாலும், இச்சைதுவேஷம் முதலிய
யனவும் விஷயமாய க்ஷேத்திரத்தின் கருமமேயன்றி யான்
மாவினவன்று, என, அசத்தி கருமத்தின் கண்ணதேயன்றி
யான்மாவின் கண்ணதன்று. 36

ஆதலால், உருவாதி சமஸ்காராதி அசத்தி சம்பந்த
மின்மை யானே பரமான்மாவினின்றும் நீ விலக்ஷணனன்று;
பிரத்தியக்ஷாதி விரோதமின்மையிற் பரமான்மாவே யான்
என்றுணரல் பொருந்தும். “அது தன்னையே யான் பிரஹ்ம
மாயிருக்கிறெனென்றுணர்ந்தது” “ஒரு பிரகாரத்தாலே பார்
க்கத்தக்கது” “யானேகீழும்” “ஆன்மாவேகீழும்” “சரு
வத்தையு மான்மாவாகவே காண்க” “யாண்டிவனுக்குச் சர்
வம் ஆன்மாவாகவே” “இவ்வியாவு மெவ்விவ்வான்மா”
“அவ்விவன்கலையற்றேன்” “அந்தாமற்றது பாகியமற்றது”
“பாஹ்யாப் யந்தரத்தோடு கூடியது அஜம்” “பிரஹ்மமே
யிது” “இத்துவாரத்தாலடைகின்றனன்” “பிரஞ்ஞானத்தி
னாமதேயங்கள்” “சத்யம் ஞானமனந்தம் பிரஹ்மம்” “அதி
னின்றும் அது சிருட்டித்து அதுவே பிரவேசித்தது”
“சர்வபூதங்களில் ஒருதேவன் கூடன் சர்வவியாபி” “சரீரங்
களில் அசரீரத்தை” “உற்பத்தி நாசமற்றது” “கனாவிஞ்ஞே
யம்” “நனாவிஞ்ஞேயம்” “அவன் என் ஆன்மாவென்றறிக”
“எவன் சர்வபூதங்களை” “அது சலிக்கின்றது அது சலிக்கின்
றதில்லை” “அதைப்பார்த்துக் காந்திமானாகின்றான்” “அது
வே அக்கினி” “நான்மனுவாயிருந்தேன் சூரியனும்” “உட்பிர
வேசித்தவனாய்ச் சனங்களின் சிக்ஷகன்” “பிரியதரிசனனே!
சத்தாகவே” “அது சத்தியம் அது ஆத்மா அது நீயாயுள்
ளாய்” என்பன முதலிய மறைகளாலுங் கூடும். 37

“சர்வப் பிராணிகளின் குகாசயஸ்ய ஆன்மாவின் சரீரங்கள்” “ஆன்மாவே தேவதைகள்” “நவத்வாரபுரத்தில்” சர்வபூதங்களிற்சமம்” “வித்யாவிநய சம்பன்னஸ்ய” “விபக்தங்களி லவிபக்தம்” “சர்வம் வாசுதேவன்” என்பனமுதலிய ஸ்மிருதிகளாலும்; சர்வசம்சார தர்மங்களினின்றும் விடுபட்டதாய்ப் பரம்பிரஹ்மமாய் ஆன்மாவாயுள்ள ஒன்றே நீ பெனத் துணிபப்பெற்றது. 38

பிரஹ்மான்மைக்கியத் தன்மையின்கண் இலேளகிக வைதிக வியவகாரவிரோதசங்கை. 39

ஹேபகவன்? அந்தரமற்றதூஉம் பாகியமற்றதூஉம் பாகியாப்யந்தரங்களோடுகூடியதூஉம் ஜன்மமற்றதூஉம் முழுதூமாய தூஉம் சைந்தவகனமபோன்று பிரஞ்ஞானகனமேயாயதூஉம் சர்வமூர்த்திபேதவர்ஜிதமாய தூஉம் ஆகாசம்போன்றேகாசமாயதூஉம் ஆத்மாவாமேல்; சுருதிஸ்மிருதிலோகப்ரசித்தமும் நூற்றுக்கணக்கான வாதிகளின் சம்சயவிஷயமும் ஆய சாத்பங்கள் சாதனங்கள் சாதகர்கள் காணப்படுகின்றனரே கேட்கப்படுகின்றனரே இஃதென்னென்று அவன் கூறுவானேல். 39

ஈண்டு ஆசிரியர் சமாதானம், 40

எவ்விவை காணப்படுகின்றனவோ கேட்கப்படுகின்றனவோ அவ்விவை அவித்தையாலியற்றப்பெற்றனவேயாம்; பரமாததமாக ஆன்மாவொன்றேயுளது, கோ திமிரதிருஷ்டியாலனேக சந்திரர்தோற்றுவதுபோல் அநேகம்போற்றேற்றுகின்றது. “யாண்டுத்தான் அன்னியம்போன்றாமோ” “எக்கால் துவிதம்போலிருக்கின்றதோ அக்கால் இதரன் இதரத்தைப்பார்க்கின்றான்” “அவன் சம்சாரத்

தினின்றும் சம்சாரத்தை யடைகின்றான்” “பின்னர்யாண்டு
அன்யத்தைப்பார்க்கின்றோ அன்யத்தைக்கேட்கின்றோ
அன்யத்தை யறிகின்றோ அது அற்பம்” “பின்னர் எது
அற்பமோ அதுமர்த்யம்” “வாசாரம்பணம்விகாரோநாமதே
யம்” “அந்ருதம்” “அன்னியனீசன் அன்னியனான்” எனப்
பேததரிசன நிந்தையினடை வுண்டாகின்றமையிற்றுவித மனி
த்தையாலியற்றப் பெற்றதேயாம். “வகமேவாத்விதீயம்”
“எப்பொழுதிவனுக்கு” “மோகமேது” “சோகமேது”
என்பனமுதலியவகத்வவிதிசுருதிகளாலும் என்று ஆசிரியன்
அணுகுகிருக்குக. 40

கர்மகாண்ட அப்ராமாண்ய வினாவிடைகள். 41-42

ஹேபகவன், இவ்வண்ணமாமேற்சாத்யசாதனாதிபே
தமும் உற்பத்தியும் பிரளயமும் சுருதியால் யாதின்னொருட்
டுக்கூறப்படுகின்றன ? 41

நண்டுக்கூறப்படுகின்றது:—அவித்யாவானும் சரீராதி
பேதமுடையவனும் தன்னை இஷ்டாநிஷ்டசம்பந்தியாய்
நினைபவனும் இஷ்டப்ராப்தியையும் அநிஷ்டபரிஹாரத்தை
யும் இச்சித்தவனும் சாதனங்களாலே இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி
பரிஹாரங்களின் உபாயவிவேகத்தை யறியாதவனும் ஆகிய
புருஷனுக்குக்கிரமமாக அதன் விஷயமாய் அஞ்ஞானத்தை
நிவர்த்திக்கும்பொருட்டுச் சாஸ்திரம் பிரவிர்த்தித்ததே யன்
றிச் சாத்யசாதனாதிபேதத்தை விதிக்கப்பிரவிர்த்திக்கவில்லை.
அநிஷ்டரூபசம்சாரமேயது. சாத்தியாதிபேத திருஷ்டியை
யுடைய சம்சாரமூலமாய் அவித்தையையே உற்பத்திப்பிரள
யாதிகளால் ஏகத்தன்மையினடைவின் றரிசனத்தால் சிருஷ்
டியாதிவாக்கியம் நாசஞ்செய்கின்றது. 42

அவித்யாநாசத்தின் பிரயோஜனம். 43

சுருதிஸ்மிருதிநியாயங்களால் அவித்தை நாசமாங்கால், ஆன்மா அந்தாமற்றது, பாகியமற்றது, பாகியாப்யந்தரங்களோடு கூடியது, சன்மமற்றது, சைந்தவகனம்போன்று பிரஞ்ஞான கனமேயாயது, ஒன்றுயது, ஆகாசம்போன்று பரிபூரணமாயது என்னுமிதன்கண்ணே பரமார்த்ததரிசிகட்கு ஏகப்பிரஞ்ஞையின் பிரதிஷ்டையுண்டாகின்றது; சாத்யசாதன உற்பத்திப்பிரளயாதி பேதத்தாலசத்தியின் கந்தமும் பொருந்துகின்றதின்று. 43

முக்தீயிச்சையுண்டாங்காற் சாதனசகித-கர்மத்யாக நிகமனம்.

ஆதலாலிப் பரமார்த்த தரிசனத்தை யறிய இச்சித்தவனால் வருணாசிரமாதியபிமானத்தாலாய பாங்க்தரூப (பஞ்சப்பிரகார) புத்ரவித்தலோக ஏடணாதிகளினின்றும் விபரீத எழுச்சியாய சந்யாசஞ் செய்யத்தக்கது; அவ்வபிமானத்திற்கு நன்ஞானவிரோதத் தன்மையுண்மையின், பேததரிசனப்பிரதிஷ்டை அர்த்தப்பொருத்தமும் பொருந்துகின்றது. ஏகான்மாவின் கண் சாஸ்திர நியாயத்தால் அசம்சாரித்தன்மையின் ஞானமுதிக்குங்கால், அதன் விபரீதஞான முண்டாகின்றதில்லை. அக்னியின் கட்சீதத்தன்மையின் புந்தியேனும், சரீரத்தின் கட்சரைமரணமற்ற புந்தியேனும் உளதாவதில்லையன்றோ? ஆகையினால், சர்வகருமங்கட்கும் அதன் சாதனங்களாய யஞ்ஞோப வீதாதிகட்கும் 'அவித்யாகார்யத்தன்மையுண்மையின், அவை பரமார்த்த தரிசன நிஷ்டாற்றியாகஞ் செய்யத்தக்கனவா மென்றுணர்க. 44

முதலாவது சிஷ்யப்ரதிபோதன விதிப்ரகரணம் முற்றும்.

இரண்டாவது கூடஸ்த அத்வய

ஆத்மபோதப் பிரகரணம்.

சந்யசித்த முமுக்ஷுவின் கிருத்யமாய சிரவணத்தை
விதியாகச் சூசிப்பித்துக்கொண்டு சம்சார விஷயமாய
சீடன் வினாக்களை அவதரித்தல். 45

சுகமாயிராநின்ற பிரஹ்மணராகிய பிரஹ்ம நிஷ்டரைச்
சன்ன மரணவடிவமாய சம்சாரத்தினின்றும் விரக்தரூபம்
முமுக்ஷுவாயு மிராநின்ற ஒரு பிரஹ்ம விசாரதற்பரணை
வன் விதிப்ரகாரமடைந்து வினவுவானாயினன், ஹேபகவன்!
தேகேந்திரிய விஷய வேதனாவானாய், யான் சம்சாரத்தினி
ன்று மெவ்வண்ணம் விடுபடுவன்! அடிக்கடி துயிலினடை
வால் விஸ்ரமித்து விஸ்ரமித்து நனவிற்புக்க மநுபவிக்
கின்றேன்; அங்ஙனங்கனவினுந்துக்கமனுபவிக் கின்றேன்;
இஃதேஃயன் னென்னியல்பா? அல்லதென் னென்னிய
வியல்பா ிருப்பவனுக்கு நைமித்திகமா? இயல்பாயின்,
இயல்பிற்கு நீக்கவொண்ணாத தன்மைபுண்மையின், எனக்கு
மோக்ஷாசையின்றும்; நைமித்திகமாயின், நிமித்த பரிகார
மாங்கால் மோக்ஷத்தினடைவுண்டாம். 45

சிஷ்யபாஸ்வாசன பூர்வகமாகக் தருவினுத்தரம். 46-48

அவன் பொருட்டுக் தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகி
ன்றார்-குழந்தையே கேட்பாயாக நினக்கி ல்தியல்ப தன்று,
பின்னரோ, நைமித்திகமாம்: 46

எனக்கேட்ட சீடன், எந்நிமித்தம் நிவர்த்தியாங்கால்
நைமித்திகாபாவ மாமோ, அவ்வாறாய நிமித்தம் யாது?
அதன் நிவர்த்தகந்தான் யாது? ரோகநிமித்தம் நிவர்த்தி
யாங்கால் எங்ஙனம் ரோகி தன்னியல்பை யடைகின்றன

னே, அங்ஙனம் துக்கநிமித்தம் நிவர்த்தியாங்கால் எவ்வியல்பை யானடைவனே, அவ்வாறாய என்னியல்பு யாது எனக்கேட்ப.

47

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்; அவித்தை நிமித்தம், அதன்நிவர்த்திகை வித்தை; அவித்தை நிவர்த்தியாங்கால் அந்நிமித்த மின்மையின் சன்னமரண வடிவமாய சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவாய்; கரு நனாத் துயரையு மறுபலிக்காய்.

48

யின்னரும் விசேட மாயறியும் வேட்கையால் அவித்யா விஷயக சிஷ்யன் வினா. 49

அவ்வவித்தையாது? என்விஷயத்தது? என்னொசிரயத்தது? எதனால் யான் இயல்பை யடைவனே, அவ்வாறாய அவித்தியாநிவர்த்திகையான வித்தைதான் யாது? எனச் சிஷ்யன் வினவ.

49

குருவி னுத்தரம். 50

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்: நீ அசம்சாரியாய பரமான்மாவாயும் சம்சாரியாயுள்ளென்றும், அகர்த்தாவாயுங் கர்த்தாவாயுள னென்றும், அபோக்தாவாயும் போக்தாவாயுள னென்றும், நித்தியனாயு மநித்தியனாயுமுள னென்றும் விபரீதமா யுணர்கின்றாய்; இஃதவித்தை. 50

அத்யாசானுப பத்திப்பிரதர்ஸன பூர்வகமாகச்

சிஷ்யன் வினா. 51

யான் நித்தியனாயினும் பரமான்மாவன்று. பிரமாணங்களால் அனுபவிக்கப்படுதலின், கர்த்தருத்வ போக்தருத்வ வடிவ சம்சாரமெனக் கியல்பாம். அவித்தைக்குச் சுவாத்ம விஷயத்தன்மை பொருந்தாமைமையின், அவித்தை நிமித்த

மன்று. அவித்தையென்பது, பிரசித்த அன்னியத்தின் கண் பிரசித்த அன்னிய தர்ம அத்யாரோபணமாம். பிரசித்த வெள்ளியைப் பிரசித்த சுத்தியின் கண்ணும், பிரசித்த புருஷனைத் தாணுவின் கண்ணும், அல்லது, பிரசித்த தாணுவைப் புருஷனிடத்திலும் அத்யாரோபிக்கப் படுகின்றது போலாம். அப்ரசித்தத்தைப் பிரசித்தத்திலேனும், பிரசித்தத்தை யப்ரசித்தத்திலேனும் அத்யாரோபிப்பதில்லை. ஆத்மாவிற் கப்ரசித்தத்தன்மை புண்மையின், ஆத்மாவின் கண் அனாத்மாவையும் அங்நனம் ஆத்மாவிற் கப்ரசித்தத்தன்மை புண்மையானே அனாத்மாவின் கண் ஆத்மாவையும் அத்யாரோபிக்கின்றதில்லை யென்று சீடசாங்கியம். 51

சூருவினுத்தரம். 52

அவன் பொருட்டுத் தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்:—வியபிசாரத்தான் முதலதன்று, என்னை ஆத்மாவின் கண் அத்யாரோபணத்தைக் காண்டலின், யான் வெள்ளையன் கரியனை தேகதர்மத்திற்கு அகம்பிரத்யய விஷயமாய ஆத்மாவின் கண்ணும். இதுவாபிருக்கின்றேனென்றும் அகம்பிரத்யயவிஷயமாய ஆத்மாவிற் குத் தேகத்தின் கண்ணும் காண்டலின், பிரசித்தத்தைப் பிரசித்தத்திலே அத்யாரோபிக்கப்படுகின்ற தென்று குழந்தையே! நியமிக்கக்கூடாது. 52

வியபிசார மின்றென்று சீடன் சங்கித்தல். 53

ஆனாலகம்பிரத்யய விஷயமாக ஆத்மாயும், இது வெனத் தேகமும் பிரசித்தமேயாம்; ஆண்டிவ்வண்ணமாகத் தாணு புருஷர்கட்கு மிப்பி வெள்ளிகட்கு மொப்பத்தேகாத்மாக்களாய பிரசித்தங்கட்கே அன்னியோன்னிய அக்

தியாரோபண மாதலின், ஆண்டியாது விசேடத்தை யாசரித்
துப் பிரசித்தங்கட்கு அன்னியோன்னிய அத்தியா ரோபண
முண்டென்று நியமிக்கக் கூடாதெனப் பகவானுற்றிருவாய்
மலர்ந்தருளப்பட்டது என்று சீடன் வினவ. 53.

கூறிய வியபிசாரத்தை ஆசிரியர் வற்புறுத்தல். 54

தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார்:—மைந்தனை
கேட்பாயாக! தேகாத்மாக்கள் பிரசித்தங்களென உண்மை
தான் எனினும், தானு புருஷர்கள் போன்று விசேஷஞான
விஷயமாகச் சர்வலோகப் பிரசித்தங்களன்று; ஆயினெவ்
வண்ணமெனின்? நித்தியமும் நிரந்தர அவிசேஷ ஞான விஷ
யமாகப் பிரசித்தமாம். இது தேகம், இது ஆத்மா வென
விசேஷ ஞானங்களாற் றேகாத்மாக்களை யெவ்வொருவனுங்
கிரகியான்; அதனானே ஆத்மாநாதம் விஷயத்தில் இவ்வ
ண்ணமாத்மாவென்றும் இவ்வண்ண மாத்மாவன்றென்றும்
உலகர் அடிக்கடி மோசிக்கின்றனர். இவ்விசேஷத்தை யாசி
ரயித்துத்தான் இவ்வண்ணம் நியமிக்கக் கூடாதெனக்கூறி
னாம். 54.

ஆத்மாவிற்சு அத்தியஸ்தத் தன்மை யுண்மையின் சத்துத்
தன்மை பொருந்தா தேனச் சீடன் சங்கித்தல். 55

அற்றேல், அவித்யாத்யாரோபிதம் யாண்டு யாதோ
ஆண்டஃத சத்தெனக் கண்டோம். எங்ஙன மிப்பியின் கண்
வெள்ளி, தானுலின்கட் புருடன், பமுதையின்கட் பாம்பு,
ஆகாசத்தின்கட் டலமலினத்தன்மை என முதலனவாமோ ;
அங்ஙனமே, தேகாத்மாக்கட்கும் நித்தியமும் நிரந்தர அவி
சேஷஞானத்தால் அன்னியோன்னிய அத்தியாரோபணஞ்
செய்யப்பட்டதாம். எஞ்ஞான்று மவ்வன்னியோன்னியங்க

ட்கு அசத்வமாம். எங்ஙனமிப்பியாதிகளில் அவித்யாத்யா
 ரோபிதவெள்ளியாதிகட்கும், விபரீதங்களிலதன் விபரீதங்
 கட்கும் எஞ்ஞான்றும் அத்யந்த அசத்வமாமோ, அங்ஙனந்
 தேகாத்மாக்கட்கும் அவித்தையினாலே அன்னியோன்
 னிய அத்யாரோபணஞ் செய்யப்பட்டதாம். ஆண்டுவண்
 ணமாகவே தேகாத்மாக்கட்கசத்வம் பிராப்தியாமெனின்
 வைநாசிக பக்ஷத்தன்மை யுண்மையின் அதுவு மதிஷ்ட
 மாம்; பின்னரோ, அனாத்மாதிக்ஷ்டான விபரீதமாகத் தேக
 மவித்தையா லாத்மாவின் கண்ணாத்யாரோபிகமாம். சன்மா
 த்திர ஆத்மாவின் கண் னாதத்திற் கசத்வம் பிராப்தியா
 மெனிற் பிரத்தியக்ஷாதி விரோதத்தாலதுமெனிஷ்டமாம்.
 ஆகையால் ஆகாத்மாக்கள வித்தையா லன்னியோன்னியத்
 தின் கண்ணத்தியாரோபிகங்களன்று; ஆயி னெவ்வண்ண
 முலகவியவகார மெனின்? வம்சத்தம்பா திகள் போன்று
 நித்திய சையுத்தங்களா மாலோவெனின்?

ஈண்டாசிரியர் உத்தரங்கூறல். 56

அற்றன்று, அநித்யத்வ பரார்த்தத்வப் பிரசங்கம் வருத
 லின், வம்சத்தம்பா திகள் போன்றே சேர்க்கைத் தன்மை
 யுண்மையிற் பரார்த்தத் தன்மையு மதித்தியக் தன்மையும்
 பொருந்தும். மேலும் யாதொரு ஆத்மா தேகக்ஷேதாடு சேர்
 க்கை யறுவதெனப் பிறாற் கற்பிக்கப்பட்டதோ, அது சேர்
 க்கைத் தன்மையுண்மையிற் பரார்த்தமாம்; சேர்க்கையற்றது
 பரம்; அன்னியம், நித்திய மென்றுணர்க.

வைநாசிக பக்ஷப்பிராப்திதோஷவினாவி தடகள். 57-58

ஆகத்திலத்தியாரோபத்தன்மை யுண்மையின், அச்
 சேர்க்கையற்ற சங்காத சான்றாய ஆத்மாவிற்குத் தேகமாத்

திரத் தன்மையால் அசத்வ அநித்தியத்வாதி தோஷப் பிரசங்
கமுண்டாம். ஆண்டு நிராத்மகம் தேகம் நிர்த்தேகமுமாத்மா
வெனவைநாசிகபக்ஷப் பிராப்தி வடிவ தோஷமுண்டா மா
லோ வெனின்? 57

அற்றன்று, சுயமாகவே யான்மாவிற் காகாசத்திற்குப்
போற் சேர்க்கைத் தன்மையின்மையை யங்கீகரித்துண்மை
யின், அவ்வாத்மாவும் யாவற்றோடுஞ் சேர்க்கையற்றதெனத்
தேகாதியாவும் நிராத்மகமாகா; என்னை ஆகாசம் யாவற்றோ
டுஞ்சேர்க்கையற்றதெனயாவும் நிராகாசம் எங்ஙனமாகாதோ
அங்ஙனமென்க. ஆகையினால், வைநாசிகபக்ஷப்பிராப்தி தோ
ஷமின்றும். 58

பரமதத்தின்கண்ணுள்ள தூஷணத்தைப் பகர்கின்றார். 59

ஆத்மாவின் கட்டேகத்திற்கசத்வமாங்காற்காட்சியாதி
விரோதமுண்டாமெனயாது முற்கூறப்பட்டதோ அது பொ
ருநகாது. காட்சிபாதிகளாலாத்மாவின் கட காய
மைத்தன்மை காணப்படாமையின், குண்டத்திற் பதரிக்கனி
போன்றும், கீரத்திற்கிருதம்போன்றும், திலத்திற்றைலம்
போன்றும், பித்தியிற்சித்திரம்போன்றும், ஆத்மாவின் கட
காயங்காட்சியாதிகளாற் காணப்படுகின்ற தின்றன்றோ?
ஆகையினாற் காட்சியாதி விரோதமின்று. 59

வேறுபிரகாரமாக அத்தியாசம்பொருந்தாதெனச்
சங்கித்தலுஞ் சமாதானமும். 60-73

ஆயிற் பிரத்தியக்ஷாதிகளாற் பிரசித்தமற்ற ஆத்மா
விற்றேகாத்யாரோபணமேனும் ஆகத்திலாத்மாரோபணமே
னும் எங்ஙனமாமாலோவெனின்? 60

ஆன்மாவி ற்கியல்பாகப் பிரசித்தத்தன்மை யுண்மையின், இம்முதலது தோஷமன்று. கம்மின்கட்டலமலாதி அக்தியாரோபணங்காண்டலின், ஓரொருகாற்சித்தத்தின்கண்ணே அக்தியாரோபணம் நித்தியசித்தத்தின்கண்ணின் றென்று நியமிக்கக்கூடாதன்றே. 61

ஹேபகவன்! ஆகாத்மாக்களின் அன்னியோன்னியாத் தியாரோபணம் அக்தியாச ஞானாகாரபரிணாமம் தேகாதி சங்காதத்தாற் செய்யப்பெற்றதா? அல்லது; ஆக்மாவா லாற்றப் பெற்றதாவென்? என்று சீடன் வினவ. 62

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்:—ஆகாதி சங் காதத்தாலாற்றப் பெற்றதாமேலாகுக; அல்லது, ஆக்மாவா லாற்றப் பெற்றதாமேலாகுக; அதிலாகவேண்டியதென்? 63

எனக்கேட்ட சீடன் கூறுகின்றான்:—யானாகாதி சங்கா தமாத்திரமாவனையின், எனக்கசேதனத்தன்மை யுண்மையிற் பரார்த்தத்தன்மை யுண்டெனத் தேகாத்மாக்கட்கித ரேதராத்தியாரோபண மென்னாலியற்றலொண்ணாகா. சங் காதங்களினின்றன்னியமாயும் பரமாயுமுள்ள வாத்மாயானை வனேற் சேதனத்தன்மை யுண்மையிற் சுவார்த்தனமெனச் சேதனவாயு எனனாலே ஆக்மானின்கட் சர்வானர்த்த பிஜபூதமாய வத்யாரோபணஞ் செய்யப்பட்டதன்றேவாம்.

எனக்கேட்ட தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்:— அனர்த்த பிஜபூதமாய் மித்தையாகிய வத்தியாரோபணத் தை யறிவாயேலாயிற்செய்யா தொழிவாயாக. 65

ஹேபகவன்! செய்யாதொழியக் கூடவேயில்லை; என னே அன்னியனே லேவப்பட்டவனாய் நான் ஸ்வதந் திரனன்று.

ஆயினசேதனத்தன்மை யுண்மையிற் சுவார்த்தன் நீ யன்று; எவனாலேவப்பட்ட ஸ்வதந்திரனாய்ப் பிரவர்த்திக்கின்றனையோ அச்சேதனவான் சுவார்த்தன்; சங்காதனேநீ. 67

யானசேதனனாயிற் சுகதுக்கவேதனையுந் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதை யு மெங்ஙன மறிவேன் என்று சீடன்கூற. 68

தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்:—சுகதுக்கவே தனையினின்றும் எம்மாலியம்பிய தினின்றும், நீயென் அன் னியனா? அல்லது, அன்னனியனையாவென்? 69

யானன்னனியனன்று, எங்ஙனமெனின்? எக்காரணத் தாற் கர்மபூதமாய் அவ்விரண்டையுங் கடாதிகள் கடுப்பவறி கின்றேன். யானன்னனியனாவேனலாயினவ்விரண்டையுமறி யாமலன்றோ விருத்தல்வேண்டும்; பின்னரோ யானறிகின்றே னாதலானன்னனியனாவன். அன்னனியத்வமாயினே சுகதுக் கவேதனாவிக் கிரியையும் ஸ்வார்த்தமாகவே பிராப்தியாகின் றது தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த அசத்வ அநித்யத்வாதி தோ ஷமூலம். சுகதுக்கவேதனா விக்கிரியைகளாய் அவற்றிற்குச் சுவார்த்தத்தன்மை பொருந்தா. சந்தனமுட் களாலாற்றுஞ் சுகதுக்கங்கள் சந்தன முட்களின் பொருட்டன்றன்றோ அல் லது, கடோபயோகந்தான்கடத்தின் பொருட்டன்றன்றோ, ஆதலாற் சந்தனாதியாலியற்றும்பயன் அதனையறியுமெனக் காம். யானே அதினின்றும் மன்னியன், புத்தியிலாருடமாய சமஸ்தவர்த்தத்தையு மறிகின்றேனென்று சீடன்கூற. 70

பிரதிபப்பிரகாசங்களுக்குப்போற்பரஸ்பரத்திற் பரஸ் பரமாற்றுமதிசயாபாவமாய சமத்தன்மையாற் சேதனவா னுக்குச் சேதனவான் பொருட்டாந்தன்மை பொருந்தாமை

யிற் சேதனவான்பர்தந்திரனாப் பரனாலேவப்படா னெனமற்
றதுமன்றும். அசேதனவானாந் தன்மையானே அசேதன
வானுக்குச் சுவார்த்தசம்பந்தம் பொருந்தாமையின், சேஷித்
வம் பொருந்தாமையின், அசேதனவான் பொருட்டாந்தன்
மையுஞ் சேதனவானுக்குப் பொருந்தாதென்க; எனவே
இரண்டாவதுமேலாதாம்; அசேதனவானுக் கொன்றற்
கொன்றன் பொருட்டாந் தன்மையுங் கண்டோமில்லை; காட்
குட்டியங்கள் ஒன்றற் கொன்றன் பொருட்டியற்றுவன
வன்றன்றே

71

ஆண்டானடிமைகட்குச் சேதனவானாந் தன்மை யொப்
பாயினும் ஒன்றற்கொன்றன் பொருட்டாந்தன்மை கண்
கூடாய்க்கண்டன மெனின்?

72

அற்றன்று, அக்கினியினுஷணப் பிரகாசம்போற் சேத
னவான் தன்மைமேயநினக்குக் கூறும்வேட்கைத்தன்மை
யுண்மையின் என்க. பிரதிபப் பிரகாசங்கட்கெனத்திருட்
டாந்தமுங் காட்டப்பட்டதன்றே. ஆண்டங்ஙனமாகவே
அக்கினியுஷணப்பிரகாச துல்லியமாய் கூடஸ்த நித்தியசை
தன்ய வடிவத்தாற் தன்மதிமாட்டாருட மாயயாவற்றையு
மறிகின்றாயாதலினென, இங்ஙனமாத்மாவிற் கெஞ்ஞான்
றும் நிர்விசேஷத்தன்மையை யறிவாயேற்றுயிலில் விஸ்ர
மித்து விஸ்ரமித்து நனாக்கனாக்களிற் றுக்கமனுபவிக்கின்
றேனெனவும், இதுவேயென் னென்னியல்பாவல்லது நை
மித்திகமாவென் னெனவும் என்குறியாய்? இவ்வியாமோக
மிரிந்ததாவென்? அல்லதில்லையாவென்? புகலுதி.

73

கூடஸ்தவிஷயகமாய சம்சயபரிகாரங்கள். 74-75

எனக்கேட்டசீடன் ஹேபகவன் றேவரீரது திருப்பிர
சாதத்தால் வியாமோகந்தீர்ந்தது; பின்னரோகூட ஸ்தத்தன்

மையிலையமெனக்குள தாகின்றது, எங்ஙனமெனின்? அசே
 தனத்தன்மை யுண்மையிற் சத்தாதிகட்குத் தானாய்விளங்
 குந்தன்மையின்று, சத்தாதிவடிவ ஞானேற்பத்தியினின்று
 மவைகட்கு விளங்குந்தன்மை சித்திக்கின்றது. ஒன்றற்கொ
 ன்று வேறுபாடாய விசேஷணங்களைக் கூடிய நீலபீதாதியா
 காரவத்வத்திற்குச் சம்பவமின்மையிற் சத்தாதிகள் ஞானமா
 த்திரவடிவனவன்று. ஆதலாற் பாகியாகார நிமித்தத்தன்மை
 யுணரப்படுகின்றதெனப் பிரத்யயங்கட்குப் பாகியாகாரவற்
 சத்தாதி யாகாரத்தன்மையின் சித்தியாம். அங்ஙனம்
 ஞானங்கட்குஞ் சடத்வ மாகமாபாயித்தன்மையாலாம்; 'என்
 னை? அகம்பிரத்யயாலம்பன வஸ்துவாய அந்தக்கரணத்தின்
 பேதமாய விருத்திவிசேடங்கட்குச் சேர்க்கைத் தன்மையால
 சேதனத் தன்மை பொருந்துகின்றமையினென்க. சுவார்த்
 தத் தன்மையின் சம்பவமின்மையின், ஸ்வரூப வ்யதிரித்தகி
 ராககக் கிராகியத் தன்மையானே சத்தாதிகளைப்போன்றே
 சித்திக்கின்றது. சேர்க்கையற்ற தன்மையோடு சைதன்ய
 வடிவத் தன்மையுண்மையாற் சுவார்த்தரூபினும் நீலபீ
 தாதியாகாரங்களாய அகம்பிரத்யயங்கட்கு உபலப்தாவென
 விக்கிரியாவானேயாம்; ஆகவே, எங்ஙனங் கூடஸ்தன் என
 னியம் என்று கூற.

அவன் பொருட்டாசிரிய ரருளுகின்றார், நினதையம்
 பொருந்தாது, எக்காரணத்தா லந்தப் பிரத்தியயங்கட்கு நிய
 மமாக அசேஷ வுபலப்தியினானே அபரிணமித்தன்மை
 யுண்மையிற்கூட ஸ்தத்வ சித்தியின்கண் ணிச்சயவேதுவாய்
 அசேஷசித்தப் பிரசாரவுபலப்தியையே சம்சயவேதுவெனச்
 சொன்னாய். நினக்குப் பரிணமித் தன்மையுளதாமேற்றன்

விஷயத்திற் சித்தத்திற்குப் போன்றும் தம் விஷயங்களிற்
பொறிகட்குப் போன்றும் அசேஷ ஸ்வவிஷயசித்தப்பிர
சார வுபலப்தியுண்டாகாதன்றோ ; அங்ஙனம் ஆத்மாவாய
நினக்கு ஸ்வவிஷய ஏகதேச வுபலப்தியின்றாதலின், நினக்
குக்கூடஸ்தத் தன்மையேசித்தித்தது. 75

உபலப்த்ருத் தன்மையானே கூடஸ்தத் தன்மை
கூடாதேனுங் கடாவிடைகள். 76-85

உபலப்தியென் னுந் தாதுவினர்த்தம் விக்கிரியையேயாம்.
அங்ஙனமாகவே உபலப்தாவிற்ருங் கூடஸ்த வடிவத்தன்மை
க்கும் விருத்தமாமென ஆண்டுகூறில்? 76

அற்றன்று, தாதுவினருத்த விக்கிரியைப்பரின்பாட்டுப
லப்தியுபசாரமாதலின்; எங்ஙனஞ் சிதிக்கிரியைத்வை தீபாவப
லாவசான மெனத் தாதுவினருத்தத்தா லுபசரிக்கப்படுகின்
றதோ, அங்ஙனம் யாதுபுத்தி பரிணாமப் பிரக்தியயமோ தா
துவினருத்தமும் விசிஷ்டக்கிரியாத்மகமுமாயவது ஆத்மா
வி னுபலப்தியாபாச பலாவசானமென உபலப்தி சப்தத்தா
லுபசரிக்கப்படுகின்றது. 77

எனக்கேட்ட சீடன், ஹேபகவன்! எனக்குக்கூடஸ்த
த்தன்மையைப் பிரதிபாதிப்பா னித்திருட்டாந்தம் அசமர்த்
தமாம்; எங்ஙனமெனின்? சிதிக்கிரியை சேத்யவிக்கிரியாவ
சானமா யெங்ஙனம் தாதுவினருத்தத்தா லுபசரிக்கப்படு
கின்றதோ அங்ஙனம் உபலப்திசப்தோபசரிதமாயினுந் தாது
வினருத்தமாய புத்திபரிணாமப் பிரக்தியயம் ஆத்மாவின்
உபலப்தி விக்கிரியாவசானமாயின், ஆத்மாவிற்ருக்கூடஸ்தத்
தன்மையைப் பிரதிபாதிப்பான் சமர்த்த மன்றமென்று கூற.

தேசிகர் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார், உண்மையே, உபலப்தியுபலப்தாக்கட்குப் பேதமிருப்பின் இங்ஙனமாகுத உபலப்தாவோ நித்தியவுபலப்தி மாத்திரமேயாம், தார்க்கிக சமயத்திற்போன்று உபலப்தி அன்னியம் உபலப்தா அன்னி யமன்று. 79

உபலப்தி பலாவசானந்தாதுவி ன்ருத்த மெங்ஙன மெ னின்? 80

மைந்தனே கிளத்தப்படுகில் றது கேள், உபலப்தியாபாச பலாவசானமெனக் கூறினும், அது உன்னாற் கேட்சப்படவில் லையாவென்? ஆத்மா விக்ரிரியோத்பாதனாவசானமென எம் மாற் கூறப்படவில்லையன்றோ! 81

ஆபினெங்ஙனங் கூடஸ்தனாய என்னிடத்தில் அசேஷஸ்வ விஷயசித்தப்பிரசார உபலப்த்ருத்தன்மைபுளதெனக்கூறி னீர், எனச் சீடன்கூற. 82

அவன்பொருட்டுத் தேசிகர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின் றார்: உண்மையுரைத்தனம் அசேஷ ஸ்வவிஷய சித்தப்பிரசா ரோபலப்த்ருத் தன்மையாய அதனானே யுனக்குக்கூடஸ்தத் தன்மையைக் கூறினும். 83

ஹேபகவன்! இங்ஙனமாமேல் கூடஸ்தநித்திய உபலப்தி ஸ்வரூபமாய் என்னிடத்தில் உற்பன்னமாய எனது ஸ்வரூப வுபலப்தி ஆபாசபலாவசானவான்களாய ஒலியாதிவடிவ புத் திபரினாமப் பிரத்தியயங்களினிடத்தில் எனது அபராதம் யாது? 84

உண்மையே, அபராதமின்று, பின்னையோவெனின் அவித்தைமாத்திரந்தானபராதமென்று முன்னமே கூறியுள் ளோம். 85

அவஸ்தாத்தீரய சாக்ஷியாதலிற் கூடஸ்தத்தன்மை
கூடாதேனச் சங்கைசமாதானங்கள்.

ஹேபகவன்! உறக்கத்திலொப்ப எனக்கு விக்கிரியையி
ன்றாயின் எங்ஙனங் கனா நனாக்கள் கூடும்? 86

அவன் பொருட்டாசிரியர் அருளுகின்றார்: சந்தமம் உன்
னாலனுபவிக்கப்படுகின்றனவா வென்? 87

நன்றனுபவிக்கின்றேனாயினும் இடைவிட்டுவிட்டேயன்
றிச் சந்தமன்று. 88

அவன்பொருட்டாசிரியர் அருளுகின்றார்: ஆயினாகந்து
கமாய இவைகள் நினது ஆத்மவடிவங்களன்று; நினது ஆத்
மவடிவமாமேற் சைதன்ய வடிவம்போற் சந்தமும் ஸ்வத
சித்தமாகவன்றோ விருக்கவேண்டும் மேலுங்கனா நனாக்கள்
நினது ஆத்ம வடிவங்களன்று, வியபிசாரித் தன்மைபுண்மை
யின், வத்திராதிகள் போல், எதற்கெனது வடிவமோ அது அத
ன் வியபிசாரியெனக் கண்டோமில்லை கனாநனாக்களோ சைத
ன்ய ஸ்வபாவத்தினின்றும் வியபிசாரங்களாம் சுழப்தியிலோ
வடிவம் வியபிசாரிக்கும் அது நஷ்டமென்றேனும் இன்றென்
றேனும் பாத்தியமேயாம். எங்ஙனந் தனவஸ்திராதிகட்கு நாச
த்தைக் கண்டனமோ, கனாமயலாலுவாயவைகட்கு அபா
வத்தைக் கண்டனமோ அங்ஙனம் அதத்தர்மங்களாய ஆகந்
துகங்கட்கு உபயாத்மகத்தன்மையைக் காண்டலின். 89

அற்றேல், ஹேபகவன் இங்ஙனஞ் சுழப்தியிற்கனா நனாக்
கட்கொப்ப உபலப்தியின்மையிற் சைதன்யவடிவிற்கும் ஆகந்
துக அடைவுண்டாம் அல்லது கதிவேறின்மையின் அசை
தன்யவடிவன்யானாவேன் எனின்? 90

அற்றன்று, மைந்த? நோக்குதி? அது பொருந்தாமை யின், நிருபாதிக சைதன்யஸ்வரூபத்தை ஆகந்துகமெனக் காண்பாயேற்காண், சம்வற்சர சதங்களாலும் உத்தியால் நிருபிப்பான் யாங்கள் வல்லேமல்லேம் அன்னிய எம்முடனும் நிருபிக்கவல்லனல்லன்; சேர்க்கைத்தன்மை யுண்மையிற் பரார்த்தத்தையும் அநேகத்வத்தையும் நாசித்வத்தையும் எவ்வுத்தியாலும் நீக்கவாண்ணாது. ஸ்வார்த்தமற்றதற்கு ஸ்வதசித்தியின்மையின் எனக்கூறினும் சைதன்யஸ்வரூபமாய ஆத்மா விற்கோ ஸ்வதசித்தியுண்மையின் அன்னிய அனபேக்ஷத்தன்மையாவராலும் நீக்கவாண்ணாது வியபிசாரமின்மையினென்க.

91

அற்றேல், சுமுத்தியிற்காண்கின்றேனில்லையென வென்றால் வியபிசாரங்காணப்பட்டதேயெனின்?

92

அற்றன்று, வியாகதத்தன்மை யுண்மையின், எங்ஙனம் வியாகாதம் எனின்? காண்கின்றினது காண்கின்றேனில்லையென்னும் வசனம்வியாகதமன்றே. ஹேபகவன் சுமுத்தியிலென்றொற்சைதன்யமேனும் அன்னியஞ்சிறிதேனும் ஒருபொழுதுங்காணப்படவில்லையே? ஆயின் நீசுமுத்தியில் எக்காரணத்தால் திருசியத்தையே நிஷேதிக்கின்றனை யன்றித்திருஷ்டியையன்றே அக்காரணத்தால் திருஷ்டிமானேயாகின்றாய் நினதுதிருஷ்டியாதோ அதுசைதன்யம் எனஎம்மாற் கூறப்பட்டுளது. எவ்விருக்கும் வத்துவாற்சிறிதும் அறியப்படவில்லையென்று நீபிரதிஷேதிக்கின்றனையோ அதுதிருஷ்டி நின் சைதன்யம், ஆகவே யாண்டும் வியபிசாரமின்மையிற்கூடஸ்த நித்தியத்தன்மையானது ஸ்வதசித்தமேயாம், பிரமாணபேக்ஷபின்று. ஸ்வதசித்தமாய பிரமாதாவிற்கோ! . அன்னிய

மாயபிரமேயத்தினது விளக்கத்தின்பொருட்டுப் பிரமாணபே
 கைப்புண்டென்க; விளக்கமில்வடிவாய அன்னியத்தினது
 விளக்கத்தின்பொருட்டு எவ்வன்னிய நித்தியவிளக்கம் அவா
 வப்படுகின்றதோ அதுகூடஸ்தமேயாம் நித்தியபயஞ்சோதி
 யியல்பதாதலினென்க. பிரமாணபேகையேனும் பிரமாதா
 வினபேகையேனுமின்று, அவ்வியல்புடைமையின்; எங்ங
 னம்:—பிரகாசனம் அல்லது உஷ்ணத்தாம், அபயப்பிராதி
 யின்கண் அனலாதித்தனாதிபாய அன்னியத்தினின் அமலாவப்
 படுகின்றது அவ்வியல்புடையனவன்மையின்; அனலாதித்தா
 திகட்கோ அதனபேகையின்று எப்பொழுதும் அவ்வியல்பு
 டைமையின். 93

சம்வித்தின் நித்தியத்வ ஆகேஷ்பரீகாரங்கள். 91-101

பிரமை அநித்தியத்துவத்திலேயாம் நித்தியத்துவத்தி
 லின்றெனின்? 91

அற்றன்று, அவகதிக்கு நித்தியத்வ அநித்தியத்வங்க
 ளின் விசேடம்பொருந்தாமையின்; சேதனத்திற்கும் பிரமா
 த்வமாங்கால் அநித்தியசேதனம்பிரமை நித்தியமன்று என
 விசேடம் உணரப்படுகின்றதின்றன்றோ. 95

நித்தியமாங்காற் பிரமாதாவிற்ரு அபேகையின்று,
 அநித்தியமாங்காலோ யத்தனாந்தரிதத்தன்மை யுண்மையிற்
 சேதனமபேகிக்கின்றதென்று விசேடமாமெனின்? 96

ஆயின் பிரமாணபிரபேகையினாலே பிரமாதாவாய
 ஆத்மாவிற்ரு ஸ்வதசித்திசித்தித்ததென்க. 97

அபாவத்தினும் அபேகையினபாவமாம் நித்தியத்தன்
 மையுண்மைமையினெனின்? 98

அற்றன்று, ஆத்மாவின் கண்ணவகதிக்குச் சற்பாவமுண்மைபினையென விதுபரிகரிக்கப்பட்டதாம்; பிரமாதாவின் சித்தியேற் பிரமாணபேகையாம், எவனுக்குப்பிரமிக்கும் வேட்கையுளதாம்? எவனுக்குப்பிரமிக்கும் வேட்கையோ அவனே பிரமாதாவென அங்கீகரிக்கப்படும்; அவன் சம்பந்தமாய பிரமிக்கும் வேட்கையும் பிரமேயமாயகர்ம விஷயமேயன்றிப் பிரமாத்ருவாயகர்த்ரு விஷயமன்று பிரமாத்ருவிஷயத்வமாமேற் பிரமாதாவிற்கும் அவ்விச்சைக்கும் அனவஸ்தைப்பிரசங்கம் வருதலின், அதற்கும் வேறுபிரமாதா அதற்கும் வேறென, இங்ஙனமே இச்சைக்குப்பிரமாத்ருத்வ விஷயத்வத்தி லென்றுணர்க; அவ்யவஹிதத்தன்மையானும் பிரமாதாவாய ஆத்மாவிற்குப் பிரமேயத்வம்பொருந்தாதென்க. உலகத்திலோபிரமேயம் என்பது பிரமாதாவினிச்சா ஸ்மிருதி பிரயத்னப்பிரமாணஜன்ம வியவகிதமாமெனப்பிரசித்தமாம்; வேறன்று, அவகதி பிரமேயவிஷயத்தது திருஷ்டா. தானே பிரமாதா, பிரமாதாவாயதனக்கே இச்சாதிகளின் ஒவ்வொன்றாலேனும் வியவகிதங்கற்பிப்பான் எவ்வாற்றானும் கூடாதென்க. ஸ்மிருதியும் ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயத்ததேயன்றி ஸ்மர்த்த்ருவிஷயத்ததன்று அங்ஙனமிச்சைக்கு இஷ்டத்தை விஷயஞ்செய்யுந்தன்மைபுளதேயன்றி இச்சாவானே விஷயஞ்செய்யுந்தன்மைபின்றென்க, ஸ்மர்த்த்ரு இச்சாவான்களை விஷயஞ்செய்யுந்தன்மைபினே பூர்வம்போல் ஸ்மிருதியிச்சைகட்கனவஸ்தை நீக்கமுடியாதாம்.

99

அற்றேற் பிரமாத்ருவிஷயாவகதியுண்டாதலில்லாக்காற் பிரமாதா அனவகதமேயாமெனின்?

100

அற்றன்று, அவகந்தாவிற்குமவகதிக்குமவகந்தவ்ய விஷயத்தன்மைபுண்மைபின்; அவகந்தூரவகதி விஷயத்வத்திலோ

அனவஸ்தை முன்போன்றமென்க, அவகதிபுமாத்மாவின் கட் கூடஸ்தநித்திய ஆத்மச்சோதியாம், அஃதக்கினியா யிரஞ்சோதியாதி யுஷ்ணவொளியொப்ப அன்னியத்தினவர் வின்றியே துணியப்பெற்றதெனமுன்னமே நன்குசாதித்தனம். சைதன்யஆத்மச்சோதியாய அவகதிக்குத்தனதாத் மாவிலநித்தியத்வமாங்கா லாத்மாவிற்சுத்தன்பொருட்டாந்தன்மைபொருந்தாது, காரியகாரண சங்காதங்கடுப்பச் சேர்க்கைத்தன்மைபுண்மையிற் பிறர்பொருட்டாதலையுந் தோஷத்தோடு கூடியிருத்தலையுங்கூறினேம்; எங்ஙனமெனின்? சைதன்ய ஆத்மச்சோதிக்குத் தனதாத்மாவின்மாட்டனித்தியத்தன்மையாங்கால் ஸ்மிருதியிச்சையாதி வடிவவியவதானத்தாற் (விச்சேதத்தாற்) சாந்தரத்வ (இச்சாதிவிருத்தியந்தரபூர்வகத்வ)மாம். அங்ஙனமாகவே அச்சைதன்யச்சோதிக்கு உற்பத்திக்குமுன்னரும் பிரத்வம்சத்திற்குப்பின்னரும் ஆத்மாவின்கண்ணேயின்மையிற்சக்ஷுராதிகட்குச் சமமாய்ச்சேர்க்கைத்தன்மைபுண்மையிற் பிறர்பொருட்டாதலாமென்க. எஞ்ஞான்றாத்மாவின்கட் சைதன்யச்சோதியினுற்பன்னமுதாமோ அஞ்ஞான்றாத்மாவிற்சுத்தன் பொருட்டாந்தன்மைசம்பவிப்பதேயின்று, ஆத்மாஓத்மாக்கட்குத்தன்பொருட்டாந்தன்மைபிறர்பொருட்டாந்தன்மைச் சித்தியானது சம்ஹதத்தன்மையின்பாவாபாவ அபேக்ஷயதேயாமென்க.. ஆதலின் அன்னியவேட்கையின்றியே ஆத்மாவிற்சு நித்திய சைதன்யச்சோதித்தன்மை துணியப்பெற்றதாம். 101

பிரமாத்ருத்வம் பொருந்தாதெனச் சங்சைசமாதானங்கள். இங்ஙனமாமாயிற் பிரமாஸ்ரயத்வமில்லாக்கா லெங்ஙனம்பிரமாதாவிற்சுப் பிரமாத்ருத்வங் கூடுமெனின்? 102

நுதலப்படுகின்றதுகேள்! பிரமைக்கு நித்யத்வாநித்யத்வங்கூறுவதில் வடிவவிசேஷமின்மையின் அவகதியேபிரமையாம்; ஸ்மிருதியிச்சையாதி பூர்வகமாய நித்தியமாயவதற்கேனுங்கூடஸ்தநித்தியமாயவதற்கேனும் வடிவவிசேஷமுளதாதலின்றென்க. எங்ஙனந் திஷ்டத்யாதி தாதுவினருத்தமாய்ப்பலமாய்க்கத்யாதிபூர்வகமாய அநித்தியத்திற்கேனும் அபூர்வமாயநித்தியத்திற்கேனும் வடிவவிசேடமின்றென “மனுடர்நிலைபெற்றிருக்கின்றனர், பர்வதங்கணிலைபெற்றிருக்கின்றனர்” என்பனவாதியைத்துல்லியமாய்ச் சொல்லுவதைக் கண்ணுற்றனமோ அங்ஙனம்நித்திய அவகதிவடிவமாய பிரமாதாவின் மாட்டும் பிரமாத்ருத்வங்கூறலானது பலசாமான்யத்தால் (பலஸ்வரூபப்பிரமையில் விசேஷாபாவத்தால்) விரோதமின்றாமென்க.

103

கர்த்ருத்வ ஆக்ஷேபபரிகாரங்கள். 104-107

ஈண்டுச்சீடன்கூறுவதாவது:—நித்திய அவகதிவடிவமாய ஆத்மாவிற்கு அவிக்கிரியத்தன்மைபுண்மைபிற் காரியகாரணங்களோடு சேராததாய்வாச்சியாதிகளோடு தச்சாதிகளுக்குப் போற்கர்த்ருத்வம் பொருந்தாதென்க. சேராதவியல்பதிற்குங்காரிய கரணக்கிரகணமாங்காலனவஸ்தையுண்டாம். தச்சாதிகளுக்கோ காரியகரணங்களோடு எஞ்ஞான்றுஞ்சேர்க்கைபுளதென வாச்சியாதிகிரகணத்தில் அனவஸ்தையுண்டாகாது.

104

ஈண்டோ சேராதவியல்பதிற்குக் கரணக்கிரகணமின்றாயிற்கர்த்ருத்வங்கூடாதெனக் கரணங்கிரகிக்கத்தக்கதாம்; அக்கிரகணமும் விக்கிரியையேயென அதன்கர்த்ருத்வத்திற்

கரணந்தரங்கிரகிக்கத்தக்கதாம் அக்கிரகணத்தினூடும் வேறெனப் பிரமாதாவிற்சூக்கர்த்ருத்வமாங்கால் அனவஸ்தையபரி கார்யமாம். கிரியையே ஆத்மாவைச் செய்விக்கின்றதின்று, அசித்தமாயதற்கு வடிவமின்மையின். அற்றேறலன்னியம் ஆத்மாவையடைந்து கிரியையைச் செய்விக்கின்றதெனின்? அற்றன்று, அன்னியத்திற்கு ஸ்வதசித்தத்வ, அவிஷயத்வ, பிரேரகத்வம், பொருந்தாமையின்; இரண்டாவதேல் ஆத்மாவிற்குவேறாய அசேதனவஸ்து ஸ்வதசித்தமெனக்கண் டோமில்லை சப்தாதிசர்வமும் அவகதிபலாவசானப்பிரத்ய யத்தாலறியப்பட்டதாய்ச் சித்தமாம் ஆத்மாவின்னனியத் திற்கு அவகதியாமேல் அதுவுஞ்சேர்க்கையற்றுத் தன்பொ ருட்டதாய ஆத்மாவேயாம். பிறர்பொருட்டதன்று அவகதி யவசானப்பிரத்யய அபேக்ஷித்திதரிசனத்தால் தேகேந்திரிய விடயங்கட்குத் தன்பொருட்டாந்தன்மையை யுணர்வான்வல் லேமல்லேம்.

105

அற்றேல், ஆகத்தினவகதியின்சண் யாதொருகாட்சியா திப் பிரத்யயாந்தரமுமவாவப் படுகின்றதின்றெனின். 106

உண்மையே, சாக்கிரத்தின்கண்ணிங்ஙனமாகுமரண வுறக்கங்களிலோ காயத்திற்குங் காட்சியாதிப்பிரமாண அபே கையே சித்தித்தது அங்ஙனமே இந்திரியாதிகட்குமாம். பாகியங்களாய சப்தாதிகளே தேகேந்திரியாகாரங்களாகப் பரிணமிக்கின்றனவெனப் பிரத்யக்ஷாதிப்பிரமாணபேகையே சித்திக்கின்றது; பிரமாணபலமாய அவகதியைச் சித்தியென வும்; அவ்வவகதியும் கூடஸ்தசயஞ்சித்த ஆத்மச்சோதிசொ ருபமெனவுங்கூறினேமன்றே.

107

அவகதியின் கூடஸ்தத்வ பலத்வங்களின்
விரோத பரிகாரங்கள். 108

அவகதியானது, பிரமாணங்களின் பலமெனவும் கூடஸ்தநித்திய ஆத்மச்சோதிவடிவமெனவும் விப்பிரதிஷித்தமா மெனவீண்டுவினவ வினவியவன்பொருட்டு விடைபகருகின்றார்: விப்பிரதிஷித்தமின்று, எங்ஙனமெனின்? கூடஸ்தநித்தியமாயிருந்தபோதினும் பிரத்யக்ஷாதிப் பிரத்யயாந்தத்திற்குறிப்பிக்கப்படுகின்றது அதன்பொருட்டாதலின் பிரத்யக்ஷாதிப்பிரத்யயத்திற்கு அநித்யத்வமாங்கால் அநித்தியம்போலாகின்றது அதனாற் பிரமாணங்களின் பலமெனஉபசரிக்கப்படுகின்றது.

108

துறவுத்தத்தின் மித்யாத்வப் பிரகடனம். 109-111

ஹேபகவன்! இங்ஙனமேல் ஆத்மாவின்கட் பிரமாணநிரபேக்ஷத்தன்மை யுண்மைபிற்கூடஸ்தநித்திய அவகதியானது ஆத்மச்சோதி சொரூபமேயெனச் சுயஞ்சித்தித்தது. அதினன்னியமாய அசேதனம் இயைந்தியங்கலிற் பிறர்பொருட்டதாம். எச்சுகதுக்க மோகப்பிரத்யய அவகதிவடிவத்தாற் பிறர்பொருட்டதோ அவ்வடிவத்தாலே அனாத்மா விற்குச்சத்வமுளது அன்னியவேற்றுவடிவத்தாலின்று; ஆதலிற் பரமார்த்தமாய் அசத்வமேயுளது. எங்ஙனம் உலகிற்காரிற் றரவுகானனீராதிகட்கு அவ்வகதிச்சுவேறாக இன்மை சண்டனமோ அங்ஙனம் நனாக்கனாத்வைதபாவத்திற்கும் அவ்வகதிக்குவேறாக இன்மைபொருந்தும். ஹேபகவன் இங்ஙனமே பரமார்த்தமாய் அவகதியாய ஆத்மச்சோதிக்கு நைரந்தர்யபாவத்தாற்கூடஸ்தநித்தியத்வ அத்வைதபாவமும் அனுபவிக்கப்படுகின்றது. சர்வப்பிரத்யயபேதங்களில் வியபிசார

மின்மையின். பிரத்தியயபேதங்களோ அவகதியை வியபிசரிக்கின்றன. எங்ஙனங்களில் நீலபிதாதிபாகார்பேதரூபப் பிரத்தியயங்கள் அவ்வவகதியை வியபிசரிக்கின்றனவாய்ப் பரமார்த்தமாயின்றென நுதலப்படுகின்றன அங்ஙனம் நனவின்மாட்டும் நீலபிதாதிப்பிரத்தியயபேதங்கள் அவ்வவகதியையே வியபிசரிக்கின்றனவாய் அசத்தியரூபங்களாவான் உரியனவாகின்றன. அவ்வவகதிக்கும் அன்னிய அவகந்தா இன்றெனத்தன்வடிவத்தாற் றன்னைத்தள்ளக் கொள்ளக்கூடாது; அன்னியத்திற்கோ அபாவமிருத்தலின்றேவரீரது பிரசாதத்தால் யான் பூரணவாயினேன். 109

அங்ஙனமே, நனாக்கனாவிலக்கண சம்சாரநிமித்தம்பாதோ அவ்வாறாயவிது அவித்தையாம், அவ்வவித்தைக்கு வித்தை நிவர்த்திகையாம். இவ்வண்ணம் நீ அபயத்தையடைந்தனை இனிமேல் நனாக்கனாத்துக்கத்தை யனுபவியாய் சம்சாரநாக்கத்தினின்றும் முத்தனாய். 110

ஓம் எனவாம். 111

இரண்டாவது கூடஸ்த அத்வய ஆத்மபோதப் பிரகரணம் முற்றும்.

முன்றாவது பரிசங்க்யானப் பிரகரணம்.

உபகரண சகித பரிசங்க்யானப் பிரகார உபதேசம். 112-113

பிராப்தமாயிராநின்ற புண்ணியா புண்ணிய கூபண பரர்களும் அபூர்வவிருத்தியை அவாவாதவர்களும் ஆயமு முகூல்களுக்கு இப்பரிசங்க்யானம் இயம்பப்படுகின்றது. அவித்தையை யேதுவாகவுடைய தோஷங்கள் முச்சரணப்

பிரவிர்த்தியே துக்களாம். பிரவிர்த்தியாலோ இஷ்டர் நிஷ்டமி
ஸ்ரபயன்களைப்பயக்கும் கர்மங்கள் விருத்தி செய்யப்படுகின்
றனவென அவற்றை நிவிர்த்திப்பான் பரிசங்க்யானஞ் செய்
தக்கதாம். 112

ஆண்டுச் சப்தஸ்பர்சருபரசகந்த விஷயங்கட்குச் சுரோ
த்திராதிக் கிராகியத் தன்மை யுண்மையிற்றன் கண்ணேனும்
பிறவற்றின் கண்ணேனும் விஞ்ஞானமின்றென்பதறுதியாம்.
எங்ஙனம் லோஷ்டாதிகட்கோ அங்ஙனம் அவற்றின் பரிண
தங்கட்கும் விஞ்ஞானமின்றென்றே துணியப்படும். சுரோத்
திராதிவாயில்களாலோ அவையறியப்படுகின்றன. எதனா
லறியப்படுகின்றனவோ அது ஞாத்ருத் தன்மையுடையதா
தலினறியப்படுமவற்றினின்றும் அன்னியவியல்புடையதா
மென்க. அச்சத்தாதிகளோ அன்னியோன்னிய சம்சர்க்கித்
தன்மையுடையனவாதலின் சன்மவிருத்திவிபரிணாம அபக்ய
நாசசம்யோக வியோகஆவிர்ப்பாவதிரோபாவ விகார விகாரி
க்ஷேத்ரபீஜாதி அனேக தர்மங்களையுடையனவாம். சாமான்ய
மாகச்சுகதுக்காதி அநேக காரியங்களை இயற்றுவனவாம்.
அவ்விஞ்ஞாத்ருத்வமுடையையானே அவ்விஞ்ஞாதாசர்வ
சப்தாதிதர்ம விலக்ஷணா மென்க. 113

சப்தாதிகளாலாத்மாவினனபிபவானுசிந்தனம். 114-115

ஆண்டு உபலப்யமானமான சப்தாதிகளாற் பீடிக்கப்பெற்
றுத் துன்புற்ற வித்வானானவன் இவ்வண்ணஞ்சிந்திக்க. 114

சப்தமானது, தொனி சாமான்ய மாத்திரத்தாலேனும்,
ஷட்ஜாதியிரியதுதியாதியிஷ்ட அநிஷ்ட அசத்திய நிந்தை
திரஸ்கார ஆக்ரோசாதிகளென்னும் விசேஷ தர்மங்கள் வாய்ந்
தவசனங்களாலேனும், திருக்கியல்பினனும் அசங்கனும்

அவிக்கிரியனும் அசலனும் அநிதனனும் அபயனும் அத்தி
யந்த சூக்ஷ்மனும் அவிஷயனும் ஆயஎன்னைக் கோசரஞ்
செய்து பரிசிப்பான் அருகமேயன்றும்; ஏனென்னில் அசம்
சர்க்கித் தன்மை எனக்குண்மை யானே என்னைப் பரிசியா
தென்க எனக்கதனானே சப்தாதிநிமித்த ஆனியேனும்
விருத்தியேனு மின்றமென்க. ஆதலினாற்றுதிநிந்தாதி
பிரியாப்பிரியத்வாதி வடிவசப்தம் என்னையென் செ
ய்யும். ஆத்மத்தன்மையானே பிராப்தமாய சப்தமானது
பிரியசப்தமாயின் அவிவேகையை விருத்திசெய்க அப்பிரியசப்
தமாயினே நசிப்பிக்க, அவிவேகித் தன்மைபுடைமையின்.
விவேகியாகிய எனக்கும'பிர'நுனிமாத்திரமுஞ் செய்யச் சமர்க்
த முடையதன்மென்க. இங்ஙனமேஸ்பர்ஸம், ஸ்பர்ஸசாமான்
யத்தாலேனும், அதன் விசேஷங்களாய சீதோஷ்ணமிருதுகடி
னாதிசுர உதரசூலாதி லக்ஷண அப்பிரியங்களாலேனும், சிற்சில
சரீரசம்பந்தபாகிய ஆகந்துகநிமித்தப் பிரியங்களாலேனும்,
எனக்கு அஸ்பர்ஸத்தன்மைபுண்மைபின் யாதொரு விருத்தி
யானி வடிவவிக்கிரியையும் முஷ்டிகாதாதிகளால் விபோமக்
திற்போன்று செய்யாதென்க. அங்ஙனம் ரூபம், ரூபசா
மான்யத்தாலேனும் அதன் விசேஷங்களாய பிரியாப்பிரிய
ஸ்திரீவ்யஞ்சனாதிவடிவங்களாலேனும் எனக்கு அரூபத்
தன்மைபுண்மையின் யாதொரு விருத்தியேனும் ஆனி
யேனுமியற்றா தென்க. அங்ஙனம் ரசம், ரசசாமான்யத்
தாலேனும், அதன் விசேஷங்களாய மூடமதியுடையோ
ரான் மிகவுங்கிரகிக்கத் தக்க பிரியாப்பிரியமதாராம்ல லவண
கடுதிகத்தகஷாயங்க ளாலேனும் அரசாத்மகமாய எனக்கு
யாதொரு விருத்தியேனும் ஆனியேனுஞ் செய்யத்தகாதா
மென்க. அங்ஙனங் கந்தம், கந்தசாமான்யத்தாலேனும்,

அதன் விசேஷங்களாயபிரியாப்பிரிய அலராதியனுலேபனாதி
வடிவங்களாலேனும் அகந்தாத்மசமாய எனக்கு யாதொரு
ஆனியேனும் விருத்தியேனுஞ் செய்யத்தகாததாமென்க
“யாதொன்று அசப்தம் அஸ்பர்சம் அருபம் அவ்யயம் அங்ங
னம் அரசம் நித்தியம் அசந்தமுடையது” என்று வேதத்தால்
விளம்பப்பட்டிருப்பதைபுங்காண்க. 115

சப்தாதி அனுபவானுசிந்தன மம் ஆத்மா
வினவிகாரித்வசிந்தனமும். 116

மேலும், ஆகாகாரமாகவும், அதன்கிராகங்களாய சுரோ
த்திராதி யாகாங்களாகவும் எப்பாகிய சத்தாதிசனோ பரிண
மித்து நன்குதிதிபெற்றிருக்கின்றனவோ அவையே அந்தக்
கரணத்வயாகாரமாகவும் அதன்விஷயாகாரமாகவும் பரிணமிக்
கின்றன; அன்னியோன்னிய சம்சர்க்கித்தன்மை யுண்மையா
னும் சர்வகிரியைகளிற் சேர்க்கையுண்மையானும் என்க!
ஆண்டு இங்ஙனமாக அறிஞனாயஎனக்கு யாதொரு சத்துரு
வேனும் மித்துருவேனும் உதாசினனேனும் இன்றாமெனச்
சிந்திக்க. ஆண்டு ஒருவன் ஒரு பொய்யுணர்வினபிமானத்தால்
எனக்குக் கிரியாபல வடிவமாய பிரியமேனும் அப்பிரியமே
னும் பிரயோகிப்பானிச் சிப்பனெல் அவன் அம்மித்தையே
பிரயோகிப்பானிச்சிக்கின்றனன் அதனவிஷயத் தன்மை
யெனக் குண்மையினும் “இது அவ்யக்தம் இது அசிந்தி
யம்” என்னும் ஸ்மிருதியியம் பலினும் எனச்சிந்திக்க. அங்
ஙனம் சர்வபஞ்சபூதங்களின் விகாரத்திற்கும் விஷயமற்ற
தாம், அவிஷயத்தன்மை யுண்மையினும்; “இது அச்சேத்
யம் இது அதாஹ்யம்” என்னும் ஸ்மிருதியியம்பலினும்
காண்க. சரீரேந்திரிய சம்ஸ்தானமாத்திரத்தைபுலக்ஷித்து

எனது பக்தர்களுக்கும் விபரீதர் களுக்கும் கிரியாக்கிரியாதி
பிரயோகிப்பான் வேட்கையும் அதனாற் சனித்ததர்மாதர்மா
திகளினைடையும் யாதுண்டாகின்றதோ அது அவர்களுக்கே
யன்றி அஜர அம்ருத அபயமாய என் கண்ணின்றென, “இத
னைக்கிருதாகிருதங்கள் தபியா” “கர்மத்தால் விருத்தியாவ
தில்லை அற்பமாவதில்லை” “அது பாகியாப்யந்தரம் அஜம்”
“லோகதுக்கத்தால் பரிசிக்கப்படுவதில்லை பாகியம்” என்பன
வாதியாய சுருதிஸ்மிருதிகளா லுணர்க. அனாத்மவஸ்துவிற்சு
அசத்வமிருத்தலின் என்பதுமேலாய ஏதுவாம். ஆத்மாவி
னத்வயத் தன்மையிற் பிராமாணிக மாங்கால் துவிதத்திற்கு
அசத்வமிருத்தலின் என்றுணர்க. சர்வோபநிஷத் வாக்கியங்
கள் யாவையோ அவை விஸ்தாரமாய் நன்காலோசிக்கத் தக்க
னவாம், நன்காலோசிக்கத்தக்கனவாம். 116

மூன்றாவது பரிசங்க்யானப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஸ்ரீ மச்சங்கரபூஜ்ய பகவற்பாதாசாரிய ஸ்வாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீயின்

கத்தியப் பிரபந்தம் முற்றும்.

ஸ்ரீ குருவேதுணை.

உ

ஓம் கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ பத்தியப் பிரபந்தம்,

முதலாவது உபோத்தாபப் பிரகரணம்.
அனுக்ரமணிகை.

மங்கலாசார பூர்வகமாகப் பிரஹ்மவித்யாரம்ப சமர்த்தனம்.

சீராருஞ் சேதனமாய்ச் சருவகமாய்ச்

சருவமதாய்ச் சிறப்பே மேவிப்.

பாராருந் தாவரசங் கமங்கண்மதிக்

குகைகளிற்கண் படுப்ப தாகி

யேராரு மெதுசருவ விஷயவதீ தமதாகி

யிலங்கா நிற்குங்

கூராருஞ் சருவவிதா மதன்பொருட்டு வணக்கமிகக்

சூயிற்று வாமே.

தாராக்கினியாதான பூர்வகமாய சர்வகிரியைகளையும
பிரதிபாதித்தவேதமானது பின்னரிஞ்ஞான்று பிரஹ்மவித்
தையைப் பிரதிபாதிப்பான் ஆரம்பித்தது. கர்மங்களோ தேக
யோகத்தின் பொருட்டாம் தேகயோகமாங்காலோ பிரியாப்
பிரியங்கள் துருவமாபுண்டாம் அதனாலோ இராகத்வேஷமாம்
அதனாலோ முக்கரணசேஷ்டையு முண்டாமென்க. அறியா
னுக்கதனாலோ அறம் பாவமெய்தும் அங்ஙனந்தேகயோகமு

மடிக்கடியுண்டாமன்றோ. இங்ஙனஞ் சம்சாரமானது சக்கிர
மொக்க ஆறுதலின்றியதாய் அனாதிகாலமாரம்பித்துப் பிர
விர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றதென்பது கண்கூடேயாம்.
அதன் மூலமஞ்ஞானமாமெனவதன் ஆனுவேட்கப்படுகின்
றது அதனால் பிரஹ்மவித்தை தொடங்கப்படும் அதனால்
முத்திசுத்திக்கும். 5

ஞானத்திற்கே மோக்ஷஹதுத்தன்மை. 6-7

அஞ்ஞான ஆனியின்பொருட்டு வித்தையே சமர்த்தமு
டையதாம், அப்பிரதிகூலமாயிருத்தலிற் கருமமன்றும். அஞ்
ஞானத் தினூனியிலதாம்போதறுதியாயிராகத்வேஷங் கணசி
ராவாம்; இராகத்வேஷங்களிரியா திருப்பிற்றோடோற்பவமா
யகர்மந்துருவமா யுண்டாமாதலின் மோக்ஷத்தின்பொருட்
டண்டு வித்தையே விளக்கப்படுகின்றது. 7

ஞானகர்ம சமுச்சயவாதமும் அதனது கண்டனமும். 8-15

ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கு ஞான்று அங்ஙனங்கர்மம் நித்
தியஞ்செய்யத்தக்கதாம் வீட்டின்பொருட்டுக் காரணமாய
வித்தையின் சககாரித்தன்மை யெதனால்தற்குளதோ அதனா
லது செய்யத்தக்கதாம். எங்ஙனம்வித்தையோ அங்ஙனங்
கருமஞ்செய்யத்தக்கதாம் பிரத்யவாயஸ்மிருதியிருத்தலினா
லும் முமுக்ஷுக்களாற் கர்மஞ்செய்யத்தக்கதாமென்க அந்
றேல், வித்தை துருவபலமுடையதாகலினன்னியங் கிஞ்
சித்தையும் வாஞ்சிக்கின்றதில்லையெனின்? அற்றன்று துருவ
பல காரியாயிருப்பினுமக்கினிஷ்டோமம் எங்ஙனமவசியம்
அன்னியத்தையவாவுகின்றதோ அங்ஙனம் வித்தைதுருவ
பலகாரியா யிருப்பினும் கர்மத்தைநித்தியம் நத்துகின்ற
தென இவ்வண்ணம் சிற்சிலர் விரும்புகின்றனர்? அங்ஙனங்

கருமத்தை வித்தைபிரதிகூலமா யிருத்தலின் இச்சிக்கின்
றதில்லை. வித்தைக்குச் கர்மம் பிரதிகூலமேயாமென்பது
பிரசித்தமாம் அபிமானசகிதமாயிருத்தலின். நிர்விகார
ஆத்மஞானத்தையே யீண்டு வித்தையென நன்கு நவிலப்
படும். நான் கர்த்தா எனக்கிதுவாகுக வெனக்கர்மம் பிர
விர்த்திக்கின்றது. வித்தையோ வஸ்துவின் அதீனமாம்,
கர்மமோ கர்த்தாவின் அதீனமாம். ஊஷரதேயத்துதக
மதியை யொப்பக்காரகங்களை வித்தை நிவிர்த்திக்கின்ற
தென்பதொருதலையாதலின் அவற்றை மெய்யெனக்
கருதிக் கருமமியற்றுவானெங்ஙனமறிஞன்பிரவிர்த்திப்ப
னென்க. விருத்தத்தன்மையுள தாதலின் வித்தையோடு
கர்மமியற்றுவானறிஞாற் கூடாததேயாம் ஆதலின்முமு
கூடாவாற் கர்மந்தள்ளத் தக்கதேயாம். 15

கர்மகாண்ட அப்ராமாண்யசங்கையுமீ பரிகாரமும் .16-17

தேகாதிகளோடு தேகியின் விவேகமின்மையால்
விசிஷ்டாபிமானக் கிரகணமியல்பாம். பிராணிகட்கது அ
வித்தையா லுண்டாக்கப்பட்ட தென்றுணர்க; அதுபர்யந்
தந்தான் கர்மகாண்டம் பிரமாணமாம் நேதி நேதி யெனத்
தேகாதிகளை நீக்கி நிர்விசேஷ ஆத்ம ஞானத்தின்பொருட்டு
ஆத்மாஞ்சமாரியற்றப்பட்டுள்ளது அதனாலவித்தையழிக்
கப்படும். 17

அவித்தையின் புனருற்பவமின்மை. 18-19

அளவையாலழிக்கப்பட்டவித்தை புனரெங்ஙனுண்
டாம்; அவிசேஷ கேவல பிரத்யக்காத்மாவின் கண்ணும் அவ்
வவித்தையில்லவே யில்லை; பிரஹ்மைவாகமஸ்மியென்றே
அபரோக்ஷானுபவம் நிகழுங்காற் புனரவித்தை யுண்டாகா

தொழியுமேற்கர்த்தாபோக்தா வென்னும் புந்தியெங்ங
னும்? ஆதலின் வித்தை சகாயவிருப்பமற்றதாமென்க. 19

வித்தைக்குச் சககாரிநிரபேக்ஷத்தன்மை யுண்மையானே
மோக்ஷஹேதுத் தன்மையுண்டெனல். 20-24

மான சாந்தமாய கர்மங்களினின்றும் நியாசமே அத்
தியந்தம் பொருத்த மாயதாம் என்று சுருதியாற் கூறப்பட்ட
பொது அதனானே பிரகதாரணிபத்தில் இவ்வளவு மாத்
திரம் என அம்ருதத்வங் கேட்கப்பட்டுளது. அக்காசணத்
தாற் கர்மமானது முமுட்சுக்களாற்றியாகிக்கத்தக்கதாம்.
அக்கினிஷ்டோமம் போலென முற்கூறப்பட்டதன்றோ ஆண்
டிது கூறப்படும்; யாதெனின்? கர்மங்கட்கு அநேக காரக
சாத்யத்தன்மை யுண்மையானும் பல பேத முண்மையானு
மென்க. வித்தையதனின் விரோதமாதலின் நிருஷ்டாந்தம்
விஷமமாம். கிருஷியாதி போற்பலார்த்தத் தன்மையுண்
மையின் அக்கினிஷ்டோமம் அன்னிய கர்மங்களால் விருத்
தியை விரும்புக, வித்தைவேறென்விரும்புகின்றது? யாவனு
க்ககங்காரமிஷ்டமாமோ அவனுக்கே பிரத்யவாயமுமாம்
ஆத்மஞானிக்கோ அகங்காரபலார்த்தித்வங்களுள் வாத
லின்றும். 24

உபநிஷத் சப்தார்த்தத்தையுரைத்தல். 25-26

ஆதலினாலஞ்ஞான நாசத்தின் பொருட்டுஞ் சம்சார
சம்யக்நிவிர்த்தியின் பொருட்டும் பிரஹ்மவித்தையைச் சம்
பாதிக்கும் பொருட்டும் இந்த உபநிஷத்தானது ஆரம்பிக்
கப்படும். உப, நி, என்னுமுபசர்க்கங்களை முன்புடையதும்
சிதிலம், அடைவு, நாசம் என்னும் முப்பொருள் வாய்ந்ததும்
ஆப “சத்” என்னும் பகுதிக்கு “க்விப்” என்னும் விசுதி

பரமாங்கால் உபநிஷதள்ளும் பதஞ்சித்தியாம். இதன் பொருளோ:—மந்தப் பிரஹ்மவித்துக்களுக்குக் கர்ப்பஜன் மஜராதிகளைச் சிதிலஞ்செய்கின்ற தென்பதொன்றும், ஜிஞ்ஞாசுக்களுக்கு உப, சமீபத்தில் நி, நிச்சயமாய்ப் பிரஹ்மத்தை யடைவிக்கின்றதென்பதொன்றும், தத்துவவித்துக்களுக்கோ கர்ப்பாதிகளை நாசஞ்செய்கின்றதென்பதொன்றும்.

முதலாவது உபோற்காதப் பிரகரணம் முற்றும்.

இரண்டாவது ஆத்மஞானேற்பத்திப்பிரகரணம்.

வாக்கியத்தாற் பிரஹ்மாத்ம ஞானத்தினனுற்பத்திச் சங்கையுஞ் சமாதானமும். 1-2.

நேதி நேதி யென்ச்சேஷிப்பிக்கப்பட்ட ஆத்மதத்துவத்தைப் பிரதிஷேதிப்பானொண்ணுமையிற் சாக்ஷாத்நாயிது நானன்று இது நானன்று என உபலப்யமாம். இதம் வடிவோடு அத்யாசமாயதும் வாசாரம்பண கோசரமாயதும் ஆப அகமதியாதோவது புனர் பிரமாணத்தன்மையையணுகாது, நிஷித் வடிவோற்பவத்தன்மை புண்மைரினென்க. 2

உற்பா...மாய ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷாதி பாத்யத்வ வினாவிடைகள் 3-4.

முனமதிபைப் பாதியாமற் பின்மதி புற்பன்னமாவதின் றும். சுயஞ்சித்தமா யேகமாய ஞானம் யாதோ அது பலத்தன்மைபுடையதாதலிற் பாதிக்கப்படுவதன்றும். எங்ஙனங்காந்தாரதேசவாசியானவன் வனத்தினின்றுந் தன்றேயத்தை யடைகின்றனனோ அங்ஙனம் சோகமோகாதிகளாற் பீடிக்கப்பெற்ற வித்தேக வனத்தைத் தாண்டித் தன்னாத்மாவையடைகின்றனன். 4

இரண்டாவது ஆத்மஞானேற்பத்திப் பிரகரணம் முற்றும்.

மூன்றாவது ஈசாத்மப் பிரகரணம்.

ஜீவப் பிரஹ்மங்களினபேதம். 1-2

ஈச ஞாத்மபின்னனாமேல் ஈசனாயிருக்கின்றனனென வறிதல் கூடாதாம். ஈசனே ஆத்மாவாய யானாயிருக்கின்றனனென வறியிலோ, அந்த வித்தையானது அன்னியமான அவித்தையி னிவிர்த்திகையாம். அஸ்தூலத்வாதி தர்மங்கள் பிரத்தியக்காத்ம பின்னனுக் கிஷ்டமாமேல் ஈசனுக் கஞ்ஞே யத்தன்மை யுளதாம், உளதாங்காலத்தர்மங்களாலென்றாம். ஆத்மத்வமாகாலோ அன்னியமதியின் பாதமாம். 2

அபேதாபாவமாங்காற் சுருதியி னனுபபத்திப்
பிரதரிசனம். 3-4

ஆதலின் மித்தையாய அத்தியாசத்தை நிஷேதிப்பான் அஸ்தூலாதிகள் பிரத்தியக்காத்ம விசேஷணமாகக் கிரகிக் கத்தக்கனவாம். வேறிடத்தில் நிஷேதிப்பான் வேண்டுமேல் நிச்சயமாய்ச் சூனியத்வ வர்ணனமேயதுவாம். பிரத்தியக் காத்மாவாய ஆத்ம தத்துவத்தை யறியும்வேட்கையனி னின்றும் அன்னியத்தினிடத் திஷ்டமாமேல் “பிராணனற் றது மனமற்றது சுப்ரம்” என்னும் வேதகீதம் பயனற்றதன் றோவாம். 4

மூன்றாவது ஈசாத்மப் பிரகரணம்முற்றும்.

நான்காவது தத்துவஞான ஸ்வபாவப் பிரகரணம்.

சஞ்சித அனேக கர்மப் ப்ரதிபந்த முண்மையின் ஆத்மா வின் ஞானம் மோக்ஷஹேது அன்றெனச் சங்கித்தல் 1-2

அகம் பிரத்தியயத்தைப் பீஜமாக வுடையதும், அகம் பிரத்தியயமிருக்குமிடத்திலிருப்பதும், ஆய சஞ்சிதகர்மம்

யாதுண்டோ அது பிரஹ்மைவா ஹமஸ்மியென்னும் பிர
த்தியயமாய் பொருநெருப்பாற்றுகிக்கப்பட்ட தாதலினெங்
கனம் பலோன்முகமாம். அற்றேற் கண்டதை யொப்பப்ப
லோன்முகமாமெனின்? அற்றன்று அது அன்னியகர்மமெ
ன இஷ்டமாதலின் என்க. கர்மாசிரய நிரோதமாங்கால் எங்
கனங் கரும மிருக்குமென நுங்களை யாங்கள் வினவுகின்
றனம் அதற்கு நீவிர் உத்தரங் கூறுவீராக? 2

ஆண்பேப் பிராரத்தகர்ம பலாவசானமாங் கான்றோனோதய
மாமென உத்தரங் கூறல். 3-5

பிராரத்தகர்மமானது விதேக கைவல்ய பலத்தை
மறைத்துத் தனது பலத்தை யவசியமீடும், தேகாதியாரம்ப
சமர்த்தத் தன்மை யுண்மையின். அந்தத்தில் ஞானம் நன்
குதயமாம். போக ஞானங்களாய விவைபிராரத்த கர்மத்தின்
பலமாமாதலின் அவைகட்கவிரோதம் பொருந்தும்; இத
ரத்திற்கேகவிரோதமேயாம். 4

தேகாத்ம ஞானம் போலாத்மாவின் கண்ணே யாவ
னுக்குத் தேகாத்மஞான பாக்கஞானம் உண்டாமோ அவன்
வேட்காதிருப்பினும் வீடடைவென்க. ஆதலின் நம்மாற்
கூறிய இவையாவையும் சித்தமும் பொருத்தமுமாம். 5
நான்காவது தத்துவஞான ஸ்வபாவப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஐந்தாவது புத்தியபராதப் பிரகரணம்.

சர்வஜந்துக்கட்கும் ஆத்மஞானாக்கிரகத்தில்
உதங்கரின் சரிதையுரைத்தல். 1

எங்கனம் உதங்கரானவர் முத்திராசங்கையினு லமிரு
தத்தைக் கிரகிக்கவில்லையோ அங்கனம் ஜந்துக்கட்குக் கர்ம
நாசபயத்தால் ஆத்மஞானாக்கிரகமும் ஆமென்க. 1

சம்சார விப்ரமகாரணமும் பிரமாணமும் பகரல். 2-4

மதியின் கட்டி தமான ஆத்மாசலமாயிருப்பது போன்றும் நிச்சலமாயிருப்பது போன்றும் காணப்படுகிறது. நாவாயிற் செல்பவனுக்கு எங்ஙனந்தருக்கள் அங்ஙனஞ் சம்சார விப்ரமுமாம். ஓடத்துளானுக்கு விபரீதத் தன்மையுண்மையால் எங்ஙனம் நகங்களின் கமனம் பொருந்துமோ ஆத்மாவிலங்ஙனஞ் சம்சாரமுமாம் “தியானவியாபாரம் செய்வது போல்” என்ற மறைமானமாம். சைதன்யப் பிரதிபிம்பத்தால் வியாப்தமாய புத்தியினின்றும் எதனாற்போதமுண்டாமோ அதனாற் சப்தாதிவடிவமாயாத்மாவிற்கு ஸ்புரணமுண்டாம். அதனாலுலகு மிகவும் மோகிக்கின்றது. 4

பதார்த்த விவேகவாயு முழுகூவாற்
பாவிக்கத்தக்கதைக் கூறல். 5

அகங்காரத்திற்குத் திருசிபத்வமும் அதன் பொருட்டாதலும் யாதானதோ அஃது இதமம்சுந் தி. விவேகமுண்டாங்காலுண்டாகா தென்க. ஆண்டு யாதொரு சாக்ஷி சேடித்ததோ அது பரமாத்மாவாம் என்னும் நிச்சயவானாகுக. 5

ஐந்தாவது புத்தியபராதப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஆரூவது விசேஷ நீக்கப் பிரகரணம்.

ஸ்தூலோபாயத்தாற்பதார்த்த சோதனப்பிரகார உபதேசம். 1-2

சேதித்துத்தியாகித்த அத்கத்தா லெங்ஙனமோ அங்ஙனமெவ் வெம்மநுஷத்வாதிகளால் விசேடிக்கப்படுமோ, சிஷ்டமாய அவ்வவ்வியாவற்றாலும் ஆத்மா சுயம் விசேடிக்கப்படுகின்றதின்ற மாதலின் அனாத்மத் தன்மையானேதியாகி

த்த அத்தத்தோடு சர்வவிசேஷணமுந்துல்லியமாம் ஆதலிற்
சர்வ விசேஷணங்களா லறிஞன்முத்தனாவன். 2

விசேஷணங்கட்கு னுத்தம் தன்மையை விளம்பல். 3-4

இச்சர்வ விசேஷணங்களும் எங்ஙனமலங்கரணமோ
அங்ஙனம்பொருந்தும். இவ்வியாவும் அவித்தையாற் கற்பிக்
கப்பட்டனவாதலினறிந்த ஆத்மாவின் கண்ணசத்தமென்க.
னேயாம்சத்தை விடுத்து எஞ்ஞான்றும் யாதொரு ஞாதாவு
ளதோ அதுவே ஆத்மாவெனக் கிரகிக்கத்தக்கதாம். அதை
ஞானுருத்தன்மை யடையடுக்காக் கேவல வடிவதெனத்து
ணிக. யானெனயாது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ அது சின்ன
மான அத்த துல்லியமேயாம். 4

ஆத்மாவிற் கன்னியநிரபேகை வடிவமாய ஸ்வத
சித்தியைச் செப்பல். 5-6

யானென் புழி சித்விஷயத்வ வடிவம் வாய்ந்த இதமம்
சமாய எவ்வகங்காராதி யாண்டு விசேஷணமாமோ. அந்தப்
பிரக்தியக்காத்மா அன்னியமாய் நிர்விசேஷமாய் ஸ்வத
ஸித்தமாய்ச் சித்திரக்கோவையுடையான்போன்று விளங்
கிக்கொண்டிருக்கும். யானென் புழி எவ்விதமம்சமுள
தோ அது அனாத்மாவெனப் பண்டிதர்களாற்றியாகிக்கத்தக்
கதாம் அகம்பிரஹ்மமென்பதின் மாட்டுச்சிஷ்டமாய அகங்
காராம்சம் யாதோ அது பூதபூர்வகதிக்குக் காரணமா
மென்க. 6

ஆறாவது விசேஷ நீக்கப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஏழாவது புத்தியாருடப் பிரகரணம்.

தன தனுபவாவஷ்டம்பத்தாற் புத்தி யாருடஅர்த்தத்தின்
ஸ்பஷ்டகரணத்தைச் செய்தல். 1-2

எதனால் யாண்டாண்டேனும் யாவையுபலப்யமாகின்
றனவோ அவை யாவும் மதியாருடமாய் எஞ்ஞான்றும் என்
னாற் பிரகாசிக்கப்படுகின்றனவோ அதனால் யான் பிரபஞ்சா
தீதனாப்ச் சர்வார்த்தப் பிரகாசகனாப் அபரிச்சின்னனா யிருக்
கின்றேன். ஆத்யாத்மாதிதைவ ஸ்தூலசூக்ஷ்ம தேகாத்
மகங்களின் சாக்ஷியானெங்ஙனமோ அங்ஙனம் அன்னியங்
களி னூடுமென்க. எதனாற்றள்ளவேனுங் கூடவேகூடாதோ
கொள்ளவேனுங் கூடவேகூடாதோ, அதனால் யான் பரமாத்
மாவேயாம். 2

ஆத்மாவிற் கு விகாரித்வாதி தோஷாபாவத்தை
யுபபாதனஞ் செய்தல். 3-4

ஆத்மாவிற் குசேஷபுத்தி சாக்ஷித்தன்மை யுண்மைபின்
விகாரித்தன்மையும் அசுத்தத் தன்மையும் பௌதிகத்தன்
மையும் புத்திபோலற்பஞ்சுத்தன்மையும் இன்றாமென்க.
இரக்தாதியாகாரங்கண் மணியின்மாட்டாதப முளதாங்
காலெங்ஙனங் கிரகிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமேயாவு
மென்கண் ணன்கு விளங்குகின்றனவாதவினாதபனாற்போ
லென்னால் யாவும் விளங்குகின்றன வென வுணர்க. 4

ஆத்மாவின் சுத்தத் தன்மையையும் அத்விதீயத்
தன்மையையும் உரையாடல். 5-6

மதியிருக்குங்கான் மதியின் கட்டிருசிபமுண்டாகுக
விபர்யயமாங்காலின்றென்க. கிருஷ்டா எஞ்ஞான்றும் கிரு

ஷ்டாவேயாம்; எதனாலிங்நனமாமோ அதனால் துவிதஞ்
சிறிதுமில்லவேயில்லை. அவிலேகத்தாற் பரமாத்மாவினின்
மையைபெங்நனம் புந்தி அறிந்ததோ அங்நனம் விவேகத்
தாற் பரமாத்மாவினின்றும் அன்னியசீவனுந் தானும் இரா
ரென்றுணர்க. 6

ஏழாவது புத்தியாருடப் பிரகரணம் முற்றும்.

எட்டாவது மதிவிலாபனப் பிரகரணம்.

மதியாத்மாக்களின் சம்வாதவடிவத்தான் மதிக்குப்
பிரசமோபதேசம். 1-4

ஹேமதீயே? இயல்பாகவே யெனக்குச் சேதனவடிவ
மிருப்பினும் நின்மோகச் செய்கையாற் போக்த்ருத்வாதி
சம்பந்தஞ் சம்பவித்ததாதலிற் சர்வ விசேஷ ரகிதத்தன்மை
யுண்மையின் நினது சேட்டையாலெனக்குக் கிஞ்சித்தும்
பயன்பவிப்பதில்லை. மாயாமயகார்யத்தை விடுத்தி ரர்த்த
கப்பிரயாசத்தினின்றும் மிகுந்தசாந்தியை எதனால் யானெஞ்
ஞான்றும் பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபனே விழுக்கனைப் போன்
றாவனே அங்நனம் அஜனே ஏகனே துவிதவர்ஜிதனே அத
னாலீண்டென்மாட்டடைதி. கம்மேபோ லெஞ்ஞான்றுஞ்
சர்வபூதங்களிற் சமமாய்க் கேவலமாய்ச் சர்வகமா யக்ஷா
மாய் நிரந்தரமாய் நிஷ்களமாய் நிஷ்கிரியமாய்ப் பரமாய சிவ
மாயுள்ளேனாதலின் நினது சேட்டைகளால் யாதொரு பய
னும் எனக்கிண்டின்றென்றுணர்க. ஏகனேயான், எனக்கசங்
கத்தன்மையுண்மையின் அங்கமாக வென்னினன்னிய வெத
னதுவாஞ்சையுமில்லை அங்நனமெதற்கும் யானங்கமுமன்
றாகின்றேன். யானசங்கரூபனாதலின் நின்னாலியற்றியதாற்

சிறிதும் பயனெனக்கின்ற. என்னினன்னியமல்லா திருத்
தலினுனக்குங் காரியமின்றென்றுணர்க. 4

இப்பிரகரணமியற்றியதில் நிமித்தத்தை நிகழ்த்தல் 5-6

சாதன சாத்யவடிவமாய சம்சாரத்திற் சனங்கள் மிகவு
மாசக்தர்களாயுளரென நெடிது சிந்தித்துச் சம்சாரத்தி
னின்று மிச்சனங்களின் விசேஷ விடுபடலின் நிமித்தம்
யாம் ஸ்வரூபதத்வார்த்த விபோதகாரணமாய இச்சம்வாதத்
தைப் புரிந்தனம். இச்சம்வாதத்தை யெவனேனுஞ் சிந்திப்
பனைல் அவன் அஞ்ஞானத்தாலுண்டாயதும் மகாபய ஏது
வாயதுமாய சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவன். அங்ஙன
மவன் நிராசையுடையோனாய்ச் சோகமற்றோனாய்ச் சுகியாய்ச்
சமனாய் ஆத்மவித்தாய் எஞ்ஞான்றுஞ் சஞ்சரிப்பனென்ப
தொருதலையாமென்க. 6

எட்டாவது மதிவிலாபனப் பிரகரணம் முற்றும்.

ஒன்பதாவது சூக்தமத்வ வியாபித்வப் பிரகரணம்.

ஆத்மாவின் நிரதீசய சூக்தமத்தன்மையையும்

வியாபித்தன்மையையும் விளம்பல். 1-3

பிருதிவியா திகளினின்றும் உத்தரோத்தரம் பிரக்கியக்
காத்மாபரியந்தம் உள்ளவைகளிற் பூர்வபூர்வத்தியாகத்தாற்
சூக்தமத்தன்மையும் வியாபித்தன்மையு முணர்க. எத்துணை
ப்பாகியப் பிருதிவி பரிமாணமாயிருக்குமோ அத்துணைச் சரீ
ரசம்பந்தப் பிருதிவி பிரமாணமென வுணர்க; அங்ஙனமே
அம்புமுதலிய தத்துவங்கள் நிரவசேஷமாய் அத்துணைப்பிர
மாணங்களென வுணர்க. சதாகதியாதிகளி னுற்பத்திக்கு

முன்னெங்ஙனங் கம் சர்வகமோ அங்ஙனம் யானெஞ்ஞான்
றுஞ்சர்வன் சர்வகன் சின்மாத்ரன் அத்வயன் ஆவனென்க. 3:

பிரஹ்மாதிகளுக்குத் தன்பொருட்டாகத் தன்மையைச்
சாற்றல். 4-6

பிரஹ்மாதி ஸ்தாவராந்தங்களாய பிராணிகளெனக்கே
புரமென நிர்ணயிக்கப்பட்டுளது. காமக்குரோதாதி தோடங்
கள் எனக் கன்னியத்தா லெங்ஙன முளவாமென்க. எல்லாப்
பூதங்களினூடுந் திதமாய ஈச்சரனும் அப்பூத தோஷங்
களாற் சந்தத மஸ்பிரூஷ்டனும் ஆய என்னைப் பாலெனங்
ங்ஙனங் ககனத்தின்கட் கருமையைக் காண்கி னனோ அங்
ங்ஙனந் தோடத்தோடு கூடியவனாக உலகு காண்கின்றது.
யாவற்றையும் விளக்குபவனாயும் திருசியதோஷ சம்பந்தமற்
றவனாயும் குலவாநின்ற எனக்குப் பிராணிகள் யாவமுடம்
பாம். என்னை! எல்லாப்பிராணிகளின் மதிகளின்மாட்டுஞ்
ஞான் றும் எனது சைதன்ய ஆவபாஸ்யக் தன்மை யுண்மை
யினென்க. 6

ஸ்வரூப ஞானத்திற்கு நிர்விஷயத் தன்மைமையையும் நித்தியத்
தன்மைமையையும் நிரூபித்தல். 7-9

யாது சனிமாரோ யாது தான்ஞான விஞ்ஞேயமோ
அது மித்தையெனலிட்டமாம் கனா ஞானம்போலுமென்க;
ஆதலிற்றுவிதங்கிஞ்சித்து மின்றமென்பது துணிபாம். ஞா
னமோ நித்தியமாய் நிர்விஷயமாய் நிகழ்கின்றது. துயிலின்
கண்ணோ அன்னியமின்மையின், ஞாதாவின் ஞாதியானது
நித்தியம் என மறையாலறையப் படுகின்றது. ஆதலின் நனா
ஞாதியோ பிராந்தியேயாம் அதன் விஷயமுமில்லதேயா
மென அங்கீகரிக்கப்பாலதாமென்க. ரூபவானந் தன்மை

முதலனவின்மைபின் எங்ஙனம் திருஷ்டியா திகளின் கர்மத்
வமின்றோ அங்ஙனம் பிரஹ்மத்திற்கு விஞ்ஞான கர்மத்வ
மின்றெனத் துணியப்பெறும். 9

ஒன்பதாவது சூக்குமத்வ வியாபித்வப் பிரகரணம் முற்றும்.

—

பத்தாவது திருசிஸ்வரூப பரமார்த்த தரிசனப் பிரகரணம்

தனதனுபவாபிநயத்தால் ஆத்மாவின் நிர்விஷய ஞானஸ்வ
பாவத்தன்மையின் பிரகடனத்தைச் செய்தல். 1-2

திருசிஸ்வரூபமாயதும் ககலோபம மாயதும் பரமாய
தும் சந்ததம் வெளியாய் விளங்குவதும் அஜமாயதும் ஏக
மாயதும் அலைபகமாயதும் சர்வகதமாயதும் எவ்வகூ
ரப் பிரஹ்மமோ அகுவே சததம் யானாகின்றேறாதலின்
யான் விழுக்கதேனும். யானே ஞானஸ்வரூபன் சத்தன் அளி
க்கிரியாத்மகன் பரமார்த்தமாய் எனக்கு யாதொரு விஷய
முமின்று. எதிரினும் குறுக்கினும் மேலுங்கீழும் யாண்டும்
உளதாய சம்பூர்ண பூமாவேயான் யானஜன் என்கட்டிக
னும் யானேவன். 2

ஜன்மஜராதி விக்கிரியையின்மையாற் கூடஸ்தாத் வயஸ்வ

பாவத் தன்மைபைச் சுருதிப் பிரதிசன

பூர்வகமாக உபபாதித்தல். 3-9

அஜனேயான், அமரனேயான், அங்ஙனம் அஜரனேயா
ன் அமிருதனேயான், சுயம்பிரபையனேயான், சர்வகதனே
யான், அத்வயனேயான், யான் காரணமுங் காரியமு மல்
லேன், அத்தியந்தம் நிர்மலன், சந்ததம் நிஜானந்தத்தாலே
திருப்தன்யான். ஆதலின் யான் விழுக்கதேனும். துயின்

ஐக்கலவாலய வெனக்கென்னது போன்றீண்டுக் கிஞ்சித் தரிசனமின்று, மோகனமாம். அவைகட்குத் தன்னாலேனும் பிறவற்றாலேனும் உண்மை யின்மையிற் சர்வ அவஸ்தைகளின் நிருஷ்டாவாகிய அத்துவித தூரியனே யானாயிருக்கின்றேன். புற்கலபுத்தீந்தூரிய சந்ததிக்கு என்னுருவத்தன்மையும் என்னதாந்தன்மையுமின்று என்னை? எனக்கு நிர்விகாரத்தன்மை யுண்மைபினுனும் அங்ஙனமே கூறிய சந்ததிக்கு அசத்வஹேது விருத்தலினுமென்க. எங்ஙனங்கனாவின் நிருசியம் மித்தையோ அங்ஙன மிதற்கு மசத்வமா மென்றுணர்க. எனக்கத்வயத்தன்மை யுண்மைபின் விகாரியை யின்றென்பதும் விகார ஹேதுவுமெனக் கின்றென்பதுமாய விது சத்தியமேயாம். எனக்கசரீரத்தன்மை யுண்மைபிற் புண்ணியபாபமும் மோக்ஷபந்தனமும் வருணாசிரமத்வமும் இல்லவேயில்லையென்க. எனக்கனாதித்தன்மை யுண்மையானும் நிர்க்குணத்தன்மை யுண்மையானும் கர்மமும் அதன்பலமும் இல்லவேயில்லை. ஆதலின் நான்பரமன் அத்வயன் ஆவேன். சர்வகதமாய நபமானது எங்ஙனம் லேபிக்கப்படுகின்றதில்லையோ அங்ஙனம் எனக்குச் சூக்குமத்தன்மை யுண்மைபின் யான்றேககதனா யிருப்பினும் லேபிக்கப்படுகின்றேனில்லை. யான் சந்ததம் பூதங்களிற் சமன்யானீச்சரன் க்ஷராக்ஷரங்களினின்றும் யான் விலக்ஷணன் விலக்ஷணாதலினுனே யான் உத்தமன் பரமாத்ம தத்துவனும் யானே அங்ஙனம் அத்வயனாயிருப்பினும் அவித்தையால் விபர்யயமாக அபிமதமாவனென்க. யான் வியவதான ரகிதனாதலின், அவித்தையானும் அபிமானத்தானும் கர்மங்களானும் தீண்ட வொண்ணாதவனாகின்றேன் அதனானே அதிநிர்மலனாவேன். கற்பித அந்தக்காரண பரிணாமரூப திருக்காதி

சக்தி சம்பந்தமுடையவனாய் நான் அத்வயன். அம்பரமெங்
நனமசலமோ அங்நனம் என் வடிவத்திலேயே திதனாயி
ருக்கின்றேன். 9

ஆத்மதத்வபரிஞானத்திற்குக்கைவல்யம் பலமெனல். 10-12

அகம்பரம் பிரஹ்மமென்னு மைபந்திரிபறு துணிபால்
உனதாய ஆத்மஞான முடையோன் பின் பிறப்பதேயில்லை
யெனச்சுருதியின் கம்பீர வசனமிருக்கின்றது. வித்தழிந்து
விட்டபின்னுண்டாவதேயில்லையன்றே; எதனான் மோகமி
ன்றே அதனற்சன்மமின்றென்பது பலமெனவுணர்க. எனது
இது இத்தகைமைத்து அங்நனமேயிது இது போன்றது,
அங்நனமே யானிவ்வண்ணத்தனவன், அன்று, பரனிவ்வண்
ணத்தனவன், அன்று. அல்லது வேறுவண்ணத்தன் எனக்கு
முடத்தன்மை என்பனவாய ஜனங்களினிவ்வித கற்பனையா
னவை சந்ததஞ் சமமாய்ச் சிவமாயத்வயமாய பிரஹ்மத்தின்
கண்ணனு லேவனுமில்லவேயில்லை. அத்தியந்தம் நிர்மலமாய்
ஐயந்திரிபற அத்வயாத்மகாரமாகயாதொரு ஞானமுளதோ
அஃதுளதாங்கால் மகாத்மாக்களுக்குச் சோகமோகங்களில்
வாம்அவையிலவாங்காற் கர்மமேனுஞ் சன்மமேனும் பவியா
தென் னுமிது வேதாந்தார்த்தங்களை யுணர்ந்தாரது சிறப்பாய
துணிபாமென்க. 12

ஆத்மவித்தின் ஸ்வரூபம். 13-14

துவிதத்திற்குப் பாதிதத் தன்மைமுண்மையின் யாவன்
நனவின் கட்டுவிதத்தைக்கண்டுங் கண்டிலேனா துயில்பவ
னைப் போலொன்றுங்காணாது அறிவாகவே காண்கின்றனனே
அங்நனமாகயாவன் பயிக்காதி செய்யினும் நிஷ்கிரியனே
அவனே ஆத்மவித்தாம் அன்னியனன்றென நிகமாந்தங்களில்

நின்மல நிச்சயமாம். இங்ஙனம் வேதாந்த விநிச்சிதமாயதும்
மேலாயதும் ஆய இப்பரமார்த்ததரிசனம் எம்மாலியம்பப்ப
ட்டது. இதன் கண்ணிச்சிதனாவனேல் அத்தியந்தம் பந்தத்
தின்னின்றும் விடுபடுவன். மாதிரமதிப்பவீண்டு கர்மங்களால்
லேபிக்கப்படாநென்பதொரு தலையேயாம். 14

பத்தாவது திருசிஸ்வரூப பரமார்த்த
தரிசனப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினொன்றாவது ஈக்ஷித்ருத்வப் பிரகரணம்.

கர்மத்திற்கேனுங் கர்மசகித ஞானத்திற்கேனும் மோக்ஷ
ஹேதுத்வ சங்கா நிராசம். 1-3½

ஐந்துக்கட்டுச் சேதனத்வம் ஸ்வதசித்தமாம். எதனாற்
பேதத்தன்மை அஞ்ஞான நிபந்தனமோ அதனால். நீ சத்தா
யிருக்கின்றா யென்னும் வாக்கியத்தாலே பேதத்தன்மை
நிவர்த்திக்கப்படுகின்றது.

இவ்வளவு மாத்திரத்தினாலே அமிருதத்வம் எனச்
சுருதி புகல்கின்றது, சாஸ்திரமும் ஞானத்திற்குக் கிஞ்சித்
தும் அன்னியசகாய அவாவின்றெனப் பிரதிபாதித்துச் சாத
னசகிதகர்மத்தைப் பாதிக்கின்றது. சர்வப் பிராணிகளின்
மனத்தின் சரிதத்தை அவிசேஷமாகக் காண்கின்றவனாய் நிர்
விகாரமாயிராநின்ற வெனக்குக் கர்த்ருத்வாதி வடிவவிசேஷ
மெங்ஙனுண்டாம் மனத்தின் சீலத்தையும் மனத்தையும் நன
விற் கனவிற்போன்று காண்கின்றவெனக்கு எங்ஙன்றான்
கூறிய விசேஷமுண்டா மென்க. 3½

துவிதாபாவமாங்காற்காட்சியாதி விரோதம்வர வதன்

நிராகரணஞ்சேய்தல். 3½-14

துயிலின்கட்டுவிதத்திற் கசத்வ மிருத்தலிற் சின்மாத்திரனாயும் சர்வகனாயும் அவ்யயனாயு மிருக்கின்றேன். எங்ஙனம் விழிக்குமுற் கனவுண்மையோ அங்ஙனமே ஆத்மசாக்ஷாத்கார பர்யந்தம் தேகாத்மத்வமுங் காட்சியாதிகட்குப்பிரமாணத்வமும் சர்வ வியவகாராங்கமாமென்க. சேனொப்பச் சர்வ பூதங்களிற் செறிந்ததும் அப்பூத தோஷங்களால் விவர்ஜிதமாயதும் சாக்ஷியும் சைதன்யமும் நிர்க்குணமும் சுத்தமுங் கேவலமும் ஆயபிரஹ்மமே யானாயிருக்கின்றேன். நாமரூபக்கிரியைகளினின்றன்னியனான், நித்தியமுத்த வடிவுடையோனான், ஆத்மாவாய யானே பரப்பிரஹ்மம், சின்மாத்திரனான் எஞ்ஞான்றும் யானத்வயனே யாவன். அகம் பிரஹ்மாஸ்மி யென்பதுபோல் அகம் கர்த்தாஸ்மி அகம் போக்தாஸ்மி யென் யாவருணர்வரோ அவர் ஞானகர்மங்களினின்றும் நஷ்டரேயாவர் நாஸ்திகருமாவ ரென்பது லேயமேயில்லை தர்மாதர்ம பலங்களோடு சம்பந்தமானது. அதிருஷ்டமாயிருப்பினும் எங்ஙனஞ் சாஸ்திரத்தாலே அங்கீகரிக்கப்படுமோ அங்ஙனம் இந்த ஆத்மாவிற்குப் பிரஹ்மத்வமும் ஞானத்தாலே முத்தியும் சாஸ்திரத்தாலே யங்கீகரிக்கத்தக்கதாமென்க, மாகாரஜனாதிசித்திரவத்திரங்கள் போன்ற வாசனைகள் யாவையோ அவைகளுக்காண்பவராற் காணப்படுகின்றனவே யெங்ஙனமாமோ அங்ஙனமீண்டத்திரிபுடியினின்றும் ஆத்மா அன்னியங் கேவலந்திருசி யெனவுணர்க. உறையினின்றும் வெளிப்படுத்திய வசியானது எங்ஙன முள்ளவாறு காணப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் போத்தாவானது

கார்யகாரண விவர்ஜிதமாய்க் கனவி லுள்ளவாறு காணப்படுகின்றது ஆயினும் சுயம்பிரபையுடையதேயாம்.

புரட்டலாலெழுந்தோரைய துவம்பதார்த்தனுக்கியல்பாயுள்ள பரப்பிரஹ்ம பதமானது, கற்பிதத்தை நிவிர்த்திப்பதாகிய நேதிநேதியென்பன முதலிய வாக்கியங்களால் நுதலப்பட்டுள்ளது. கனவின்சண் மகாராஜாதியுலக ரெங்ஙன மென்கண் மிகவுங் கற்பிக்கப்படுகின்றனரோ அங்ஙனமே வாசனையோடு மூர்த்தாமூர்த்தங்களும் என்பாற் கற்பிதமெனவுணர்க; வாசனைகளை நிரூபிக்குஞ் சீலமுடையதுந் தூல சூக்கும தேகாகாரமாயுழல்வதுமாய ஆத்மாவாற் கர்மங்கள் செய்யற்பாலனவாம்; எனக்கோ நேதிநேதியாற் கூறுமா த்மத்தன்மையுண்மையின் யாண்டுங் கர்மஞ்செய்யத் தகாதென்க. 14

கர்மத்திற்கு மோக்ஷ ஹேதுத்தன்மையின்கட்

பொருந்தாயையைக் கூறல். 15-16

ஆதலினால் கர்மத்திற்கு அஞ்ஞானவாயிலாயுளதாந் தன்மையுண்மையிற் கர்மத்தாலாசைவைத்தல் தகாது. முத்திக் கேதுவாந்தன்மை ஞானத்திற்குண்மையின் அஃதன்னியத் தையவாவுகின்றதில்லை யென்க. யாது அமிருதமோ அஃதபயமாம் ஆர்த்தமன்று நேதிவாக்கியத்தாற் பெறவுரியதும் எல்லாவற்றினும் பிரியமாயதும் யாதோ அதுவே யெனது வடிவமாம் ஆதலினறந்தவற்றினின்றும் யாது அன்னிய விபரீதமோ அது கிரியையோடும் விடத்தக்கதேயாம். 16

பதினொன்றாவது ஈக்ஷித்ருத்வப் பிரகாரணம் முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது பிரகாசப் பிரகரணம்.

ஆபாச சகித அந்தக்கரண அவிலேவகத்தா லாத்மாவின்
யாதாத் மியத்தை யறியாமையைக் கூறல். 1-4

பிரகாசத்தின் நனந்தலையின்சட் பொதிந்த புற்கலத்தை
யெங்ஙனம் ஆலோக விசிட்டமா யுலகபிமானிக்கின்றதோ
அங்ஙனம் திருஷ்ட்ராபாச சித்தத்தை யான் றிருஷ்டாவென
அபிமானிக்கின்றது. விவகார பூமியின்கண்ணைப் பிராண
திகளனுபவிக்கப்படுகின்றனவோ அவற்றோடான்மாவிற்ச
பின்னத்வ முண்டாகின்றது ஆதலினான் முடன் மெளட்டிய
த்தால் ஆத்மாவையறிகின்றானில்லை. தசமனுச்சுத் தனது
நவாத்மத்தன்மைப்பிரதிபத்தி யெங்ஙனமோ அங்ஙனம்
அறிவின்றிய இவ்வுலகானது திருசியங்களின்மாட்டே ஆத்ம
மதியையாற்றுகின்றதேயன்றித் திருக்கின்கண் ணாத்மமதி
யை யுளுற்றுகின்றதேயின்றி. ஏகவிஷயத்திலேககாலந்நா
ண்டாவனவாய “நீசெய்” “நீயதுவே” என்னும் றிருத்தப்
பிரத்தியயங்கள் எங்ஙன முளவாம் நீயுத்தியானுதலுதி. 4

ஆத்மாவின் யாதாத்மிய ஞான சித்தியின் பொருட்டு அது

நீயென்னுஞ் சுருதியை உபதேசித்தல். 5-15

ஆகாபிமானிக்கேதுக்கம், இயல்பாயாகாபிமான மற்ற
வனுக்கின்றி. துயில்போல். ஆத்மாவிற்குதன் நிவாரணத்தின்
பொருட்டு அது நீயென்னுஞ் சுருதியால் ஐக்கியமாத்திர
மறிவிக்கப்படும். தர்ப்பணத்தில் முகச்சாயையொப்ப ஆத்மா
வின்சாயை எதன்கண்ணொருடமாமோ அந்தப் பிரத்தியயத்
தைப் புருடன் பார்த்து ஆத்மா திருஷ்டமென அபிமானிக்
கின்றனன். உபாதிபூதமாய அந்தப் பிரத்தியயத்தையும் மோ

காத்மகமாய அவிவேகத்தையும் உபாதிகத ஆபாசத்தையும் யாவன்றிருசியமென் றறிகின்றானே திருக்கின் சம்பந்தியென் றறிகின்றானில்லையோ அவ்வே யோகிகளினுப்பண் ணன்கறி ந்தவனான் இதரனன்று என்பதில் யாதொரு ஐயமுமில்லை. விஞ்ஞாதாவின் விஞ்ஞாதா யாதோ அதுவே நீ பென வெத னைற் சுருதியாலியம்பப்படுமோ அதனைச் சுருதி நுதலிய பிர கார அனுபவமே துவம்பதார்த்தத்தின் நல்லனுபவமாய்., அதி னின்று மன்னிய அனுபவம் மித்தையாய். எஞ்ஞான்றுந் திரு க்குருவாய் நித்தியமாயிராநின்ற என்னிடத்திற்றரிசனா தரிச னங்க ளெங்ஙனானவாம். ஆதலினால் வடிவத்தினின்று மன் னிய அனுபவம் வாஞ்சிக்கப்படுகின்றதின்றி மென்க. இரவி யின்றிப மிக்கனோபரத்திலெப்பிரதேச ஸ்திதமாமோ அத் தாப மெங்ஙனம் திருக்கிற்கு விஷயமாமோ அங்ஙனமேயிண் டித்தாபம் அந்தக்கரணத்திருப்பதாம் கூறியவண்ணம் அத்தா பம் திருக்கிற்கு விஷயமாய். இதமம்சமற்றதும் அறிவுருவா யதும் விண்ணிகர்ப்பவேகரசமாயதும் அத்வயமாயதும் நித்தி யமுத்தமாயதும் அங்ஙனமே சுத்தமாயதும் கேவலமாயதும் யாதோ அந்தப் பிரஹ்மமே யானாயிருக்கின்றேன். விஞ்ஞா தாவாய ஆத்மாவினின்றும் அன்னிய வியாபக விஞ்ஞாதா எதனை சம்பவிக்கின்றதில்லையோ அதனை லெஞ்ஞான்றும் நானே யெல்லாப் பூதங்களில் வியாபக விஞ்ஞாதாவாகின் றேன் அதனை முத்தன். யான் பிரஹ்மவித்து என்பதையும் விடுத்து மறையறைந்தவண்ணம் யாவன் ஆத்மாவிற்கு அலு ப்தத்திருஷ்ட்ருத் தன்மையையும் அங்ஙனமகர்த்தருத் தன்மை யையும் உணர்ந்தானே அவனே ஆத்மாவை யறிந்தவனானான் அன்னியனன்றி வனென்றுணர்க யானறிஞனே யானறிபொ ருளன்று யான் சுத்தன் யானெஞ்ஞான்றும் முத்தன் என்னும்

விவேகியின் விவேகவடிவ புத்திவிருத்தியும் சாஷிபாசியமாதலின் நாசமுடையதேயாம் ஆதலினபிமானம் யாங்ஙனமா மென்க. ஆத்மாவின் றிருஷ்டியலுப்தமாம் இது காரகங்களால் உற்பாத்யமன்றாமாதலின் இதனது ஜன்யத்வமோ அன்னியமாய திருசிய திருட்டியாற் கற்பிக்கப்பட்டதேயாம். 15

சிற்பிரகாசத்தீற்கு நித்யத்வ உபபாதன பூர்வகமாக ஆத்மாவிற்கு நியோஜ்ஜியத்வ அடாவப் பிரதிபாதனஞ் செய்தல். 16-19

தேகாத்மபுத்தி பூர்வகத் தன்மைபுண்மைபிற் கர்த்ருத்வாதிகள் ஆத்மாவிற்கு மித்தையாம் யான் கிஞ்சித்துஞ் செய்கின்றேனில்லை யென்னும் புத்தியானது பிரமாணஜன்னியமாமாதலிற் சத்தியமாம். கர்த்ருத்வமோ காரகாபேக்ஷமாம் அகர்த்ருத்வமோ இயல்பாம் கர்த்தா போக்தாவென்னும் விஞ்ஞானம் மித்தையேயென நன்குதுணியப் பெற்றுளது. இங்ஙனஞ் சாஸ்திர அனுமானங்களால் ஸ்வரூப சாஷாத்காரமாங்கால் யான் நியோஜ்ஜியன் என்னுஞ் சத்தியபுத்தியாங்ஙனமுண்டாமென்க. எங்ஙனம் வியோமஞ்சர்வாந்தரமோ அங்ஙனம் யான் வியோமத்தினும் அப்யந்தரன், யான் நிர்விகாரன் யானசலன் யான் சுத்தன் யானஜரன் யான் முக்தன் எஞ்ஞானன்றும் யான் அத்வயனேயாவன். 19

பன்னிரண்டாவது பிரகாசப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதின்முன்றுவது அசக்ஷுஷ்ட்வப் பிரகரணம்

ஆத்மாவின் சுத்தத்வ அசலத்வாதியின் வியவஸ்தாபனம் 1-10

சக்ஷுத்தன்மைபின்மையி னெனக்குத் திருஷ்டியில்லை அங்ஙனமே சுரோத்திரமின்றிய வெனக்குச் சுருதி யெங்ஙன

மாம்; வாக்குத்தன்மையின்மையினெனக்கு மொழிதவில்லை
மனத்தன்மையின்மையினெனக்கு மதியெங்ஙனமாம். பிராண
னற்ற வெனக்குக்கர்மமில்லை யெனக்குப் புத்தியின்மையின
றியுந்தன்மையுமின்று அதனானே சின்மாத்திர சோதியாய்
நித்தியமுத்தாய்ச் சுத்தாய்க்கூடஸ்தாய்ச் சலனமற்றவ
னாய் அமிருதனாய் அக்ஷரனாய் அங்ஙனமே யெஞ்ஞானமும்
அசரீரனாயிராநின்ற வெனக் கறிவறியாமகனிலவாம் வியோ
மம்போல் வியாபியாய வெனக்குச் சரீரத் தன்மையின்மை
யின் பசியேனும் தாகமேனும் சோகமேனும் மோகமேனும்
சரையேனும் மரணமேனும் மிலவாம் எனக்கஸ்பர்ஸத் தன்மை
யுண்மைபின் ஸ்பர்ஸஞானமும் அஜிஹ்வத்தன்மையுண்மை
யின் ரசஞானமுமின்றும் நித்திய விஞ்ஞான வடிவமுடைய
வெனக்கெஞ்ஞானமும் ஞானஞ்ஞானங்களிலவாம். நேத்திர
வாயிலாய்ச் சனித்தருபாகாரமாய யாதொருமானச விருத்தி
யுண்டோ அது என்னுடைய நித்திய திருஷ்டியினால் நித்திய
மும் விளக்கப்படுகின்றது. இஃதனுபவசித்தமன்றே. அங்ங
னமே அன்னிய இந்திரியங்களோடு கூடிய விஷயாகார விருத்
திகளையாவையுளவோ அவையும் கேவல மந்தரத்திலுள்ள மன
திலெழாநின்ற இராகாதி வடிவநினைவுகளும் எனது திருஷ்டி
யினானே விளக்கப்படுகின்றன. மனோசம்பந்தமான கனாவி
ருத்திக ளெங்ஙனஞ் சாக்ஷி வேத்தியங்களாகின்றனவோ அங்
ங்ஙனமே நனாவிருத்திகளுமா மென்றுணர்க. அதனானே
திருஷ்டாவின் திருஷ்டியானது நித்தியமுஞ் சுத்தமு மனந்த
முங் கேவலமுமாமென்க. உபாதிபூதமாய திருசிய திருஷ்டி
யோடு விவேகமின்மையின் ஈண்டு அந்நித்திய சுத்த ஆத்ம
திருஷ்டியானது அநித்திய அவிசுத்தமாய்க் கிரகிக்கப்படுகின்
றது அங்ஙனமேயான் சுகியென்றுந்துக்கி யென்றும் முடிக்

தான் மூடனென்றும் சுத்தத்தாற் சுத்தனென்றும் சம்சார
மடையுட்படி யிவ்வெல்லாவுலகும் நினைக்கின்றது. 10

சம்சார நிவிருத்தி யுபாயத்தை யுபதேசித்துக்கொண்டு
முமுகூஷுவைச் சிக்ஷித்தல். 11-13

பிராணிகளின்புறம் யாவன் முமுகூஷுவோ அவன்
“சபாஹியாப்யந்தரம் அஜம் நித்யமுத்தம் அசக்ஷுஷ்கம்”
என்பனவாதிய வேதப் பிரதிபாஷ்யமாய தன்னைச் சந்ததஞ்
சிந்திக்கக் கடவன். அசக்ஷுஷ்காதி சுருதியாலு மெஞ்ஞான்
று மெனக்கு இந்திரியங்களிலவாம். இதற்கிணையாய் “பிராண
னற்றது மனமற்றது சுப்ரமாயது” என்னும் முண்டக வச
னமுங்காண்க எனக்கொலியாதிகளிலவாந்தன்மைபுங் காட
கத்திற் கேட்கப்படுகின்றது; எதனாற் பிராணனும் மனமு
மெனக் கின்றேவதனாற் சந்தத மவிகாரியே யாவென்க.

அவிகாரித்தன்மை யுண்மையின் விக்ஷேபமாதிக
ளிலவேன வியம்பல். 14-18

அவிகாரியாதலின் விக்ஷேபமெனக் கின்று விக்ஷேபமின்
மை சிற் சமாதியுமெனக்கின்று விக்ஷேபமேனுஞ் சமாதியே
னும் விகாரியாய மனத்திற்கேயன்றி அமனஸ்கமாய்ச் சுத்த
மாய வெனக் கவ்விரண்டு மெங்ஙனமாமென்க. அசரீரியாயும்
வியாபியாயு மிராநின்ற வெனக்கு மனமற்ற தன்மைபும் விகா
ரம் தன்மைபும் பொருந்துமென்றுணர்க சந்ததம் நித்ய
முத்த சுத்த புத்தராய வெனக்கு மெத்துணை இந்நித்திய
முத்தாதி விஷய அஞ்ஞான மிருந்ததோ அத்துணை சமாதி
செய்யத்தக்கதாயிருந்தது; இப்பொழுதில்லை. என்னையேதியா
னித்தும் உணர்ந்தும் முமுகூஷுக்கள் கிருதகிருத்தியராகின்

றனர். ஆதலினெனக்குச் சமாதியேனு மசமாதியேனு மன்
 னியமேனுஞ் செய்யத்தக்கன வெங்ஙனமாமென்க. எஞ்ஞான்
 றும் யான் பிரஹ்மமாயிருக்கின்றேன் சந்ததஞ் சர்வமும் யானு
 யிருக்கின்றேன் சததஞ் சத்தனாயிருக்கின்றேன் எக்காலும்
 புத்தனாயிருக்கின்றேன் ஆதலிற்பந்த வீனஞ்ஞவேன் எவற்றி
 னின்ற மெனக்குச் சன்மமும் க்ஷயமும் இல்லவேயில்லை யான்
 ஜரையற்றவனும் அமிருதனுமா யிருக்கின்றேன். 18

ஆத்மாவிற்சுப் பூரணத்தன்மையைப் புகலல். 19-24

சர்வபூதங்களிலறிபவ னென்னினன்னியனெவனுமி
 லலை யானே கர்மாத்யக்ஷனும் சாக்ஷியும் சேதனனும் நித்திய
 னும் நிர்க்ருணனும் அத்வயனுமாவேன். காண்கின்ற பூதத்தி
 ரயமும் யானல்லேன் காணவொண்ணாத பூதத்வயமும் யா
 னல்லேன் உபயவடிவவுடலும் யானல்லேன் யானெவ்விசேட
 முமற்ற கேவலன் யான் முக்குணமுமற்ற சிவமேயாவேன்.
 எக்காலந் திருக்குருவாயிருக்குமெனக்குச் சந்தியையுமில்லை
 யல்லுமில்லை பகலுமில்லை. எங்ஙனம் புட்கரஞ்சர்வ மூர்த்திவி
 லக்ஷணமாயுஞ் சூக்ஷ்மமாயும் அத்வயமாயும் உளதாமோ
 அங்ஙனம் பிரஹ்மமும் பூரண சூக்ஷ்ம அத்வயமாம் அதுவே
 யான், விண்ணையும் விட்டொழிந்த சித்தமாய பிரஹ்மமே யா
 னாயிருக்கின்றேன். எங்ஙன மொன்றாயவானுக்குச் சித்ரபேத
 த்தாற் பேதம் விகற்பிக்கப்பட்டதோ அங்ஙனம் என்னுடை
 யவடிவம் பிரஹ்மம் தன்னுடைய வடிவம் பிரஹ்மமென்னும்
 பேதமானது ஒன்றாயவெனக் குபாதியால் விகற்பிக்கப்பட்
 டதாம். ஒன்றாய வென்னிடத்திலே பேதம் அபேதம் ஏகம்
 நானுஞ்ஞயம் ஞாதா பலம்பலப்பிராப்திகர்த்தாவென்பன
 விகற்பிக்கப்பட்டன; இவையாவு முய்த்துணருங் கா லுளவாத

லேயிலவென்க. யானவிகாரியாதலி னெனக்குத்தள்ளத்தக்க
துங் கொள்ளத்தக்கதும் ஐயமின்றியின்று சந்ததம்யான்முக்
தன் அங்ஙனமேசந்ததம் யான் சுத்தன்புத்தன் நிர்க்குணன்
அத்வயன். 21

அகம் பிரஹ்மாஸ்மி யேனச் சந்தத மனுசந்தானஞ் செய்க
வேனமுமுக்ஷுவை மிகவுமுற்சாகஞ் செய்வித்தல். 25-27

இங்ஙனங் கூறியயாவற்றையுந் சித்தத்திற்றரித்த முமு
க்ஷுவானவன் எஞ்ஞான்றும் ஆத்மாவை யறியக்கடவன் தன்
னுடற்கண்மன் னுமென்னைபுணர்ந்து துருவமா யிருஷியும்
முத்தனுமாவன், இவ்வண்ணந் தத்துவார்த்தத்தை யாவனறி
வனோ அவன் கிருதகிருத்தியனுந் சித்தனும் யோகியும் முக்
கியப் பிராஹ்மணனுமே யாவன். கற்றுமறியாதவனோ தன்னை
க்கொன்றவனை யாவன் எம்மாற் சமாசமாக இந்நிச்சித வே
தார்த்தமாயது நுதலப்பட்டது இதனைச் சாஸ்திர ஆசார்யர்க
ளால் அனுசிஷ்ட புத்திமானான குரவனாற் சாந்தர்களாய் சந்
தியாசிகளின் பொருட்டு நன்குபதேசிக்கத்தக்கது. 27

பதின்முன்றாவது அசக்ஷுஷ்ட்வப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினான்காவது ஸ்வப்னஸ்மிருதிப் பிரகரணம்.

அந்தக்கரணத்தி னபரோக்ஷத்தன்மையும் அதன்
பலமும் பகரல். 1-10

கனா ஸ்மிருதிகளிற் கடாதிகளின் ஆகாராவபாசமனு
பவிக்கப்படுகின்ற தெதனாலோ அதனால் நனாவவஸ்தையி
னும் அனுபவாவஸ்தையினும் அவசியங் கடாதியாகார அந்
தக்கரண விருத்தியானது புலப்பட அனுபவிக்கப்படுகின்ற

தென் றனுமிக்கப்படுகின்றது. துயிலுந்துறவிக்குக் கனாவி
 லிரந்துண்டிலவக்கண்ட எவ்வாக்கை யுண்டோ அது சுய
 மெங்ஙனமன்றோ அங்ஙனங் காண்போனாதன்மை யுண்மை
 யின் நனாவிற் காணப்படு மாகத்தினின்றும் ஆத்மா அன்னிய
 மேயாம். உட்வாரமுற்ற மட்பிரதிமை யூடு உருக்கியதா
 மிரம்புகட்டப்பட்ட டெங்ஙனம் அச்சமான வடிவத்தை யடை
 கின்றதோ அங்ஙனங் சித்தமும் ரூபாதிகளை வியாபித்து அவ்
 வடிவத்தை யடைகின்றதென்ப தொருதலையாம். வியஞ்சகங்
 களாய அயவாகனனும் ஆலோகமும் வியங்கியங்களாய அய
 மட்கல முதலியவற்றி னாகாரங்களை யெங்ஙன மடைகின்றன
 வோ அங்ஙனம் சர்வார்த்த வியஞ்சகத்தன்மை யுண்மையின்
 மதியும் அர்த்தாகாரமாய் நன்கு புலப்படுகின்றது. அர்த்த
 வடிவ புத்தியே புருடனான் முன்னமுங் காணப்பட்டதாம்.
 அங்ஙன மன்றாயிற் கனாவிலங்ஙனங் காணக்கூடும் ஸ்மரிப்
 போனுக்குத்தா னுகிருதி'யெங்ஙனங் கூடுமென்க. இப்புந்திக்
 கு ரூபாதியாகாரமாகத் தரிசன யோக்யதாபத்தி யாதுண்
 டோர் அதுவே விஷய வியஞ்சகத்வ மாமென்றுணர்க அங்
 னனமே திருந்நிற்குக் காண்போனாதன்மையும் புத்திவிருத்
 திக ளுற்பன்னமர்ங்கால் அவ்வடிவமாக ஸ்புரணமேயாம்;
 பரினாமமன்றென்றுணர்க. சர்வ சரீரங்களின்கண் ளுள்ளவா
 ன சர்வ மதிகளுந் சின்மாத்திர ஜோதியாய வென்னாலெ
 தனாற் பிரகாசிக்கப்படுகின்றனவோ அதனாற் சர்வத்தி னாத்
 மாபானே. கரணமுங் கர்மமுங் கர்த்தாவங் கிரியையும் பய
 னுங் கனாவிற் புந்தியேயாம் இங்ஙனம் நனாவினா மெதனாற்
 காணப்படுமோ அதனாற் காண்போனாய ஆத்மா மதியின்
 வண்ணத்தினின்று மன்னியவண்ணமாய சத்திய வகண்
 டைகரசமாம் தள்ளக்கொள்ளத் தரும் வடிவத்தான் மதியாதி

கட்கதைமத்தன்மை சித்திக்கின்றது தள்ளுங்கொள்ளுங் கர்த்
 தாவாய ஆத்மாவோ தள்ளுங்கொள்ளவுந் தகாததாமென்க.
 பாகியாப்யந்தரத்தோடு கூடியதும் பாகியாப்யந்தர மாயதும்
 ஆத்மாவே யன்னியங் கிஞ்சித்துமில்லை ஆத்மா சுத்தமாயது
 ஆத்மா பிரஞ்ஞானைகரசமாயது ஆத்மா விஞ்ஞானகனமாயது
 இத்தகைய ஆத்மாவின் கண்ணெங்ஙனம் ஹேயோபாதேயங்
 கள் கற்பிக்கப்படும். 10

ஆத்மாவினிடத்தில் ஹேயாதீயினின்மை யானது அனுபவத்
 தாலு மறியப்படுமென வறையல். 11-15

நேதிநேதியென அன்னிய நிவாரணத்தா லெவ்வாத்மா
 சேஷிக்கப்பட்டதோ அதுவே பிரஹ்மவித்தின் வடிவமாயிஷ்
 டமாமேல் அதன்மே லெங்ஙன மெத்தனிப்பன் கிருதகிரு
 த்தியத் தன்மைபுண்மையினென்றுணர்க. நிரந்தரம் ஷடீர்
 மிரகிதப் பிரஹ்மமாகவே யிருக்கின்றேன், யானெங்ஙனங்காரி
 யவானுவேன், என இவ்வண்ணம் தூரிதமாய்ப் பிரித்தப்யசி
 க்க. நதியினக்கரை கடந்தோன் எங்ஙன மக்கரையிலிருப்போ
 னாயே அக்கரையையே யடைய விரும்பானே அங்ஙனம் ஆத்
 மஞானியுமீண்டு வேறுகாரியமியற்ற விச்சியானென்க. ஆத்
 மஞ்ஞாய எவனுக்கேனும் ஹானோபாதானத் தன்மைபுளதா
 மேல் அவன் மோக்ஷார்ஹனையல்லெனென்றுணர்க அவன் நிச்
 சயமாய்ப் பிரஹ்மத்தால் வாந்தனையாவன். ஆதித்தனோடிவ்
 வகில மெதனாற் பிரானாய இரணியகருப்பனே அதனாற்
 பிரானனையானென்றறிந்தோனுக்கும் அற்பகல்களே யில
 வாமெனிற்றுவித ரகித வடிவமாயிருக்கும்போது பிரஹ்மவித்
 துக்கவை பெங்ஙனமாமென்க. 15

மோக்ஷத்தின் பொருட்டு ஸ்மிருதி செய்யத்தக்க
தேனக்கடாவ விடையளித்தல். 16-19

அலுப்தசித்தாதலிதா ஆத்மா வை ஸ்மரிக்கின்றது
மில்லை விஸ்மரிக்கின்றது மில்லை மனம் ஸ்மரிக்கின்ற தென்
னும் ஞானமும் அஞ்ஞானஹேதுஜமாம். பரமாத்மா ஞாதா
விற்கு ஞேயமாமேல் அது ரச்சுசர்ப்பம் போல் அவித்யாகற்
பிதமென வித்வான்களாலறியப்படும். ஆத்மவித்யைபாற் பர
த்வ ஞேயத்வாதிகள் பாதிக்கப்படுங்கால் ரச்சுவிற் சர்ப்பம்
போலாத்மா அத்வயமேயாம் கர்த்ருகர்மபல பேதமின்மை
யின் சபாஹியாப்யந்தர அஜமேயாத்மாவாம்; ஆதலிதா
வின் கண்யான் எனதென்னும் பாவம்யாது பிரதீதியாகின்ற
தோ அது யாருக்கெங்ஙனமுண்டா மென்க. ஆத்மா ஆத்மீய
மென்னு மிப்பாவமானது அவித்யைபாற் பிரகற்பிதமாம்
ஆத்மைகத்வமாங்காலஃதின்னும் ஸீஜர்பாவ மாங்காற் பல
மெங்ஙனமென்க. 19

பிரஹ்மத்திற் கக்ஷரத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்தல். 20-22

காண்போன் கேட்போன் அங்ஙனமே நினைவோன் அறி
வோன் எனப்பிரசித்தமாய பிரத்தியக்ருபாதோ அஃதக்ஷரமே
யாம். அக்காண்போனாதிய தன்மைவாய்ந்த பிரத்தியக்கானது
அக்ஷரத்தினின்றுமெதனால் வேறன்றோ அதனாற்காண்போ
னாய யானக்ஷரமேயாவன் காண்போனாதன்மைபாதி யகிரியா
சம்புத்தமாய ஸ்தாவரஜங்கமம் யாவுமக்ஷரமேயாம் ஆதலின்
யானக்ஷாமாவேன் சர்வத்தின் வடிவமுமாவேன் கர்த்ருத்வம
ற்றதும் கிரியாவடிவங்கிரியா பலமென்னு மிவ்விரண்டினன்னி
யமும் மமகாரமற்றதும் அகங்காரமற்றதும் ஆய்வாத்மாவை
யாவன் நன்குகாண்பனோ அவனே தத்துவதரிசியாவன். 22

ஆத்மவித்துக்குச் சபலங்கர்மமென்னுஞ்
சங்காவாரணம். 23-26

மமகார அகங்காரயத்னேச்சைசுகள் ஆத்மாவின் கண்ணி யல்பாயின்மை யனவேயாம். ஹே முமுக்ஷுக்களே! இங்ஙன நீவிரறிவீராயின் ஸ்வஸ்தர்களாயிருமின்! கர்மங்களாலென்? யாவன் யான்கர்த்தாவெனவும் வேத்தாவெனவுந் தன்னை யறிந் தானே அவன் ஆத்மஞ்ஞானேயல்லன்யாவனகர்த்தா அஞ்ஞா தாவெனத்தன்னை யறிவானே அவனேயாத்மவித்தாம். தே கர்திகளிநின்றும் ஆத்மாவிந்கன்னியத்தன்மை யிருப்பினும் அக்காய முதலியவற்றுாடு தாதாத்மியமெங்ஙனமிஷ்டமாமோ அங்ஙனம் அகர்த்தாவி னவிஞ்ஞானத்தால் ஆத்மாவிந்குப் பலகர்மாத்மத்தன்மை யிஷ்டமாமென்க. திருஷ்டி சுருதி மதி ஞாதியென்பன கனாவி லுலகராலெ ஞ்ஞான றுங் காணப்படுதலி னானும் அவற்றிற்காத்ம ஸ்வரூபத்தன்மை யுண்மையினானும் ஆத்மா அன்னியமாம் அங்ஙனமாதலினாத்மாவிந்கு நித்திய அபரோக்ஷப் பிரஹ்மரூபத்தன்மை துணியப்பெறு மென்று ணர்க.

26

ஆத்மஞ்ஞானுக்குப் பலங்கூறல் 27-29

யாவனுக்குப் பரலோக பயமும் மரணபயமு மின்றே ஆத்மஞ்ஞானைய அவனுடைய இரக்கத்திற்குப் பிரஹ்மேந் திராதிகள் சர்வைஸ்வர்ய சம்பன்னத்தா லீஸ்வரரா யிருப் பினும் விஷய மாகின்றனர்; அவன்றானாத்ம வித்தெனவறிக. சர்வ தையோற்பவமாய் அசுபமா யிராநின்ற திருஷ்டணையா னது மூலத்தோடு சின்னமாயிருக்குமாயின் அவனுக் கீஸ்வர த்தன்மையாற்றானென் மற்றும் பிரஹ்மேந்திரத் தன்மையாற் றானென், யானென்னு மாத்மபுந்தியும் எனதென்னும் ஆத்

மீய புந்தியும் எவனுக்கெக்காற் பிரயோஜன மற்றனவாமோ
அவனக்காலாத்ம வித்தாவன். 29

ஆத்மாவிற்ககார்யசேஷத் தன்மையை யறையல். 30-40

நனுகுகனுகுகளிற் புத்தியாதி யுபாதிகளிருக்குங்காலும்
அங்ஙனமே துயிலிலில்லாக்காலும் எவனுடைய ஆத்மாவிற்க
விசேஷத்தன்மையறியப்படுமோ அவிசேஷ ஆத்மஞ்ஞாய
அவனுக்குக்காரிய மெங்ஙனம் பவிக்கும். வியோமசதிரு
சமாயுந் தோஷரகிதமாயும் விமலமாயும் பிரஞ்ஞானைகரச
மாயும். அத்வயமாயுமிருக்கும் பிரஹ்மத்தின்கண்ணாத்ம புந்
தியாவனுக்குற்பன்னமாமோ அவனுக்கு வேறென்னகாரியம்
அங்கீகரிக்கத்தக்கது விளம்புவீராக. சர்வபூத ஆத்மபூதமாய
தனக்கும் அமித்திரனைக்காண்பான் யாவனவாவுகின்றனனோ
அவன் விபாவசுவைக்குளிர்விப்பான் வேட்கையுற்றவனே
யாவன். மதியையும் பிராணனையும் உபாதியாகவுடையதும்
சலப்பிரதிபிம்பம்போல் இந்திரியத்திடத்தும் அவ்வாயின்
மேய விருத்திகளின்மாட்டும் பிரதிபிம்பித்ததுமாய ஆத்மா
அவ்வவிவேகத்தாற் செய்வது போலு மென “தியானவியா
பாரஞ் செய்வதுபோல்” என்னும் மறையாலறையப் பட்டு
ளது, சுயமாயவ்வாத்மா சுத்தமும் முத்தமுமாம். பிராணனற்
றவனாயும் அமனஸ்கனாயும் அங்ஙனமே அசம்சர்க்கியாயும்
திருக்காயும் வியோமத்தை யொப்ப வியாபியாயு மிராநின்ற
வெனக் கெங்ஙனங்காரியம் பவிக்கும், நிர்விகாரப் பிரஹ்மமாய
வெனக்கசமாதியையுங்கண்டிலேன்; எஞ்ஞான்றும் விசுத்தனா
ய்ப் பாபமற்றவனாயிராநின்ற வெனக்குச் சோதிக்கத்தக்கதை
யும் வேறுகண்டிலேன். சர்வகமாயசலமாய வெனக்குக் கமன
த்தையுங் காணவே காணேன்; அங்ஙனமே அருணத்தன்

மைபுண்மைமயின் நிஷ்களாய வெனக்கு மேல்கீழ்குறுக்கு
முதலியவற்றைக் காணவே காணோதலின் அடையத் தக்
கதைபுங் காணவே காணான். சின்மாத்திர ஜோதித் தன்மை
புண்மைமயின் ஆத்மாவின் கண்ணீத்தியந்தமசின்முடும் இக்கா
னித்தியமுத்தனையாய வெனக்கு என்ன காரியமிருக்கின்றது
அமனஸ்களாய வெனக்கு என்ன சிந்தையிருக்கின்றது இந்
திரியமற்ற வெனக்கென்னகிரியைதானிருக்கின்றது. “பிரா
ணனற்றது மனமற்றது சுப்ரம்” என்னும் எழுதாமொழியின்
றிருமொழி புண்மையேயன்றே திக்குத்தேசகால நிபித்த
மாதிய யாவுமாத்மாவிற்றின்மைபிற் சந்ததமாத்மாலைத்
தியானிப்போனுக்குக் காலாதிகளினபேகை யில்லவேயில்லை
யென்றுணர்க. எப்பிரஹ்மாத்மஞான தீர்த்தத்தில் தேவர்
களும் வேதங்களும் மற்றெல்லாப் பவித்திரங்களும் எகத்வ
த்தையடையுமோ எதன்கண்முழ்கி யமிருத்தவந்தையடை
யலாமோ அம்மானச தீர்த்தமே சம்சாரபாபமுல அவித்யா
தாரகமாம்.

40

ஆத்மாவிற்றாகமிரண்டின் விவித்தத்
தன்மையை விளம்பல். 41-50

ஒலியாதிகள் தாமாய் விளங்குவனவன்று ஒன்றொன்ற
வேனும் விளக்கிக்கொள்வனவுமன்று ஆதலினெங்ஙனம் வே
றால் விளக்கப் படுவனவேயாமோ அங்ஙனமே தைநிக இாதா
திகளும் வேறால் விளக்கப்படுவனவேயாம் திருசியத் தன்மை
புண்மைமயினுனே யென்க. அகங்காரமுங் காமம் முயல்வு கர்
த்ருத்வ போக்த்ருத்வ சுகதுக்க மோகதுவேஷாதிகளும் என
தென தெனவுளவாம் மனோவிருத்திகளும் ஆநியவைவாரீண்டு
கன்கு காணப்படலாந் தன்மையுடையனவாதலின் உரைத்த

‘வொலி யாதியை யொப்பத்தாமாய் விளங்குவனவன் றென்ற
 றிக. அவையொன் றென்றாலேனும் திருசியத் தன்மையை
 யடைவனவன்று ; திருசியத் தன்மையின் யோகத்தாலே
 அவற்றினின்றும் ஆத்மாவன்னியமாம். சகர்த்ருகமும் கர்ம
 பலத்தோடு கூடியதுமாய யான் எனதென்பன வாதிய சமஸ்த
 விக்கிரியைகளும் சித்துருவத்தால் யாண்டும் அருக்கன்போல்
 எதனால் விளக்கப்படுகின்றனவாமோ அதனால் ஆத்மாவிட்க
 சிதத் தன்மையானது துணியப் பெறுமென்க. எதனாலாத்மா
 எல்லாத் தேகிகளின் மனங்களைச் சித்துருவத்தாலே வியா
 பித்துப் புட்கரம்புரைய அவஸ்திதமாமோ அதனால் அவ்
 வாத்மாவினின்றும் அபரஜீவரூய அறிபவனுமின்றும் அங்ங
 னமே யவ்வாத்மாவினின்றும் அன்னிய ஈஸ்வரரூய அறிபவ
 னுமின்றும் ஆதலினாத்மாவொன்றே. தூலசூக்தும தேகங்கட்
 கன்னிய சித்தாற்றிருசியத் தன்மை பகர்ந்தபடி சித்திக்குங்
 கால் நிராத்மவாதங்களாயவை யெம்மால் நன்கு நிராகரிக்கப்
 பட்டனவேயாம். ஆகவே ஆத்மா அவிசுத்த கர்மத்தினின்
 றும் அன்னியமும் அதனாற் சுத்தமும் சுநிர்மலமும் சர்வகத
 மும் அசிதமும் அக்வயமுமாம். நின்மதத்திற்றன்விருத்தி
 களால் அளவறுவிதம் பரவிருத்தமாய கடாதி விஷயாகார
 மனமானது அன்னிய ஆத்மாவால் விளக்கப்படுவதன்றூபின்
 மதிக்கெங்ஙனமசுத்தி அசித்துருவம் விகாரம் முதலிய தோ
 ஷத்தாலுளதாய துட்டத்தன்மை நீக்கவொண்ணாததாமோ
 அங்ஙனமாத்மாவிற்சும் நீக்கவொண்ணாததா மென்றுணர்க்
 பரிணாம விக்கிரியாமலாகிதமும் அபரிச்சின்னமுமாயககன
 மெங்ஙனஞ் சம்பந்திப்பதில்லையோ லேபிக்கப்படுவதில்லை
 யோ அங்ஙன மிவ்வாத்மாவும் மதியாதிகளிற் சம்பந்திப்
 பதுமில்லை அனவாதமும் அவற்றின்றேஷத்தால் லேபிக்கப்

படுவதுமில்லை இவ்வாத்மா சமஸ்த பூதங்களிற் சததஞ்
சமமெதனாலாமோ அதனால் அஜரம் அமரம் அபயமேயாய்
திருசிஸ்வரூபத்தின் சம்பந்திகளாய அமுர்த்த முர்த்தங்க
ளும் கர்மவாசனையும் மூடமதியினரால் அவித்தையால் ஆத்
மாவின்கண்ணே சுற்பிக்கப்பட்டனவா மாதலின் நேதி நேதி
வாக்கியத்தால் யாவற்றையும் ஆத்மாவினின்றும் வெளிப்ப
டுமாறு நூக்கிக் கேவலந் திருசியே அவசேஷிக்கப்பட்டுளது
விஷய சம்பந்தத்தா லுளதாய மனத்தின் விஷயாகார விருத்தி
ரூபம் யாதோ அது ஸ்மிருதியிலும் தூயின் றேன் கனாவி லும்
விஷயாகாரமாகவே காணப்படுகின்றது அங்ஙனமே திருசி
யத் தன்மையுண்மையின் சரீரமும் மனமுமாய இரண்டு தே
கங்களும் இவ்விரண்டன் வாதனைகளும் ஆத்மாவினின்று
மன்னியமேயாமென்க. தூயவியல்பதுவாயககனத்தின் கட்
கனாதிமலம் பொருந்தியபோதும் பொருந்தாதபோதும் எங்
ஙன மவிசேஷத்தன்மையே யுளதாமோ அங்ஙனங்ககரீனா
பமமாய் வேதத்தால் பாசிக்கப்பட்டதுவிதத்தையுடைய
தாயிராநின்ற சித்துருவ ஆத்மாவின் கட்சந்ததம் அவிசே
ஷமேயுளதெனவுணர்க. 50

பதினான்காவது ஸ்வப்னஸ்மிருதிப் பிரகாரணம் முற்றும்.

பதினாந்தாவது வேறுவேறுகாப் பிரகாரணம்.

இயல்பாயசுத்தமேய ஆத்மாசாதன விசேஷத்தாற் நாயதாகின்ற
தேன்னுஞ் சிற்சிலர் கோள்கையை நிராகரித்தல். 1-3

வேறாயசீவன் வேறாய பிரஹ்மம் எதனா லாவதின்றோ
அதனாற் கிஞ்சித்தும் அன்னியம் பிரஹ்மமெனச் சிந்தியா
தொழிக.

அன்னியமாய ஜீவனுக்குத் தன் விருத்த வியல்பினை யுடைய பிரஹ்மத்தின் கண் ணேகீபாவமாங்கால் அச்சீவனுக் கு நாசம் நிச்சயமா யுண்டாமென்க, முற்கண்டதை ஸ்மரிப் போனுடைய எச்சித்தத்தில் வாசனாரூபம்படத்தி லர்ப்பிக்கப் பட்ட சித்திரம்போலும் காணப்படுகின்றதோ எவனாற்றான் காணப்படுகின்றதோ, அது சத்வமென்னும் நாம மியையப் பெறும் அவன் க்ஷேத்ராஞ்ஞன் என்னும் நாமமியையப்பெறு வன் எனவறிக. சுகாதிபலாவசானத்தை யுடையதும் கர்த்ரா திகாரகங்களோடு கூடியதுமாய எத்துவிதம் முன்ன மனுப விக்கப்பட்டதோ அது இஞ்ஞான்று ஸ்மரிக்கத்தக்கதாய்த் திருசியநிஷ்டமாய்க் காணப்படுகின்றது ஆதலின் முன்ன மும் அது ஆத்மாவிற் குத் திருசியமேயாம். 3

ஆத்மாவிற் குச் சாக்ஷித்தன்மையைச் சாற்றல் 4-6

திருசியமெஞ்ஞான்றுங்காண் போனி னன்னியமேயாம் திருசியத்தன்மை யுண்மையின் கடம்போல்; மேலும் திரு சியத்தினுங் காண்போன் அசஜாதீயனே யாவன்; அங் னனமன்றாயிற் புந்திபோற் சாக்ஷித்தன்மை பொருந்தாதென் றுணர்க. இச்சாதியாதிகள் தன்பாலாத்ம ஆத்மீய அபிமான வடிவ மித்தியாபுத்தியை யபேக்ஷித்து எங்ஙனம் என்மாதா என்பிதாவென அத்யாசானுசாரமாய்ச் சமஸ்காரப் பிரயோ ஜகஞ்சவமாமோ அங்ஙனம் விதிகளின் பிரயோஜகங்களாம் அவ்வேதுவாற் சவமேபோற் சாதியாதிகள் ஆத்மதர்மங்க ளன்று அங்ஙனமன்றேல் ஆத்மாவிற் கனாத்மத்தன்மை யுண்டாம். அதேகத்வம் மோக்ஷமாம் அது கிரியாபலமன் று கிரியாபலமோ சுகதுக்கங்களாம் அவை அசரீரனுக்கின் றெனச் சாந்தோக்கியத்திற் கூறியிருத்தலினென்க. கிரியை

யை யேதுவாயுடையது தேகயோகமேயாம் ஆதலின் வித்
வான் கிரியைகளை த்யாகிக்கக்கடவன். 6

வித்வானுக்குக் கிரியாத்யாகத்தையும் ஸ்மரீக்கத்தக்க
ஆத்மவடிவத்தையுங் கூறுதல். 7-18

கர்மங்களின்கண்ணாத்தமா அதிகாரியாமேல் அவற்
றின் நிவிர்த்தியினு மங்ஙன மங்கீகரிக்குக. பலமும் அகார்
யமுமாய அதேகத்வத்தை யறிவனெற் கிரியைகளை யெங்ங
னமிபற்றுவன். மதிமானவன் கர்மங்களின் நிமித்தமாய
ஜாதியாதிகளை நன்கு பரித்பாகஞ்செய்து கர்மஹது விருத்
தமா யெச்சொருபமுளதாமோ அதனை நூலின் நுதலிபவண்
ணஞ் சிந்திக்கக்கடவன். சர்வபூதங்களில் யான் ஒருவனை
ஆத்மா; அந்தப்பூதங்களும் கம்மிலெங்ஙனமோ அங்ஙனம்
என்னிடத்திலே கற்பிதங்கள். ஆத்மா, வானம்மான
யாண்டும் வியாபித்துளது ஆத்மாவால் யாவும் வியாபிக்கப்
பட்டுளது சுக்ரம் என மறையறைதலிற் பிரகாச சபாவமாய்ச்
சுத்தமாயது யாதோ அதுவே யெனது வடிவென அங்கீ
கரிக்கப்படும்; காயநாடிக ளிலவென மறையறைதலிற் மூல
தேகம் நம் வடிவன்றெனத் தள்ளத்தக்கதாம்; இராகாதி
தோஷமற்றது புண்ணியபாபமற்றது அதனானே சுகதுக்
காதி லேபமற்றது அகாயமுற்றது என மறையறைதலின்
லிங்கதேகமும் நம் வடிவன்றெனத் தள்ளத்தக்கதேயாம்.
ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானவர் அஸ்வத்தத்தினிடத்தினுந் தந்
திருமேனியினும் எங்ஙனஞ் சமமாய்த் தம்மைத் திருவாய்ம
லர்ந்தருளிற்றோ அங்ஙனம் யாவன்றனைச் சமமா யறிகின்
றனனே அவன் பிரஹ்ம வித்தமனாவன். அன்னியவாகங்களி
லெங்ஙனம் மமதையையும் அகந்தையையும் ஆற்ற இச்சிக்

கின்றதில்லையோ அங்ஙன மிவ்வாகத்தினும் ஆற்ற இச்சிக்
 கத்தக்கதன்றும் என்னை, புத்திசாஷித்தன்மையவிசேஷமா
 யிருத்தலினென்க. இராகத்வேஷங்கள் நீலாதிருப சமஸ்
 காரத்தோடு துல்லிய ஆசிரயமுடையனவாம் பயம் யாதுள
 தோ அதுவும் ஆண்டையதேயாம் ஆகவே மதியை ஆசிரித்த
 அம்முன்றும் ஆத்மாவாற் கிரகிக்கப்படுகின்றன வாதலின்
 ஞாதாவெக்காலும் சுத்தனும் அபயனுமாம். எத்தேவதை
 யின் மாட்டுவன் மனம் நிலைபெறுமோ அவன்மமயமாவன்,
 தியானிக்குந் தேவதைக்கும் அன்னியத்தன்மை யிருப்ப
 தோடு தியானக் கிரியைக்கு ஆண்டு அர்த்தவத்வசம்பவ
 மிருத்தலினென்க. ஆத்மாவினடைவின் நிமித்தம் ஆத்மா
 வின் கட்டியானாதிக் கிரியைகளின் அபேக்ஷையே யின்றும்
 பிரஹ்மத்திற் காத்மத்தன்மை யிருப்பதோடு அதற்குச் சதுர்
 விதக் கிரியாபல விலக்ஷணத் தன்மை யுண்மையிற் கிரியைக்
 கனபேக்ஷத்தன்மை யுண்மையினானும் மோகமாத்திர விய
 வதான மிருத்தலினதன் பொருட்டுக் கிரியையி னபேக்ஷ
 யின்மையினாலு மென்க. கிரியாசாபேக்ஷாமாமேல் அது
 ஆத்ம வடிவமேயன்றும். மாதிர மதிப்ப ரூப்தியானது ஏக
 ரசமும், அவிபக்தமும் அஜரமும் அமலமுமாம், சக்ஷராதி
 யுபாதிசம்சர்க்கத்தா லது விபரீதமாய் விபாவிக்கப்படுகின்
 றது யானென்னும் இப்பிரத்தியய மானது ஆத்மாவின் றரும
 மன்று திருசியத்தன்மை யுண்மையின் கடாதி கடுப்ப. அங்
 ங்னமே தோஷமயமாயவேறு பிரத்தியயங்களும் அனாத்ம
 தன்மங்களேயாம் ஆதலின் ஆத்மா அமலமேயாம் சர்வப்
 பிரத்தியய சாஷித்தன்மை யுண்மையின் அவிசாரியும் சர்வக
 மும் ஆத்மாவாம். காண்போன்விகாரியேல் மதியாதிகண்
 மதிப்ப அற்ப வித்தாவன். நேத்திராதி வாயிலாய திருஷ்டிக

ளெங்ஙனம் லோபத்தையே செறிகின்றனவோ அங்ஙனங்
காண்போன்றன் றிருட்டிலோபத்தைச் செறிகின்றதின்று ;
அத்திருட்டிக்கு நித்தியத்தன்மையும் “காண்போன் றிருட்
டிக்கு விபரிலோபத்தன்மையுளதாதலின்றவிநாசித்தன்மை
யுண்மையின்” என்னும் மறையாலறையப்பட்டுளது ஆதலிற்
காண்போ னெஞ்ஞான்று மேகருட திருஷ்டி யிபல்பினனே
யாவன். 18

பிரஹ்மஞானத்தின் பொருட்டு முமுகூவானவன் பதார்த்த
விவேகஞ் செய்க வெனச் சேப்பல். 19-21

பூதங்களின் சங்காதம் யானூயிருக்கின்றனனா அல்ல
தங்ஙனமே கரணங்களின் சங்காதம் யானூயிருக்கின்றனனா
அல்லது தனித்தனி யானூயிருக்கின்றனனா அல்லது அன்னி
யதமம் யானூயிருக்கின்றனனா அன்னியதமம் யானூயின்
அதுயாது? என விசாரிக்க.

பூதமும் இந்திரியமும் சமஸ்தமாயேனும் வியஸ்தமா
யேனும் யானன்றுகின்றேன், கடாதி கடுப்பேனாய்த் தன்மை
யுண்மையினானும், குடாராதியுறழக் கரணத் தன்மையுண்மை
யினானுமென்க. அவற்றினின்றும் ஞாதா அன்னியனென வி
வேகிக்க. ஆத்மாக்கினிக்கிந்தனம் புந்தியாம் இஃதவித்யா
காமகர்மங்களாற்றகிக்கப்பட்டதாய்ச் சுரோத்திராதிவாயில்
களால் வெளிப்போந்ததாய்ப் பிரகாசமான மாகின்றது. 21

நனவாதி யவத்தைகளையும் அவற்றின் சான்றாய
ஆத்மாவையும் புகலல். 22-35

தக்ஷிணக்ஷிப் பிரதானமாயவற்றி லெக்காற் புந்தியா
னது அவித்தானீய விஷயங்களாற்றீப்யமானமாய் விசேஷ
மாய்ச் சேஷ்டிக்கின்றதோ அக்காலாத்மாக்கினி தூலவிஷய

போக்தாவாம். ஞபாதி விஷயக்கிரகண சமயத்தில் இரா கத்வேஷமியற்றாது இவ்வவிகள் எழுநாவாய வென்பால் ஆகுதி செய்யப்படுகின்றனவென ஸ்மரித்துக்கொண்டியான் நனாத் தோஷங்களால் லேபிக்கப்படமாட்டேன். மான சவில்லத்திலபிவியக்தமாய அவ்வியான் அவித்தையாற் பிரயு க்த கர்மோற் பூத விஷயாகார வாசனையைக்கண்டு கொண்டு தைஜசனென அறிஞரா லறையப்படுவன். அக்கால்யானே சுயஞ் சோதியாப்ச் சான்றாபிடுக்கின்றேன். எக்கான்மதியி ன்கண் விஷயங்களேனும் வாசனையேனும் கர்மங்களா லுற் பவிக்கப் படுகின்றனவின்றே அக்காலாத்மாவை அனன்னிய திருக்காய பிராஞ்ஞனெனவறிக. பொறிமனம் புந்திகனின் எவ்வவத்தைகளுளவோ அவை கர்மோற்பவங்களாம். கதிர வனாற் கடாதிக்கள் கடுப்பச் சைதன்யத்தாலே பிரகாசிக்க ப்படுகின்றன. ஆத்மாவின்கண் ணிங்நனமாங்கால், ஆத்மா வின் சுகதுக்கப் பிரதிபாசார்த்தமாய அப்புத்தியைத் தனது சைதன்யாபாசத்தால் அவபாசித்துக் கொண்டாத்மா அவற் றிற்குக் கர்த்தாவென மூடானே மொழியப்படும். அதனா னே யாவற்றையுந்தன் னெளரியாலொளிர்வித்துக் கொண் டாத்மாவிற்கு முற்றறிவுடைமையும் அங்நன மெத்தொழிற் குமேதுவாதலின் ஆத்மாவிற்குச் சர்வகர்த்தருத்வமும் பொரு ந்துமென்க. இங்நனஞ் சோபாதி யாத்மா நுதலப்பட்டது, யாது நிருபாக்யமோ அஃதனுபாதிக்கமாம் அது நிட்களமும் நிர்க்குணமுஞ் சத்தமுமாம்; அதை மனதும் வாக்கும் அடை கின்றனவின்றும். ஆத்மா அசைதனமே யென வேதம்விண் டாரும், சேதனமே யென வேதங்கொண்டாரும் பகர்வர் அவ்வீற்றவருள்ளுஞ் சிலர் ஆத்மா கர்த்தாவெனவும் அகர்த் தாவெனவும் வியாபகமெனவும் அவ்வியாபக மெனவும் பத்

தன்சீவனெனவும் முத்தனன்னிய வீசனெனவும் ஏகமென
 வும் அநேகமெனவும் சுத்தமெனவும் வேறுவிதமா மெனவும்
 புகல்வர். குணமின்மையினுங் கிரியை யின்மையினுமும்
 விசேஷணங்களின் கூட்டுறவின்மையினுமும் மனோவிருத்
 திகளோடு கூடவே வாணியுமடையாமலே திரும்புகின்றன.
 சர்வமூர்த்தங்களால் யாண்டும் விஷயாஜிதமாயும் விபாபக
 மாயும் விஷயம மெங்ஙனமாமோ அங்ஙனமே சாமமுடிச்
 சமயத்திற் சுத்தமாய ஆத்மாவைப் பரமாத்மாவாய பிரஹ்ம
 மெனவுணர்க. திருட்டத்தைவிடுத்து அதன்கண் மிருதியை
 யும் விடுத்து யாவற்றையும் விழுங்குந் தமத்தையும் விடுக்
 குக; சவிதாசார்வரத்தை விழுங்கி விளங்குவதை விபப்பச்
 சருவதிருக்குஞ் சோதியோடுற்றதா யஞ்ஞானத்தை விழுங்கி
 விளங்கும். ரூபஸ்மிருதி யந்தகார விடயப் பிரத்யயங்கள் எத
 னது கோசங்களாமோ அஃஃதேசமமாயும் எல்லாப் பூதங்
 களிற் காண்போனாயுஞ் சர்வகமாயுமுள்ள ஆத்மாவாம். ஆத்ம
 புத்தி மன சக்தி விஷயாலோக சங்கமத்தால் அஞ்ஞானை
 பாதி நிபந்தனமாய புத்தியின் பிரத்தியயம் விசித்திரமா
 யுண்டாகின்றது.

35

முமுக்ஷுவிற்குக் கர்த்தவ்யோபதேசம். 36-39

சுத்தமும் பரமபதமாய பிரஹ்மமும் சர்வபூதங்களிற்றி
 தமாய்க் காண்பதுவும் சமமும் சர்வபாபங்களையுந் தணந்த
 துமாய தன்னாத்மாவைப் புத்தியா திகளினின்றும் பிரித்தறிக.
 பின்னையுந்தன்னைச் சர்வகமும் சாந்தமும் விமலமும் விஷயம
 மொப்ப விருப்பதும் நிஷ்களமும் நிஷ்கிரியமும் நித்தியமும்
 துவந்துவங்களினின்று விவாஜிதமுமாய பிரஹ்மமெனவுண
 ர்க. சர்வப்பிரத்தியய சான்றாய ஞானைக விபல்பதாக யாது

நுதலப்பட்டதோ அஃதெத்தகைய தெனவாராய்க; என்ஞ
 லறியத்தக்கதா அல்லதறியத்தகாததா அறியத்தக்கதாமா
 யினும், ஞானகர்மமா அல்லதில்லையா வெனவாராயந்தாத்ம
 தத்துவத்தையறிக. “அதிருஷ்டம் த்ரஷ்டர் விஞ்ஞாதம்
 அற்பம்” என்பனமுதலிய வேதசாசனத்தாற் பரப்பிரஹ்ம
 தத்வமானது ஞானகர்மத் தன்மையானே என்ஞலேனும்
 அன்னியயாவராலேனும் அறியத்தக்கதேயன்றும். 39

சுயம்பிரகாசத் தன்மையையும் ஞேயத்வா பாவத்தையும்
 நிகழ்த்தல். 40-54

ஸ்வரூபாவ்யவதானங்களானும் ஞானலோக ஸ்வபா
 வத் தன்மையினும் அன்னிய ஞானபேக்ஷத் தன்மையி
 னும் எஞ்ஞான்று மென்றாற் பிரஹ்மதத்வமானது ஞாத
 மேயாம். இரவியின் வடிவையிலக்குவிப்பான் வேறொளியாற்
 காரியமில்லாததேபோற் போதத்தின் வடிவைப் பொலிவிப்
 பான் றற்போதத் தன்னிய போதேச்சையின்றா மென்க. எத
 ற்கெது வடிவமாமோ அதற்கன்னி பத்தினதேபேக்ஷையே
 யின்று; மேலும் யாதொன்று பிரகாச வடிவமாயுளதா
 மோ அது பிரகாசாந்தர திருசியமேயன்றும். பிரகாச விகீன
 த்திற்குப் பிரகாசவடிவ சமாகமத்தால் அபிவ்யக்தியுண்டாம்
 ஆதலிற் பிரகாசம் அருக்கனது காரியமாமென்னும் வசனம்
 பொய்யாம் யாது முன்னுளதாதலிலதாய்ப் பின்னெதினின்
 றுமுளதாமோ, அஃததன் காரியமென அங்கீகரிக்கப்படும்.
 இரவியின் வடிவத்தன்மையுண்மையின் ஒளியான துளதாத
 லிலதா யுளதாவதன்றும். பிரகாசத்தின் சன்னிதி சத்தாமா
 த்திரமாங்காற் கடாசியபிவியக்தியின் றரிசனத்தாலாதியா
 தி பிரகாசத்தின் கர்த்தாவென வங்கீகரிக்கப்படுவதுபோற்

போதாத்மாவின் மாட்டு மங்கீகரிக்குக. பிலத்தினின்றுங்
கட்சேவிநிரியாணமாங்காற் பாற்கரன் முயல்வின்றியே பிர
காசிப்பித்துப் பிரகாசகனெனப் பிறங்கப்படுகின்றது போல்
அறிவுருவத் தன்மைபுண்மையின் ஆத்மா முயல்வின்றியே
அறிபொருளை யறிவித்து ஞாதாவென நவிலப்படும். தாகிய
சன்னிதியின்கண் உஷ்ணவடிவ அனலுக்குச் சத்தாமாத்திரத்
தாற்றுககத் தன்மைபுளதா வதுபோல் ஞானவடிவ ஆத்மா
விற்கு ஞேய சன்னிதிமாத்திரத்தால் ஞாதுருத் தன்மைபுள
தாம். பிலத்தினின்றுங் கிளம்பிய உரகோபாதி யுணரப்படுங்
கான் மாத்திர மொளியோன் பிரகாசகனென வுரையாடப்
படுவன் அஃதையொப்ப விஷயோபாதி யுணரப்படுங்கான்
மாத்திரம் ஆத்மா ஞாதாவென நுதலப்படுமாதலின் ஞாது
ருத்வ மௌபசாரிகமெனத் தெற்றெனத் தெரியற்பாற்றும்.
அறிவுருவ் ஆத்மாமுயல்வின்றியும் ஞாதாவென நவிலப்பட்
டதுபோற் பிராமகரூய என்னுழைய்ப்பக்கர்த்தாவெனக் கழ
றப்படும்; ஆதலினாத்மா சுயம் அசாதாரண வியல்பானே
ஞேயமும் அஞ்ஞேயமும் ஞாதாவும் ஞாதாவும் கர்த்தாவு
மகர்த்தாவுமன்றி மென்றுணர்க. விதிதாவிதிதங்களாய காரி
யகாரணங்களினின்றும் வேறாய ஆத்மதத்துவம் பிரஹ்ம
மென்னும் வேதசாசனத்தாற் காரியகாரண தருமவிலக்ஷண
வியல்பதே யிவ்வாத்மா வெனத்துணியப்பெறும்; பெறவே
ஆத்மாவின் மாட்டறிவோனாந்தன்மை நிகரப் பந்த மோக்ஷா
திபாவங்களுங்கற்பிதங்களாம். பிரபாருபா விசேஷத்தாலிர
வியினிடத்திரவும் பகலும் இலாததே போற் போதருபா வி
சேஷத்தாலாத்மாவின் பாற்போதா போதமின்றென்றுணர்க.
இது காறு மியம்பிய ஹாஃனோபாதான வர்ஜிதமாய பிரஹ்ம
தத்துவத்தைப் பகர்ந்த பதார்த்த சோதனப் பிரகாரமாய்

யாவனுணர்வனோ அவன் உண்மையாயுற்பவிக்கவே உற்பவி யான். ஜனனமரணப் பிரவாகத்திற் பதிதரூய எவனும் இப் பிரவாகத்தினின்றும் ஞானத்தின்வேரூய உபாயத்தாற்றன் னைக் கரையேற்ற வாற்றலுடையானல்லவேயல்லன். என்னை? “பராவரமாய அந்தப் பிரஹ்மத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்குங்கால் இச்சீவன்முத்தன்றன் இருதயக்கிரந்தி பேதிக்கின்றது எல் லாவையங்களுஞ் சேதிக்கப்படுகின்றன கர்மங்கணசிக்கின் றன” எனத் திருமறை முரசறைதலினென்க. தேகத்வய சம் பந்தசூனியமாய பிரத்யக்தத்வம் அம்பரோபமமாய பிரஹ்ம மெனச் சுருதியுத்திகளால் நன்காராய்ந்து நிலைநிறுத்தப்பெ ற்றவிதன்கண்ணத்தியந்தம் எனது யானென்னுமிதனை நூக் கியெம்மனுஷ்யன் நிச்சிதமதியுடையனாவனோ அவன் வீட டைவனென்பதிலையமே யில்லை. 54

பதினைந்தாவது வேறு வேறுகாப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினொருவது பார்த்திவப் பிரகரணம்.

தூலதேகாத்மவாதிமத நிராகரணம். 1

காயத்திற் கடினதாது பிருதிவிமயம் நெகிழ்வோ அம் மயம் எனவறிஞரா லறியப்படும்; பாகஞ் சேஷ்டை யவகா சம் என்பன வன்னிவாய்வம்பரோற்பவங்களாம். 1

இந்திரியாத்மவாதிமத நிராகரணம். 2-3

கிராணாதி இந்திரியங்களும் அவற்றின் விடயங்களும் முறையாய்ப் பிருதிவியாதிகளின் குணங்களாம். ரூபாலோ கம்போற் சஜாதீயார்த்த மிந்திரியமென விஷ்டமாமென்க. இக்கிராணாதிகள் ஞானகரணங்களெனவும் வாக்குப் பாணி

யாதிகள் வசனாதிகளின் பொருட்டாமெனவும் பெரியார் பகர்வர்; அவற்றின் விகற்பத்தின்பொருட்டுத் தமைய மனம் பதினொன்றாவதாய்ப் பவிக்கும். 3

மதியாத்ம வாதிமதிராகரணம். 4-14

மதி, நிச்சயம்பயப்பதோர் கரணமாம் சர்வார்த்தானு பாவினியாய அப்புத்தியைச் சந்ததம் ஆத்மா தன் வடிவ வொளியா லொளிர்விப்பதாய் ஞாதாவென நவிலப்படும். வியஞ்சகமாய ஆலோகமானது வியங்கியமாய கடாதிகளின் ஆகாரத்தை யடைந்ததாய் வியதிகீர்ணமாயினும் அசங்கீர் ணமே யாவதுபோ லறிவுருவாத்மாவுஞ் சந்ததம் பிரத்திய யங்களோடு கூடியுங் கூடாததேயாம். திதமாய தீபமானது முயல்வின்றிப் பிராப்தமாய யாவற்றையு மொளிர்விப்பதை யொப்பப் பிராப்தமாய ஒலியாகியாகார விருத்திகளை யறிவு ருவாத்மாக் காண்கின்றதென் றுணர்க. ஈகாதிகள் சரீரா தி சங்காதத்தி லாத்மத்தன்மையானே பிரவிருத்தமானதும் நித்திய ஆத்மச் சோதியாற் றீப்தமானதுமாய மதியைத் துன்புறுத்துகின்றன. சிரோதுக்காதியாற் றன்னைத் துக்கி யாயிருக்கின்றேன் யானெனக் காண்கின்றனன். திருசியமாய துக்கியினின்றும் காண்போ னன்னியனையாவன் ; காண் போனாதன்மை யுண்மையானிவன் றுக்கியேயன்று. துக் காகாரப் பரிணாமவாயு அந்தக்கரணத்தில் யானென்னு மபிமானத்தாற் றுக்கியா மேலாகுத துக்காகாரப் பரிணாம வான் றரிசனத்தாற் றுக்கியாதல் யாங்ஙனமென்க. அங்கா திகளா லாகத்திலுளதாம் வேதனையின் சான்றாயவவன் வேதனாவானேயல்லன். அற்றேல், நேத்திரத்திற் காதரிச வழித்தாய்க் கர்மத்தன்மையும் ஆனைவழித்தாய்க் கர்த்துத்

தன்மையும் காணன்மான வாத்மாவிற்சூங் கர்மகர்த்ருத்வங்
கூடுமெனின்? அற்றன்று, அஃதனைகாகாரமே யாதலினு
னும் சேர்க்கைத் திரவிய மாதலினுமென்க. ஆதலிற்
காண்போனந்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மா கர்மத்தன்மை
யை யடையாதென வுணர்க. அறிவு முயல்வு முதலிய
அநேகத்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவிற்சூங் கிராகியகிரா
ககத் தன்மை யிஷ்டமாடுமெனின் அஃதொவ்வாததேயாம்.
நானேக ஸ்வபாவத்தன்மை யுண்மையின் ஒளியொப்ப அதற்
சூங் கர்மத்வமின்றும்.

சுடருக்குச் சுடர்விக்கு மியல்பதாந்தன்மையிருப்பினுஞ்
சுடராந்தனைச் சுடர்வித்தலைக் கண்டிலாததேபோல் அம்ச
பேத கற்பனை கூடினும் அறிவுருவாத்மா சைதன்ய ஸ்வபா
வாவிசேஷத்தா லாத்மாளை விஷயஞ் செய்கின்றதே யில்லை
எப்பதார்த்தம் எத்தர்மவானுமோ அத்தர்மத்திற்கே யப்ப
தார்த்தம் விஷயமாந் தன்மையை மருவுவதில்லை; அழற்றன்
னையழற்றலுங் கிளர்த்தலு மின்றன்றோ ஆங்கே ஆத்மாவுந்
தன்னைத்தான் பிரகாசியாதென்றுணர்க. புத்தியின்வடிவத்
தின் கிரகந்தீயாய தன்னாலே கூடுமென்னும் பௌத்தபக்ஷ
முங் கூறியவாற்றா னிராகரிக்கப்பட்டதாம்; அம்சமும் வழங்
கியவண்ணம் சமத்தன்மை யுண்மையினுனும் நிர்ப்பேதத்தன்
மை யுண்மையினுனும் பொருந்தாதென் றுணர்க. 14

சூனியாத்மவாதி மதநிராகரணம். 15-21

இங்ஙனஞ் சூனியத் தன்மையும் பொருந்தாததேயாம்
ஆதலிற்கடங்கடுப்ப வேறற்புத்தியின் கிராகியத்வங்கூடும்;
மேலுமிப்புத்தியின் விகற்பத்தின். முன்னமே அதன் சாக்ஷி

சித்தித்திருத்தலினென்க. எது விகற்பத்தின் முன்னுளதா
மோ விகற்போற்பத்தி ஹேதுத்தன்மையுண்மையின் எது
எதற்கே காரணமாமோ அஃதவிகற்பமாயே யிருக்கிறது
சம்சாரத்தின் கற்பனாமூலமும் நியாமகமுமாய அஞ்ஞான
த்தை விடுத்துத் தன்னைச் சந்ததம் பூன்ற முக்தவயப் பிர
ஹ்மமாக வனுசந்திக்குக, சாக்கிர சொப்பனங்கள் சம்சார
மாம் அவற்றின் பீஜஞ் சுழுப்தியெனப் பெயரிய தமோமய
மாம்; ஒன்றன்க னென்றின்மையினுமும் திருசியத் தன்மை
யுண்மையினுமும் இம்முன்றையு மின்றெனத்தியாகிக்க.
தேகபுத்திமன சக்ஷு ஆலோகார்த்தாதி சங்கரத்தாற் கிரி
யைகளின் சமுற்பவத்தால் ஆத்மாவிற்சுக் கிரியையென மய
லுளதாகின்றது. கோளகத்தானத்தி லெந். சிமீலனென்மீல
னங்களுளவாமோ அவை வாயுவின் காரியங்களை யன்றிப்
பிரகாசத் தன்மையுண்மையின் நேத்திரத்தனவன் று. இங்ங
னம் பிரகாசத் தன்மையுண்மையினுனை மனத்தின்மாட்டும்
புத்தியினூடுஞ் சுயஞ்சலனாசலனங்களிலவாம். சங்கற்ப
அத்தியவசாயங்கண் முறையே மஃனூபுத்திகட்காம், இத
ரேதர தர்மத் தன்மையின்றூதலின் யாவு மாத்மாவின்கட்
கற்பிதமாம்.

21

திகம்பரமத நிராகரணம். 22

பொறிகட்குத் தேகாவயவ கோளக ஸ்தானாவச் சேத
த்தா லுபலம்பமுண்டாம்: உண்டாகவே பொறியோடு கூடிய
புற்கலதாதாத்மியத்தைப் புத்தியடையும் அப்புத்தியைத்
துலக்கிக்கொண்டறிவுருவாத்மா தேகபரிணாவச்சின்னம்
போன்மயலா லுணரப்படும்.

22

சாக்கியமத நிராகரணம். 23-29

ஞானமும் ஞேயமும் சூணிகமெனத் துணியப்பெறும், ஸ்வரசபங்குரமும் வஸ்துமாத்கிரமும் நைரந்தர்யமா யுற்பத யமானமுமாம்; தீபம்நிகர்ப்பச் சாதிருசியத்தா லஃதே யிஃ தென்னும் மதியுளதாம், அதன் சாந்தி புருஷார்த்தமாம். ஸ்வாகார அன்யாவபாச ரூபாதி பாகியவஸ்துக்கள் எப் பெளத்தர்கண் மதத்திலுளவோ, எவர்மதத்தில் ஞானத்தி னன்னியமாய பாகிய ரூபாதியிலவோ, எவர்மதத்திற் சூனி யமேயாவாமோ, அவற்றுட் பாகியபதார்த்த சத்வவாதத் தினசங்கதி பகரப்படும். ரூப்திக்கேபாகிய வஸ்து வாகாரத் வப் பிரசங்கம் வருதலின் முதலது கூடாததேயாம், அனுப விக்கும் சூணிகத்தன்மை யுண்மையின் சந்ததம் ஸ்மிருதி யின் அபாவமாம், ஆதாரத்திற் கசத்வ மிருத்தலினுமும் ஸ்மிருதியி னபாவமாம். துல்லியத்தன்மைபி னிமித்த மின் மையிற் பிரத்தியபிஞ்ஞைனும் பொருந்தாததேயாம். நிலைபெற் ற காண்போனுண்டாயின் சூணிகத்துவத்தி னுனியுண்டாம் அஃதுன்னு லங்கீகரிக்கத்தக்க தன்றன்றோ. சாந்திக்கு முயல்வின் நிச் சித்திக்குந்தன்மை யுண்மையினுமும் ஒன் றென்றிற் சமாப்தத்தன்மை யுண்மையினுமும் சாந்திக் கன்னியா னபேசூத்வஞ் சித்தமாம். ஆதலி னதற்குச் சாத னவிதானம் பயனில் கூற்றாமென்க. அக்தியந்தம் பின்னமாய கிரத்தின் கட்டதியினபேசூத யேற்பரசந்தானத்தினுந்ததியி னபேசூத ஸ்வீகரிக்கத்தக்கதேயாம்; ஆகவே மணன்முதலி யவற்றினின்றுந் ததியுண்டாகுக வென்னு மதிப்பிரசங்க முண்டாம். யாவருக்கும் வாஞ்சிகாரிய காரண பாவமாய்த் திதமான பாற்றயிரா திகளில் சூணிகமிருப்பினும் யாண்டோ

சிறிது கீர்த்தில் யாதோ சிறிது ததியின் வேட்கையே யன்
றி பாண்டும் அஃதின்றென்னும் உலகப்பிரசித்தியால் அதுப்
பிரசங்கமன்றெனின்? அற்றன்று, அங்ஙனமாயினும் கூணி
கபகூத்தி லன்னியானபேகூதக் தன்மையே துணியப்
பெற்றதாமென்க. சமசமயசமுற் பூதங்களாய்ப் பரஸ்பரம்
சம்பந்திகளாயிராநின்ற பர்ஜன்யாங்குரங்கள் யாவையோ
அவற்று ளெவ்வங்குரம் பர்ஜன்யையோகத்தால் அதுசயத்
தை யடையப்பெறுமோ அஃதன்னிய உபகாரியையவாவு
வான்றகுதியதாம்; கூணிகமன்றும். 29

சூனியமத நிராகரணத்தின் பொருட்டுத் தன்மத

சாமஞ்ஜஸ்யஞ் சாற்றல். 30-48

யாண்டுக் கர்த்ருத்வாதி யத்தியாசம்மித்தையாப்த்
தோற்றுறுமோ ஆண்டேயதன்நாச மாத்மவித்தையாலா
மென்பதெங்கள் சம்மதமாம்.

சர்வநாசமே யெவனுக்கு மோகூமாமோ அவனுடைய
மதத்திற்சர்வநாசமாங்கால் யாவனுக்குப் பலனும் நீ செப்பு
தி. சுயமுண்டென்பது யாவருக்கும் அவிவாதமேயாம்; அது
ஞானம் அல்லதாத்மா அல்லது வேறாய சூனியமே யென
விகற்பிக்கப்படும்; படவேயதற்குச் சூனியத்வம் பிராமாணிக
மன் றென்பதொருதலையாம்; என்னை? பாவாபாவங்களை
யுணருந் தன்மை யுண்மையினென்க. எதாற் சூனிய மறியப்
படுமோ அதுசத்தாம், அஃதங்ஙனம் பவியாதெனின், உல
கத்தின் பாவாபாவ அனபிஞ்சுத்வமாம், ஆகுசுவெனின்,
அஃதங்கீகரிக்கத் தக்கதன்று மென்க. சாக்ஷிஸ்வரூபமுஞ்
சகத்தும், சத்து அசத்து சதசத்ரூபம் எனவும் எவ்விதற்ப

விவாத முளதாமோ அதன் முன்னமேயானது அங்கீகரிக்கப்பட்டோ சமத்தன்மையுண்மையின் அஃதத்வைதம் நித்தியம் விகற்பத்தினின்று மன்னியமாம். விகற்ப வடிவமாயுண்டாந் தன்மையுண்மையிற் சொப்பன திருசிய மொப்பத் துத்தித்திற்செருப்பின்மை யங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். சத சத்வாதி விகற்பனையின் முன்னமிருப்பின்மையானுமென்க. “வாசாரம்பண” சுருதியாலும் விகாரங்கட் கபாவத்தன்மையுளதாம் “மிருத்யுவினின்று மவன் மிருத்யுவை” என்பது முதலிய சுருதியானும்; “என்மையை” என்னும் யானுங்காண்க. துனித்திற்றகரித்தத்தன்மையுண்மையானே ஆத்மா விற்கு விசத்தியுளதாம், அதுயா துறவு விகற்பத்தினின்றும் விலக்ஷணமோ உதனானே கொள்ளத்தள்ளத்தக்கதன்றென்க. மேலும் அன்னியங்களாலகற்பிதமாம் மார்த்தாண்டன் மாட்டுச் சோதி சுபாவத்தா லப்பிரகாச மில்லாத தேபோல், நித்திய போதஸ்வரூபத் தன்மையுண்மையின் அஞ்ஞானமான்மாவின் மாட்டில்லை. அங்ஙனமே, அவிக்கிரியாரூபத் தன்மையுண்மையின் ஆத்மாவிற் கவஸ்தாந்தரமில்லை; அவஸ்தாந்தர வத்வமாமே விதற்கு நாசம் ஐயமின்றியாம். யாவன்மதத்தில் மோக்ஷம் அவஸ்தாந்தரமாமோ அவன்மதத்தில் மோக்ஷம் கிருதகமேயாம் ஆதலினஃதநித்தியமாம். பிரஹ்மத்தின் சம்யோகமேனும், பிரகிருதியின் வியோகமேனும் மோக்ஷமென்பது எவ்வாற்றானும் பொருந்தாதென்க; என்னை? சம்யோகத்திற்கோ அநித்தியத் தன்மையுண்மையின் அங்ஙனமேவியோகத்திற்கு மாதலினென்க கமனாகமனங்களும் மோக்ஷமென்னல் பொருந்தாததேயாம். ஸ்வரூபமோ நசிப்பதேயினன்று என்னை? ஸ்வரூபத்திற் கரிமித்தத் தன்மையுண்மையினென்க

அன்னியங்களோ சநிமித்தங்களாம், ஸ்வரூபமென்பது யாது தன்னாலேனும் அன ம உபாஜககப படவாவது தியாகிக்கப்படவாவது கூடாதோ ஆஃதாம். அன்னியமாயும் யாவற்றிற்கும் வடிவமாயு மிருத்தலினும் விஷயத்தன்மையின்மையினும் வேற்றுமை யுண்மையினும் ஆத்மா தள்ளக்கொள்ளத்தகாததாம் ஆதலினித்திய மாம். யாவற்றிற்கும் ஆத்மார்த்தத் தன்மையுண்மையின் ஆத்மாநித்தியமேயாம் கேவலமாமாம் ஆதலின் முத்திவித்தான வன் சாதனத்தோடு கூடிய சர்வகிரியைகளையும் தியாகிக்க. “ஆத்மலாபம் மேலான லாபம்” என்னும் ஸ்மிருதியுபபத்தி களுள்; அகங்காராதிகளின்மாட் டபேதமாயாம் ஆத்மஸ்புர ணவடிவ அன்யாத்மலாபமான தலாபமாம் ஆதலினனாக் மாபிமானங்களைத் தியாகிக்க. குணங்களின் சமபாவத்தின் ப்ரம்சமானது பொருந்தாததாம் அக்காலவிக்யாதிகட்குப் பிரசுப்தத்தன்மையிருத்தலி னேதுத்தன்மைகூடா. அபசித் தாந்தப் பிரசங்கம் வருதலின் அன்னிய பரமேஸ்வரனு மே துவாக வோத லொண்ணுது. குணங்கட்கிதரேதர ஹேதுத் வமாமேற் சததம் பிரவிருத்தியாம் அல்லதின்றும். பிரவிருத் திகட்கு நியாமகன் குணங்களினூடேனும் ஆத்மாவின் பாலேனும் சம்பவியாததாற் சததம் பிரவிருத்தி யேனும் அப்பிரவிருத்தியேனாமாம். பிரதானத்திற்குப் புருஷார்த் தத்வமாங்காற் பத்தமுத்தர்கட்கு விசேஷம் பொருந்தாது. அர்த்தார்த்திகளாய சேஷசேஷிகட்கு உபகார்ய வுபகார கபாவசம்பந்தமுஞ்சாராது; அசங்க அறிஞன் அர்த்தியா தலனுகாது சடப்பிரதான மர்த்தியாதலுங் கூடாதாம். புருஷனுக்கவிகாரத்தன்மை யுண்மையிற் பிரதானத்திற்குப் பரார்த்தத்தன்மை பற்றாது, விகாரமெனக் கொள்ளினும்

பொருந்தாதாதலிற் சாங்கியனூலின் கண்ணும் பும்புத்தி
மூலத்வமிசுமென்க. 48

பிரதான புருஷர்களின் சம்பந்தாபாவப் பிரபஞ்சனம். 49-50

பிரகிருதிக்கும் புருஷனுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பந்தங்கூ
டாமையானும் பிரதானத்திற்குப் புருஷார்த்தத்வம் யுக்தி
சூனியமாம் சடத்தன்மையுண்மைபினைன்க. புருஷனிதத்
துக்கிரியோற்பத்தியுளதாமேல் விநாசித்வமாம். ஞானமே
கிரியையெனின் முன்போல் ஜன்னியமாயின் விகாரியாதலி
னானும் அஜன்னியமாயிற் பிரதானத்தின் சுவாமியாதல் கூடா
மையானும் பொருந்தாதென்க. பிரதானத்தின் வியாபாரம்
நிர்நிமித்தமாயின் அநிர்மோக்ஷப் பிரசங்கமாம். 50

வைசேஷிகமதப் பிரக்கிரியாநூஷணம். 51-57

எங்ஙன மேகாஸ்ரயத் தன்மையுண்மையின் உஷ்ணத்
வமானது அனலின்கட் டிதமாய வெளியா வெளியிர்வதின்
றமோ அங்ஙனமே கணுதாதிநெறியினர்மதத்தே சுகாதிகள்
ஆத்மாவின்கட் டிதமான ஞானத்தால் ஏகாசிரயத் தன்மை
யுண்மையின் அக்கிராகியங்களாம். சுகவிஞ்ஞானங்கட்கு யுக
பற்சமவேதத்வமும் பொருந்தாது, சமவாயமென்பதும் பொ
ருந்தாது மனோயோக ஏகவேதுத்தன்மையுண்மையின் சுகத்
தின் கிராகியத்வம் பொருந்தாதென்க. சமயோக விபாகங்க
ளோ பொருந்தவே பொருந்தா. அங்ஙனமே யன்னிய குணங்
கட்கும் பின்னத்தன்மையுண்மையின் யுகபற்சன்ய மங்கீகரிக்
கப்படுகின்றதின்றென்றுணர்க. அற்றேற் குணங்களின் சம
வேதத்வம் ஞானமெனின்? அற்றன்று, விசேஷணத் தன்மை
யுண்மையின் ஞானத்தால் விசேஷியத்தன்மையுண்மையா
னே ஞானாயத்வம் சுகாதிகட்குச் சுகீகரிக்கத்தக்கதாம். சுக

மென்னொலுணரப்பட்டதாமென விவ்வண்ணமுண்டாம் ஸ்மி
ருதியினொலுஞ் சுகாதிகள் ஞானாயமென வுணர்தற்பாலதாம்.
நின்மதத்தில் யாவும் அஞ்ஞானாத்மகத் தன்மைபுடையதாயி
ருத்தலினென்க. ஆத்மாவிற்சு விகாரித்தன்மைநும்மதத்
தின்மையின் சுகாதிகட்காத்மதர்மத் தன்மை சம்பவியாது.

பேதமுண்மையின் விவஸ்தையும் பொருந்தாது பேத
மின்மையின் ஆத்மாந்தரத்திற்கேனும் மனத்திற்கேனுஞ் ச
காதிகளெங்ஙன் குணங்களாகா. ஞானம் ஞேயத்தன்மையை
யடையுமாயின் அஞ்ஞானநபரிகார்ய ஞானமாலைபுண்டாம்
அநேககண விலம்பத்தாலுண்டாமுத்தரஞானம் பூர்வஞான
த்தை யொளிர்வித்தல்தானெங்ஙனமமைபு மென்க. மேலும்
ஏகசம்யோகத்தால் ஏககாலத்தவ்விரண்டுமுற்பத்தியா மென்
றங்கீகரிக்கிலோ, அச்சம்யோகத்தானே யஞ்ஞானநே மற்
றைய ஞானங்கட்கும் உற்பத்தி யங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றோ
வாம். ஆத்மாவிற் கனவஸ்தாந்தரத் தன்மைபுண்மையின்
ஆத்மாவின்கட் பந்த முத்திகளின்றெனவுணர்க. அசங்கத்
தன்மைபுண்மையின் அசத்தியுமின்று “அசங்கனே”யென
மறையறை தலினென்க. 57

பந்தத்திற் கஞ்ஞானாத்மகத்தன்மையைக் கூறல். 58-61

மனோவாக்ககம்யத்வம், அத்விதீயத்வம், நிர்விசேஷத்
வம் முதலிய ஏதுக்களால் ஆத்மா நித்தியசுத்தமேயாம்.
“லேபிக்கப்படமாட்டா” தென்னுஞ் சருதியாலு முணர்க.
இங்ஙன மாத்மா நித்தியசுத்தமாமேல் எவ்வாற்றானும் பந்
தமின்மையின் முத்தியு மின்றாமன்றோ ; அங்ஙனமாகவே
மோக்கோபாயநூற்கள் பயனில் கூற்றைமருவுமே யெனின்?
அற்றன்று புத்தியின் மயலைப் பந்தமெனவும் அம்மயலொழி

தலை மோக்கமெனவுங் கொள்ளப்படுதலினென்க. அஃதியா தோவெனின் முற்பகர்ந்த அஞ்ஞானமே யன்றி வேறன்றா மென்றுணர்க. போதாத்மச் சோதியாற் பிரகாசிக்கப்பட்ட புத்தியானது அன்னியபோத்தாவின்றெனத் தன்பாற்போ தத்வைதப் போத்தாவென நினைகின்றது; அவ்விம்மயற் புத் தியின்கண்ணதே போதத்திற் காத்மஸ்வரூபத்தன்மை யுண் மையின் நித்தியம்புத்தியின் கண்ணஃத விவேகத்தா லுபசரிக் கப்படுகின்றது. அனாதியாய அவிவேகமும் இச்சம்சாரமே யன்றி வேறென் றங்கீகரிக்கத்தக்கதன்றாமென்க. 61

மோக்ஷஸ்வரூபம். 62-67

அதன் நாசமே மோக்ஷமாம். வேறன்று, பொருந்தா மையின்; யாவர் மதத்தில் வஸ்து வந்தரவாபத்தியே மோக்ஷ மென அங்கீகரிக்கப்பட்டுளதோ அவர்களால் ஆத்மநாசமே மோக்ஷமென வங்கீகரிக்கப்பட்டதாம். ஆத்மாவிற் கவிகாரித் தன்மையுண்மையின் இங்ஙன் அவஸ்தாந்தரமும் பொருந் தாததே விகாரியாமென விளம்பினே சாவயவத்தன்மை சாரும்; அதனாற் குடாதிநிகர்ப்ப நிதனமாம். ஆதலிற் பந் தமுத்திகண் மயன்மாத்திர மென்பதே சுருதியின் றுணிபொ ருளாம் அன்னிய சாங்கிய காணாத பெளத்தர்களின் விசார விருத்தமாய பந்தமுத்திகளின் கற்பனைகளும் அவற்றின் சாதன கற்பனைகளும் நூலாகவினைத்தன்மையை யுடைத் தாயிருத்தலின் ஒருக்காலும் ஆதரிக்கத்தக்கனவன்றும். என் னை? அவற்றிற்கு நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காக வும் தோஷங்கள் நம்மனோரால் நுதலக் கூடுமாதலினென்க. மேலும் “வேறுவேறாய் வேற்றோரா வியற்றிய வேதவிருத்த வேறுவேறாய சாஸ்திரங்கள் யாவையோ” என்பதனால், நிந்

தைமொழி பொருந்தலினும ஆதரிக்கத்தக்க தன்றொமென்
றுணர்க. ஆதலி னன்னிய சாஸ்திரோக்திகளை விடுத்து அனார்
ஜவம் யாவும் விடுத்து ஸ்ரீ வியாசபகவானுக் கபிமதமாய வே
தாந்த தத்துவார்த்தத்தின் கண்ணே சிரத்தாபக்தியோடும்
மதிமான்றிட மதியைச் செய்துகொள்க. 67

பிறர்மத நிராகரணத்தைத் தோகுத்துத் தன்மதத்தை
முடிபுசேய்தல். 68-74

இந்தப்பிரகாரம் பேதவாத கற்பனைகளும் நிராத்மவாத
கற்பனைகளும் யுக்திகளால் நிராகரிக்கப்பட்டன ; யாதின்
பொருட்டோவெனின்? முமுக்ஷுக்கள்பரசாஸ்திரங்களின் பிரா
மாணிகத்வ சங்காரகிதர்களாய் மறைமுடியறையும் ஞானமார்
க்கத்தில் நிலைபெற்றவராகுக வென்பதின் பொருட்டேயாம்.
ஸ்வசாக்ஷிகமாயும் ஞானமயமாயும் அத்தியந்த நிர்மலமாயும்
விகற்பங்களினின்றும் விபரீதமாயும் அகண்டவஸ்து மாத்திர
ஆகாரமாயும் நன்றாகவடைந்து துணியப் பெறுவனேல், அஞ்
ஞான வதன்காரிய சம்பந்தரகிதனாய்ச் சாஸ்வதமாய அகண்
டானந்தானுபவ ஸ்வரூபாவிர்ப் பாவத்தைப் பெறுவன். இஃ
திரகசியமுஞ் சர்வோத்தமமும் பரமகதிவடிவமுமாம். இதனை
நன்றாகத் திடஞ்செய்து இந்திரிய பகிர்முகதோடமும் பாண்
டித்யாதி யபிமாணுதி தோடமும் இல்லாத அதிகாரிகளாற்
சர்வசமப் பிரஹ்மாத்மதத்துவத்தின்கண்ணிஷ்டையைச் சந்
ததஞ் சாதிக்கத்தக்கது. யாவொருவன்றனக் கன்னியத்தின்
கண் மதிசெய்வனே அவன்றத்துவ திருஷ்டியன்று. அநேக
ஜன்மாந்தர சஞ்சிதங்களாய அஞ்ஞான நிமித்த பாதகங்களி
னின்றும் நரன்விடுபடுகின்றான். பரமபாவனமாய இஃதையு
ணர்ந்து அம்பரம் போலீண்டுக்கர்மங்களால் லேபிக்கப்படமா

ட்டான். பிரசாந்த சித்தனும் ஜிதேந்திரியனும் சர்வதோஷ
மற்றவனும் நானுதலிய நெறியே புரிபவனும் விசுவாமிநயார்
ஜவாதிசுணயுக்தனும் நெடுங்காலம் நிரந்தரம் தேசிகர் திருவு
ள்ளங் குளிரச் சேவைசெய்து கொண்டிருப்பவனுமாய முழு
க்ஷுவின் பொருட்டு இவ்வான்ம ஞானந் தேசிகரா உபதேசி
க்கத்தக்கதாம். பரன் காயத்திற் பரனுக்கபிமான மில்லாதது
போற்றே காதிரிக்த ஆத்மதத்துவத்தை நோக்கியும் அதனை
யறையு மருமறை முடிபுகளை நோக்கியும் அபிமானமற்று
இவ்விஞ்ஞானத்தை நன்கு பெற்றவனாய் அஞ்ஞான்தே அஞ்
ஞான மதன்காரிய சமஸ்காரமற்றுப் பரமானந்தானுபவ பிர
ஹ்மர்தம் ஸ்வரூபனாய்ப்பவிக்குக. ஆத்மதத்துவஞானத்தி
னும் மிக்கதிகலாபம் யாண்டும் யாதுமின்றும். அந்தலாபமா
னது இந்தவேதாந்த வாக்கியத்தாலே யுளதாகின்றது அன்
னிய எந்நூலானு மாகாதாலின் முயல்வாற் சீடனைப் பரீக்ஷி
யாது ஆத்மதத்துவ ஞானத்தை யருளாதொழிக இது இந்தி
ரனுடைய ராஜ்யத்தினுமதிகமாம். 74

பதினாறாவது பார்த்திவப் பிரகரணம் முற்றும்.

பதினேழாவது நன்மதிப் பிரகரணம்.

குருதேய்வவணக்கம். 1-3

ஆத்மாஞ்ஞேயமும், அன்னியமின்மையின் ஆத்மாஞ்ஞேய
த்வ தர்மரகிதமும் சாமானியமாய்ச் சர்வத்தையு முணர்வ
தும் விசேஷமாகச் சர்வத்தையு மறிவதுஞ் சுத்தமுமாம் அவ்
வாறாய ஞேயாத்மாவின பொருட்டு நமஸ்கரிக்கின்றேன். பத
வாக்கியப் பிரமாணங்களை யறிந்தவர்களும் சர்வார்த்தப் பிர
காசக தீப பூதமானவர்களு மாய எத்தேசிகேந்திரர்களான்

மறையின் மாட்டொழிந்துள்ள பிரஹ்மம் பிரகாசிக்கப்பட்ட தோ அவர்களுடைய பாததாமரைகளை யானனவரதம் வணங்குகின்றேன். எவருடைய வாக்கருணை கிரணத்தால் அஞ்ஞானகல்மஷமாயது நன்கு வீழ்த்தப்பட்டு நன்கு நசிப்பிக்கப்பட்டதோ அத்தேசிகேந்திரரை வணங்கிப் பிரஹ்ம வித்தைபிற்பெருந்துணிவுளதாவான் வேண்டும் நியாய விசேஷத்தை விளம்புவாம். 3

ஆத்மலாபத்தின் மேன்மைத்தன்மையை மிழற்றல் 4-9

யாதின்பொருட்டு வேதவசனங்களும் ஸ்மிருதி வசனங்களுமாமோ, மேலும் யாதின்பொருட்டுச் சுருதி ஸ்மிருதி விகிதக் கிரியைகளாமோ, அவ்வாறாய ஆத்மலாபத்தினும் வேறு மேலாய லாபம் யாதொன்றுமின்று. யாதொருலாபமின்பத்தின்பொருட் டிட்டமாமோ அதுவும் ஆத்ம சுகார்த்தமே யென்பது கண்கூடேயாம். ஆபினு மது விபரியயமாயுங் காணப்படுதலின் ஆத்மலாபம் மேலானதென்று பிரஹ்மவித்துக்களால் நித்தியத்தன்மை யுண்மையின் நிகழ்த்தப்பட்டது ஸ்வயம் லப்த சபாவத்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவின் லாபம் அன்னிய நிமித்தத்ததன்று. யாதொருலாபம் அன்னிய அபேகையை யுடையதோ அஃதன்னிய திருஷ்டி சமுற்பவமாம். அன்னியதிருஷ்டியு மவித்தையாம் அதனழிவு வீடென விளம்பப்படும். அஃதும் விரோதித்தன்மையுண்மையின் ஞானத்தாலேகூடும் ; அவிரோதித்தன்மையுண்மையின் கர்மத்தாற் கூடாதென்க. அவித்யாகாமகாரண கர்மகாரியமாயதநித்தியமேயாம். ஈண்டு ஞானத்தினடைவில் வேதமே பிரமாணமென வேதவித்துக்களால் விளம்பப்பட்டுளது ஞானமாய முக்கியபலப் பிரதிபாத்தியத் தன்மை

புண்மைபின் அவ்வேதத்தை ஏகவாக்கியமாக வாக்கியப் பிரமாண வித்தா லுணரப்படும். ஞானத்தா லாத்மாவி னேகத்வமே ஞேயமாம், ஞானப்பிரகாரமும் வாக்கியார்த்தப் பிரதிபத்தியாலாமென்க.

9

ஆத்மாவிற்கும் பிரஹ்மத்திற்கும்
ஏகத்தன்மையையியம்பல். 10-21

வாச்சியபேதத்தால் வாசக பேதங்கற்பிக்கப்படும் வாச்சியமும் அவ்வாசகத்தாலேயாம் ஆகவே அன்னியோன்னிய ஆசிரயம்வரும். அற்றேல், “திரயமாய இந்நாம ரூபகர்ம” மென்னுந் திருமறையாலாத்மாவிற் கன்னியரூபமும் நாமமும் கர்மமும் புகலப்படுதலின் ஏகத்வம் வேதார்த்தமன்றெனின்? நன்று சொன்னாய், இம்மூன்றும் அன்னியோன்னியத்தாற் கற்பிதமாதவி னசத்தேயாமன்றோ!. ஒலியாற்கேட்ட வர்ணமாய இந்திராதி ரூபவிசேஷ சகஸ்ராக்ஷவஜ்ரபாகுத்வாதிகள் புத்தியானிராகரிக்கத் தக்கனவாம், பாகியகுட்டியாதிகளிற் சித்திர வடிவமாயமைத்திருப்பது கற்பிதமாவதே போலுமென்க. பித்தியாதிகளிற் காணப்பட்டதேவதாவடிவமும், அதுபோற் சமஸ்காரம் புந்திக்குவந்து சப்தவ்யபதேசத்தின் பொருட்டாகின்றது அஃதொப்ப இவ்வெல்லாவுலகும் மயன்மதியால் விகற்பிக்கப்பட்டதாம். இவ்வியாவுங்கற்பிதமாமே லசத்துளதென்றன்றோ பொருந்துமென வினவாதொழிக; என்னை? சச்சின்மாத்திரங் கற்பிதமன்றன்றோ! தத்துவமாயவதுவேமுந்தியதாம், அப்பூர்வசித்த ஆத்மாவேதமாயினும் சுருதிசுருவடிவத்தால் வேதனஏது மாயையான் மலர்கின்றது வேறுவிசேஷம் யாவுங்கற்பிதமாம். கனவின்கட்டிதமாய ஆத்மா எதனாற்கனாவிடயங்களை யுணர்கின்றதோ அதுவே வேதமாம்.

சசாவ யங்கு வா அலையும மா
 யையாலதுவேயாம். கனவின்சட்டிதமாய ஆத்மா எதனாற்
 காண்கின்றதோ அது சக்ஷுவாம் எதனாற் கேட்கின்றதோ
 அது சுரோத்ரமெனச் சொல்லப்படும் எதனால் வசனிக்கின்
 றதோ அது வாக்காம் எதனால் முகர்கின்றதோ அதிகிரா
 ணம் எதனாலிரசிக்கின்றதோ அஃதிரசனம் எதனால் ஸ்பரிசி
 க்கின்றதோ அது ஸ்பர்சனம் எதனால் மனனிக்கின்றதோ
 அதுமனம் மற்றவற்றையு மிங்ஙனையுணர்க. உபாதி பேதத்
 தாலொருமணிக்குப் பேதமாதலே போலுங் கற்பிதமாய
 உபாதிகளாலே இஞ்ஞானமனைகப் பிரகாரமாகப் பின்ன
 மாம். சொப்பன மொப்பவிவன் நனாநானத்திற்கும் பேதம்
 விகற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மயலாற்றி ருஷ்டேனாற்பவக்கிரியை
 யுடையோன் மயலாற் புந்தியிற் பொதிந்துள்ளதே யான வர்
 த்தத்தை வியவரிக்கின்றான் கனாவிற் பகிரந்தர்ப் பாவங்களைக்
 கிரகித்துக்கொண்டு வியவகரிப்பதே போலும் பிரபோதத்தி
 னுட் வியவகரிக்கின்றனன். மேலும் ஆலேக்ய அந்நியாயனங்க
 ளாய விரண்டும் உள்வெளிப்பாவத்தாற் பரஸ்பராபேக்ஷ புத்தி
 ஜன்னியமாவதே போலுமென்க. எஞ்ஞானநிவ் வாத்தமா
 பேதத்தைக் கற்பிக்கின்றதோ அஞ்ஞானத்தன்கட் காமமு
 டையதா யிதையான் செய்வேனெனத் துணிகின்றது. எக்கா
 மமக்கிருதுவாய் எக்காம சாதன கர்மமாற்றியதோ அதாலு
 ளதாய அப்பலத் திதியை யடைகின்றது. அனித்யாவானா
 லெதரை கிரகிக்கப்படுகின்றதோ துயிலின்சட் கிரகிக்கப்படு
 கின்றதேயின்றோ அதனாலிவ் வெல்லாவுலகும் அனித்யானிஜ்ஞ
 ம்பிதமாய அபரமார்த்தமேயாம். பிரஹ்மாக்கமைகதவபுத்தி
 வித்தையாம் அதன்பேத புத்தி யவித்தையாம் இவ்விரண்டும்
 நம்மீனாருணர்வான்மறையா லறையப்பட்டுள்ளன; ஆதலின்

அத்தியாரோப அபவாதப் பிரபந்த நிர்மாணாதி சர்வப் பிரயத்னங்களாலும் சாஸ்திரத்தில் வித்தை பிரதிபாதிக்கப் படுகின்றது. 21

தபாதிகளாற் சித்தத்தி ஸ்சோதனஞ்செய்ய
வேண்டேமென்பது. 22-26

முகூரமொத்த சுத்தசித்தத்தில் வித்தை பிரகாசித்தலின் சித்தசுத்தி யியற்றத்தக்கதாம். இயமநியமங்களாலும் மகங்களாலும் தபங்களாலும் சித்தத்தின் சோதனஞ் செய்யத்தக்கதாம். மனத்தூய்மையின் பொருட்டு மனாதிசமாதானமும் அவ்வவ்விருதுக்களி லுளவாம் சீதோஷண வர்ஷவாதசகனத்தாற் றேக கிருசீகரணமுமாய உத்தமசரீராதி தபஞ் செய்யத்தக்கதாம். மனத்தின் இந்திரியங்களின் ஏகாக்ரத்தன்மையே மேலாய தபமாம்; அஃதறிந்த விருத்தர் அத் தர்மம் மற்றெல்லாத் தர்மங்களினின்றும் மேலென மிழந்துவர். பாகியேந்திரியங்களாற் பாகியார்த்த உபலம்பனமாய திருஷ்டஞ் சாகரிதமாமெனவும், அஃதையே ஸ்மிருதம் சொப்பனமாமெனவும், இவ்விரண்டனபாவமே சுழுப்தமாமெனவுமுணர்க. இம்முன்றற்குஞ் சான்றாந்தன் னுத்மாவையே ப்ரமபதமெனவுணர்க. சொப்பனப் பிரபோதங்கட்குப் பீஜமாய சுழுப்தியெனப் பெயரிய தமோஞ்ஞான மானது சுவாத்ம போதவெழுநாவால் நன்கு தகிக்கப்பட்டதாம் எங் றனந் தகிக்கப்பெற்ற வித்துக்காரியோற்பாதகமாகாதோ அங்ஙனமே யஞ்ஞானமுமா மென்க. 26

ஆத்மாவினாஐத்வம் மாயாகற்பிதமேன மலரல். 27-32

அவ்வொன்றேயாய மாயா பீஜமானது துயிலாதிக்கிரமத்தானும் நனவாதிமுறையானும் முவிதமாமென வுணரத்தக்

கதாம் மாயாவியாயு மவிகாரியாயு மிலங்குமாத்மா ஒன்றாயி
 னும் நீரிசவிநிகர்ப்பப்பலவாம் அவித்தைமாயை யெனப் பெ
 யரிய ஒரேபீஜம் அவ்வியாகிருதகனா நனாவாதி யவத்தைக
 ளாற் பேதிக்கின்றதே போல் ஆத்மாவும் நீர்நிலா நிகர்ப்பக்
 கனா நனாக்காயங்களாற் பேதிக்கும். ஒரு மாயாவியானவன்
 மாயா விபத்தின்மாட்டாளுடையிட்டம்போற் கமனாகமனா
 திகளைச் செய்வதேபோலும் ஆத்மாவும் அவ்வியாகிருத
 சொப்பனாதிகதமாயிருப்பினும் அசலமேயாம். கைப்பகடுமின்
 றி அதன்மேலாளுடமுமின்றி மாயாவியன்னியனாய்த் திகனாவ
 தேபோல் பிரானாதியுமின்றி அதைக்காண்போனு மின்றியறி
 னுன்னியனா யெஞ்ஞான்றந் திருசியாயேயிருக்கின்றான்.
 கட்கட்டுப்பட்டிலானுக்கும் மாயாவிக்கும் மாயையின்றும்
 கட்கட்டுப்பட்டானுக்கேயம் மாயையாதலின் அமாயாவியே
 யாகுக; இங்ஙனமே அனாவிருதசிற்ப்பாவனுக்கும் மாயாவிக்க
 கும் மாயையின்றும் ஆவிருதசிற்ப்பாவனுக்கே யம்மாயை
 யாம் ஆதலினமாயாவியேயாகுக. “சாக்ஷாத் ஆத்மா” வெனச்
 சுருதிபிரதிபாதித்தலின் பிரஹ்ம ஞானத்தாற்றேவனவென
 ன நன்கறிதற்பாலதாம்; “இருதயமுடிச்சவிழ்சுகின்றது” என்
 னுஞ் சுருதியால் விஞ்ஞானலாபமும், “அறியானேல்” என்ப
 தாதிசப்தத்தாற் கேன சுருதியால் அவிஞ்ஞான ஆணியுங்
 கூறப்படுகின்றது.

32

புத்தியின் மாட்டாத்மாவின் கிரகணமும்

அதன் நித்யத்வாதிகளும். 33-42

இவ்வாத்மாவிற் கசப்தாதித்தன்மை யுண்மையின் பொ
 றிகளாற் கவரக்கூடாததேயாம். அங்ஙனமே சுகாதிகளினின்
 றும் வேற்றுமை மேவலின் புத்தியாற்றான் கிரகித்தலெங்ஙன்

கூடுமெனின். இராகு அதிருசியமா யிருப்பினும் சந்திரமண்
 டலத்திற் சம்பந்தித்துக் காணப்படுகின்றதே போலும் நீரின்
 கண்ணிலவின் பிம்பங் காணப்படுகின்றதே போலும் சக்ஷு
 ராதியகோசரமாய்ச் சர்வகமாயிருப்பினும் அவ்வாத்மா தத்
 துவமசியாதி மகாவாக்கிய சமஸ்கிருத புத்தியினூடே பிர
 திபிம்பிதமாய்க் கவரப்படுகின்றது ஆதலிற் கூடுமென்க.
 நீரத்தின்கண் ணிலவப்பட்ட பிம்பமும் ஒளஷ்ணயமும் பாணு
 வினதேயாமன்றி யம்புவினதாகாது அதுபோற் புந்தியிற்
 புரணமாம்போதம் புந்திதருமமன்றும், என்னை? விபரீததர்ம
 முண்மையினென்க. விழியின் வாயிலாய் வெளிப்போந்த மதி
 யின் விருத்தியாதோ அதனை யிலக்கிக்கொண்டலுப்த திரு
 க்காய ஆத்மா திருஷ்டிக்கு த்ரஷ்டாவாகின்றது அங்ஙனமே
 சுருதிக்குச் சுரோதாவாகின்றது. மனதின் கேவலவிருத்தியை
 விளக்கிக்கொண்டு விகாரரகிதமாய ஆத்மா மதிக்கு மந்தாவா
 கின்றது அலுப்த சிற்சக்தித் தன்மை யுண்மையின் விஞ்
 ஞாதாவாம் “இல்லை த்ரஷ்டாவின் றிருஷ்டிக்கு” என்பது
 முதலிய விச்சுருதிகள் கூறியவற்றிற்குப் பிரமாணமெனக்
 கொள்க. “தியானஞ்செய்வதே போலும், சலனஞ்செய்வதே
 போலும்” என்னுஞ் சுருதிகளா லாத்மாவிற் கு அவிகாரித்வ
 மும்; “ஈண்டுத் திருடன், தொடர்புண்ணான்” என்னுஞ்
 சுருதிகளா லாத்மாவிற் குச் சத்கத்தன்மையுஞ் சித்தமா
 மென்றறிக. ஆற்றற்கழிவின்மையிற் றுயிலினுமறிவுருவமே
 யாத்மாவாம் நனாக்கனாக்களிணும் அவிகாரத்தன்மை யுண்
 மையின் அறிவுருவமே யாத்மாவாம்; ஞேயத்திற்கேவிசேஷ
 மாம்; “யாண்டு அன்னியமன்னவாம்” என்னுஞ் சுருதிமொ
 ழியாலிது துணியப்பெறுமென் றுணர்க. அனாத்மாக்களாய
 கடாதிவிஷயங்களைக் கிரகிக்கும் நேத்திராதி யுலகதிருஷ்டிக்

குத் தேயத்தானுங் காலத்தானும் தடை யுண்மைபிற் பரோ
 கூத்தன்மை கண்கூடாம் அங்ஙன மாத்மாவின் றிருஷ்டிக்குத்
 தடையின்றும் திருஷ்டிக்கு ஆத்மஸ்வரூபத்தன்மை யுண்மை
 யின் ஆத்மாவிற்கே பிரஹ்மத்தன்மை யுண்மைபின் அந்தப்
 பிரஹ்மமும் தானே யெஞ்ஞான்றும் பிரத்யக்ஷமெனப் பிரஹ்ம
 வித்துக்களாற் பிரதிபாதிக்கப் பட்டுளது. தீபப்பிரகாசனத்
 தின் கட்டிபாந்தராபேக்ஷையின்றும் போற்போதத்திற் காத்ம
 ஸ்வரூபத்தன்மை யுண்மையின் ஆத்மாவிற்கு அன்னியபோதா
 பேக்ஷையின்றும்மென்க. சுருதிவிரோத மாதவி னுத்மாவிற்கு
 விஷயத்தன்மையேனும் விகாரித்தன்மையேனும் நானாத்தன்
 மையேனும் அங்கீகரிக்கவொண்ணாது அன்னியத்திற் கசத்
 வமுண்மையினுஞ் சடத்வமுண்மையினுனும் அன்னியத்
 தாலேனும் தன்னாலேனும் ஆத்மா தள்ளக்கொள்ளத்தகா
 ததாம். 42

கர்மங்களின்றியாஜ்ஜியத் தன்மையைக் கழறல். 43-51

சபாகியாப்யந்தர மஜீர்ணம் ஜன்மநிருத்யு ஜரையற்றது
 வாய ஆத்மாயான் எனயாவனறிவனே அவன்யாண்டுத் தொ
 டர்புற்றச்சமுறுவன். அஸ்தூலாதி சாஸ்திரங்களாற் கர்மாதி
 கார வேதுவாயவர்ணித்வாதிகளினபோகனத்தாலும் தத்வ
 மேயென்னும் வாக்கியத்தாற் பிரஹ்ம ஸ்வரூபத்வ நிச்சயத்தா
 லும் இவ்வாத்மத்வப் பிரதிபாதனத்தினின்றும் முன்னமே
 “சாங்காறு மெரியோம்புக” வென்னுமக்கர்ம விதிபொருந்
 துமே யன்றிப் பின்னன்றென்றுணர்க. பூர்வ புற்கல பரி
 த்யாகமாங்காற் சாதியாதிகட்கு நாசம்பொருந்துதலின் ஆக
 மாபாயிகளான அவை ஆத்மதர்மங்களன்று பின்னரோ;
 சாதியாதிகளாகத்தினுக்கே யுரியனவாம் இங்ஙனமாகமா

பாயித்தன்மை யுண்மையானே தேகத்திற்கு மனாத்மத்தன்மையே பொருந்தும். ஆதலிற் சரீராதி யனாத்மாக்களில் எனது யானென்னு மபிமான மவித்தையாம் அஃதாத்மஞானத்தாற் றள்ளத்தக்கதாம். “அசுரர்களுடைய” என்னுஞ் சருதியாற் றேகாத்ம திருஷ்டியை நிந்தித்திருத்தலினென்க. பரிவ்ராஜத்தன்மையை யடைந்திருக்குங்காற்றுறவிக்கெங்ஙனந்தசதின ஆசௌச கார்யங்களின் நிவர்த்தனமாமோ அங்ஙனமே ஞானத்தி னடைவுண்டாங்காற் சாதியாதிகர்மங்களின் நிவர்த்தனமாம். எக்காமமக்கிருதுவாயியற்றியவற்றை யஞ்ஞனடைகின்றனன்; எக்காற் சுவாத்மதிருக்கின் காமங்கள் நன்கு விடுபடுகின்றனவோ அக்காலமிருதமாகின்றான்.

ஆத்மருபாவதாரணமுங் கிரியாதிகளினின்று நிவர்த்தியுஞ் செய்யத்தக்கதாம்; ஆத்மாசாத்தியமுஞ் சாதனமுமன்று, “ஆத்மாநித்தியதிருப்தம்” என்பது ஸ்மிருதியின்சம்மதமாம். உற்பாத்யமும் ஆப்யமும் விகார்யமும் சம்ஸ்கார்யமும் கிரியாபலமாம்; அதனினும் வேறுகருமத்தாற் செய்யத்தக்க தின்றும், ஆதலினாற் சாதனத்தோடுங் கர்மத்தை முமுக்ஷுவானவன் றியாகிக்க. யாதொருபாகியப் பிரியமுண்டோ அதற்குத் தாபாந்தத் தன்மையுண்மையினானும் அநித்தியத்தன்மையுண்மையினானும் ஆத்மார்த்தத் தன்மையுண்மையினானும் அந்தப் பிரீதியை ஆத்மாவின்கண் ணுபசம்மரித்து நித்திய புருஷார்த்தியாய ஸ்ரீ தேசிகரையே சரணாகதியாயடைதற்பாற்றும்.

51

குருவினடைவைக் கூறல். 52-53

சாந்தராயும் பிராஞ்ஞராயும் பாறியபந்தம் பற்றாதபடிமுத்தரானவரும் இகபரக்கிரியை யற்றவரும் ஸ்வஸ்வரூபா

னந்தானுபவத்தால் யாவற்றினு முதாசீனருமாய ஸ்ரீ தேசிகரையே சரணாகதியாக வடைதற்பாற்றும்; இதன் கட்டுபிரமாணமோ:—“ஆசிரியவானறிவன்” என்னுஞ் சுருதியினுமும் அதனையறிவா, யென்னும் ஸ்மிருதியினுமுணர்சு. அத்தேசிகர், சமாகிதனும் சீடர்க்குரிய அமானித்வாதி குணங்களோடு கூடியவனுமாய சீடனையதிசீக்கிரம் ஸ்வாந்தத்வாந்தமகோத்தியினின்றும் பிரஹ்மவித்தையாய நாவாயாற்கடத்துக.

பதப்பொருள் விவேகம். 54-56

திருஷ்டி ஸ்ப்ருஷ்டி, சுருதி, கிராதி, மதி, விஞ்ஞாதியே, முதலவாய அன்னிய சக்திகள் சித்துருபத்தன்மையனவாயினும் உபாதிகளின் வேறுபாட்டால் வேறுபடுகின்றன. இரவியானது தன்னுற்பத்தி நாசவான்களாய கிரணங்களாற் பிரஹ்மாண்டத்தை நித்தியமில்க்கிக் கொண்டொன்றேயவிகிருதமாயிருப்பதையொப்ப ஆத்மாவுந்கனது உற்பத்திநாச முடையனவாய் விருத்தியாற் பேதித்த சிற்சத்திகளாலனவரதம் விசேஷமாய்ச் சர்வத்தையுமறிவதாயுஞ் சாமான்யமாய்ச் சர்வத்தையு' மறிவதாயுஞ் சர்வகதமாயும் நிர்விகாரமாயுமிருக்கின்றது. அவித்தையாலாகத்தின் மாட்டிருப்பவனாய் அத்துணை மாத்திரத்தகமெனவபிமானித்தோனாய் அன்னிய திருஷ்டியனாய் ஜலேந்துவாதிபுபமானங்களால் அத்தருமங்களைப் பொருந்தினேனாயும் விபாவிக்கப்படுவன். 56

பிரதிபுத்தனாய முமுகூவினனுசந்தானப்

பிரகாரத்தைக் கூறல். 57-81.

பாகியமாய யாவற்றையுங் காண்பேரன் காட்சி யன்வயவிய திரேகங்களாலும், காரியகாரண அன்வய விய திரேகங்களாலும் ஆலோசித்து அதன்பின்னவ் வியாவற்றையுங்காண்

போனிடத்திற் காண்பவற்றையும் காணத்தினிடத்திற் கா
ரியத்தையும் பிரவிலாபித்துப் பின்னர் அந்தத்தூலோபாதி
யாவற்றையுஞ் சூட்சுமபூதசகிதவாசனமய விங்கத்திலடக்கி
வாசனமயமாய கனமாத்திரந்தானஃதனச் சிந்தித்து.

அந்தவாசனமய விங்கசரீரத்தையும் தன்மாத்திரைகளி
லடக்கி அவற்றையும் முறையே அஞ்ஞானத்தடக்கி யதன்
பின்னரதனையும் விசாரத்தாற் பாதித்துப்பின்னாத்ம திருஷ்
டியைத்திறந்தலவா நின்றமாபுருடன் பிரஹ்மமேயாகின்றான்
அர்ச்சராதி மார்க்கத்தை யடைகின்றானில்லை யென்றுணர்க.
இங்ஙனமே துயிலாதி மூன்றையும் விடுத்து அஞ்ஞானம
கோததியைத்தாண்டினை யாவன் அன்னேன ஸ்வாத்
மஸ்தனும் அர்ச்சராதி மார்க்கமற்றவனும் தற்கட்சகல குண
ங்களையும் பிரவிலாபித்தவனும் நிருபாதிகனும் புத்தனும்
இயல்பாகவே முத்தனமாவன். யான்பிறப்பற்றவன் யான்
மாணமற்றவன் யான் மிருத்புவற்றவன் யான் சரையற்றவன்
யான் பயமற்றவன் யான் சர்வஞ்ஞன் யான் சர்வதிருக்கு
யான் சுத்தன் எனச்சிந்தித்து யாவன் றன்னைப் பிரஹ்மமா
கவே யிருக்கின்றேன் யானெனவுணர்ந்து அஞ்ஞான நித்தி
ரையினின்றும் விழிக்கின்றனனே அன்னேன் பின்னராகத்
தை யெடானென்றுணர்க. முன்னுதலிய எத்தமோவித்துள
தோ அஃதெஞ்ஞான்று மில்லாததே யெனத் திரமாய்த்
துணியத்தக்கதேயாம்; அஃதிலாதொழியிற் பிரஹ்மைகத்
வத்தைப் புலப்பட வுணர்ந்தானுக்குப் பிறப்புண்டாவது
யாண்டைய தென்க.

கீரத்தினின்றும் பிரித்தெடுத்த நவநீதத்தைப் பின்ன
ரக் கீரத்தின் மாட்டிடினும் முன்போ லெங்ஙனம் பற்றாதோ

அங்ஙன மசத்தியங்களாய புத்தியாதிகளினின்றுந் தன்னைச்
 சித்துருவனைப் பிரித்தறிந்தான் முன் போற்றுக யென
 ய்பவியான், சத்திய ஞானந்தமும் அன்னமயாகி பஞ்ச
 கங்களினின்றும் பாமும் அதிருசியாகி மறையாலறையப்
 பெற்றதுமாய பிரஹ்மமே யானாயிருக்கின்றெனவயத்து
 ணர்ந்து அச்சமற்றவனாவன். அத்தியாத்மங்களாய வாக்கு
 மனாதிகளும் அவைகட்கதி தெய்வங்களாய பாவகாதிகளும்
 அல்லது வாயுவினன் பாவகாதிகள் எதனாற் பீதியற்றனவா
 ய்ப் பிரவர்த்திக்கின்றனவே அவ்வாத்மானந்த தத்துவத்தை
 யறிந்தோன் யாண்டு மச்சமுன்னென்றுணர்க. உக்தரோத்
 தாமுயர்ந்ததெனக் கேட்கப்பெற்ற நாமவாங்கமனாகி பிராண
 ந்தங்களினின்றும் பாமும் அத்வயமும் ஸ்வராஜ்யமுமாய
 பூமாவின் கண்ணகம் பூமாவாய பிரஹ்மமாயிருக்கின்றென
 ன்றிருப்பவனாய ஆகம்ஞ்ஞன் அக்கால் யாரை நமஸ்கரிப்பன்
 அக்காற் கர்மத்தாற் செய்யத்தக்கது யாதொன்று மவனுக்
 கின்றென்றுணர்க. நனவில் விஸ்வவைஸ்வானரர் என்றும்
 கனவில் வாசனாமய விஷயங்களைத் தரிசிக்கும். இரண்ய கர்
 ப்பதைஜசர் என்றும், யாவும் பிரவிலீனமாய துயிலிலேலோ அவ்
 வியாகிருத பிராஞ்ஞர் என்றும் சொல்லப்படும். துயிலாகி
 கட்டு வாசாரம்பணத் தன்மையுண்மையின் துயிலாகி முன்
 றுமசத்தாம், சாக்ஷியோ பரமாத்மாவாம் அதுவே யானா
 மென விங்ஙனஞ் சந்ததஞ் சிந்திப்போன் அனாயாசமாய்ப்
 பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவன் பானுவிற்சூப்பிரகாச வடிவத்
 தன்மையுண்மையிற் பகவிரவில்லாத தேபோலெனக்குஞ் சித்
 துருவத் தன்மையவிசேஷமாயிருத்தலின் ஞானஞ் ஞானங்
 களின்றும் சாஸ்திரத்தைக்கடந்து சங்கிக்கக்கூடாத தலின்
 யானனவாதம் பிரஹ்மமே யாவன் பிரஹ்மமாய வென்றனக்

சூக் கொள்ளவேணுந் தள்ளவேணும் ஒரு சிறிதுங்கிடை யவே கிடையாதென்று நன்கு சிந்திக்க. நபநசூப்பநானே யெல்லாப் பூதங்களிலு மேகனாயிருக்கின்றேன் என்பா லெல் லாப்பூதங்களுமிருக்கின்றன வெனவிங்ஙனங் கண்டுக்கொண் டிருப்போன் பிறப்பதேயில்லை. “அபாஹ்யாந்த” வருமறை யால், உள்ளேணும் புறமேணும் நடுவேணும் உளதாவதின்று வேறுசயமாகயாண்டு மெதுவுமுளதாவதின்று ஆதலிற்சுத் தமாம் ஸ்வயம்பிரபாயுடையதாம். “நேதி நேதி” என்பது முதலிய சாஸ்திரங்களாற் பிரபஞ்சோபசமன் அத்வயமும்; அவிஞ்ஞாதாதி சாஸ்திரங்களால் ஞேயமேயன்று ஆதலின் வேறே. “ஆத்மா இவர்களுக்”கென்னுஞ்சருதியால், யாவ ன் யாவற்றினுத்தமாயானேயெனப்பரப்பிரஹ்மத்தை யறிவ னே அவனெல்லாப்பூதங்கட்கு மாத்மாவாம் பரமாத்மாவா ய்த் தேவனாயிராநின்ற ஸ்வாத்மாவை யெச்சீவனெல்லையிலு ணர்கின்றனனே அத்தேவர்களா லுபாசிக்கத்தக்கவவன் தேவர்களின் பசுத்வத்தினின்றும் நிவர்த்திக்கின்றனன் யா னே சச்சித்வடிவன் அம்பரம்போ லன்னியங்களாற் சூனிய னென்றிங்ஙன முண்மையனுசந்தான முண்மையின் அநிரு த அபிசந்திரகித தஸ்கரனெப்பப்பந்தானர்த்தஹீனனாவன் யாவர்பரப்பிரஹ்மத்தை விளம்பியபடியன்றி விபரீதமாயறி வனோ அவர்கிருபணரேயாவர் யாவன் அபேததரிசியோ அவ ன்ஸ்வராட்டாய் ஸ்வஸ்தனாயிருக்கின்றான் அவனுக்குத்தே வர்கள்வசமுடையவர்க ளாகின்றனர்கள். ஜாதியாதி சம் பந்தங்களை விடுத்துக்கர்மங்களோடு மனாத்மவிஷயவாக்கு களையும்நீத்துச் சர்வாதாரமாயும் நிர்விசேஷமாயுமிராநின்ற ஆத்மாவைச் சந்தத மோமென்றிங்ஙனந் தியானித்தடையுங் கள். சருவருணாசிரமாத் தியவஸ்தைகட்குச் சேதுவாயும்

அஹோராத்ரதி வர்ஜிதமாயும் குறுக்குமேற் கீழ்யா
 ண்டு மேகஜோதியாயும் அநாமயமாயும் தர்மாதர்மங்களி
 னின்றும். பூதபவ்யங்களினின்றும் கிருதாகிருதங்களினின்
 றும் விநிர்முத்தமாயும் சர்வ பந்தங்களினின்றும் விமுத்த
 மாயும் பாமாயுமிராநின்ற தன் வடிவத்தை யுணர்க. யாவுஞ்
 செய்யாததாயுஞ் செய்வதாம் சுத்தமாம் நிலைபெற்றிருப்பதா
 யும் அதிவேகமாய் மனம்பிராணதிகளைக் கடந்து செல்வதாம்.
 பிறப்பற்றதாயும் பசுவிதமாய்ப் பிறப்புற்றதாம் இவையாவுஞ்
 சர்வசக்தித் தன்மையுண்மையின் மாயையாற் கூடுமென்க.
 இராஜனைப்போற் சாக்ஷிமாத்திரத் தன்மை யுண்மையின்
 சான்னித்தியத்தாற் பிராமகனைப்போன்று பிரமிப்பித்துக்
 கொண்டு சகதாத்மாவாய யான் கிரியையற்றவனும் அகா
 ரகனும் அத்வயனுமாவன் நிர்க்ருணமாயும் நிஷ்கிரியமாயும்
 நித்தியமாயும் நிர்வந்தமாயும் நிராமயமாயும் சுத்தமா
 யும் புத்தமாயும் முத்தமாயும் யாதொரு பிரஹ்மமுளதோ
 ஆதுவே யானாகின்றேனென்று சந்ததஞ் சிந்திக்க. 81

உரைதந்த பிரகரணத்தி னுபசம்ஹாரஞ்சேய்தல். 82-89

பந்தத்தையும் முத்தியையும் முன்மொழிந்தவண்ணம்
 இவ்விரண்டற்கு மேதுவாய ஞானஞ்ஞானங்களை யு முணர்ந்
 து காரண காரியங்களாய எஞ்ஞேயமுளவே அவையாவற்
 றையும் பாத்திபமென வுணர்ந்து ஞேயத்தினின்றும் நன்கு
 வேறுபிரிக்கப்பட்டதாய் நிரதிசயமாய் விசுத்தமாய் ஏகமாய்
 வேதாந்தங்களிலதிகதமாய்ச் சுருதிவாக்கியத்தாற்குருபாண
 லுபதிஷ்டமாயிராநின்ற பரமார்த்தப் பிரஹ்ம தத்துவத்தை

புந் தன் வடிவமாயுணர்ந்து சோகமோகங்களைக் கடந்தோ
 னாப்ச் சர்வமாய பிரஹ்மத்தை யறிந்தோனாய் யாவற்
 றையுந் தன்பாலேகம்புரிபவனாய்ப் பவபயரகிதனாய் முக்கிய
 விருத்தியாற் பிரஹ்மண சப்தாபிதேயனாப்ச் சர்வகிரியா
 பலன்களையு மடையப் பெற்றோனாய் விளங்குவன். தானே
 யாத்மாதனக்கு ஹேயகமுமன்றுபாதேயமுமன்று அன்னி
 யமுந் தனக்கு ஹேயகமுமன்றுபாதேயமுமன்று இங்ஙன
 மே அன்னியத்திற்குந் தான் ஹேயகமுமன்றுபாதேயமு
 மன்று என விங்ஙனமாய நிஷ்டையையே நன்மதியென முதி
 யோரான் மொழியப்பட்டுளது. ஆத்மாவைப் பிரஹ்மமாக
 உணருமாறு செய்யுமிந்த நன்மதி சர்வ வேதாந்தகோசராமம்
 அவ்வாறாய விதனை யடையப்பெற்றுச் சர்வசம்சார பந்தனங்
 களினின்றும் நன்கு விடுபடுவர். சர்வவேதங்கட்குஞ் சர்வ
 தேவதைகட்கு மிக ரகசியமும் சர்வோத்தமமும் பாவனமும்
 பரமபுருஷார்த்த ரூபமுமாய எந்நன்மதி யுளதோ அவ்விதனை
 யீண்டு நன்கு புலப்படுத்தினும் இந்தக் கோபனீயமாய உத்
 தமோத்தம ஞானத்தை அசாந்தன்பொருட் டியற்பாலதன்
 று விரக்தலும் வெகுகாலம் பின்றொடர்ந்து சேவிப்பவனு
 மாய சீடன்பொருட் டியற்பாலதாம்; எதனா லாத்மஞானத்
 தை நிஷ்கிரியமாய் அருளுமாசிரியனு மன்னியமாயுளனா
 காளை அதனாற் சீடகுணங்களாற் சந்தத மலங்கரிக்கப்பெற்
 றானாய் ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு சம்சாரத்தைத்
 தாண்டக்கடவன். ஞானமும் ஞேயமும் ஞாதாயும் எதனால்
 வேறுளதாவலவோ யாது சர்வஞ்ஞமாயும் சர்வசக்தி மத்
 தாயுமுளதோ அத்தகைய ஞானாத்மாவின் பொருட்டு நமஸ்
 காரம். ஜன்மமிருத்தியு மஹோத்ததியையும் அஞ்ஞான சங்
 குலத்தையும் எவர்களால் வித்தையாற் றுண்டினமோ சர்வ

ஞ்ஞர்களாய அந்தத் தேசிகேந்திரர்களின் பொருட்டு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

பதினேழாவது நன்மதிப்பிரகரணம் முற்றும்.

பதினேட்டாவது தத்துவமசிப் பிரகரணம்.

குருநமஸ்காரவாயிலாகச் சம்பிரதாயசுத்தியைச் சாற்றல். 1-2

விருத்திகள் துயிலிலெவ்வடிவமாய் விலீனமாகின்றன
வோ நனவா துயி லெதன் வியாப்தமாய் உற்பவிக்கின்றனவோ
அத்தகைய சாபாசபுத்தி விருத்திகளி னத்தியாச அநிஷ்டா
னமாய நித்தியஞான வடிவத்தின்பொருட்டு நமஸ்காரம்.
வஜ்ஜிஹோபம்மாய யுக்திகள் பேதிக்கக்கூடாதனவாய் நிறை
ந்துள்ள சுருதிவசன வசிகளாற் அத்வைத ரத்னாபகாரிகளான
சோரரை வேரோடறுத்தெறிந்து எந்த அப்ரதிஹத தீர்க்
கபுத்தியானவர் வேதாந்தார்த்த நிதியாய பிரஹ்மதத்துவத்
தை நன்கு சக்ஷித்தாரோ அந்த யதீந்திரராய பரமகுருவின்
பொருட்டு நமஸ்காரம். 2

தத்துவமசியாதி வாச்சியத்தாலே அபரோக்ஷஞானமும்
அனர்த்த நிவர்த்தி வடிவபலமும் உண்டாகின்றன
வேன வுரைத்தல் 3-8

சத்தேயான் யானே சத்தாயுளன் நித்தியமுக்தன் என்
றிங்நனமாயின் அவ்வபரோக்ஷ மதியானது வேதாந்த வாச்
கியத்தாலுளதாகாது, ஆகவே இங்நனந் தத்துவமசிதத்துவ
மசியெனச் சுருதிமாதா மாதாவை மானும் யாதின் பொரு
ட்டாதரவோடு மடிக்கடி கேட்பிக்கவேண்டும். ஆகமென்ப

தில் அகம்சப்தலக்ஷியத்தால் அபராக்ஷமாக ஸ்வதசித்த ஆத்மாவின் சகாசத்தால் பாக்கார்த்த அகங்காராதி உத்தியோடொன்றுந் தத்வமென்பது முதலிய சாசனங்களாற் கயிற்றிற் கட்செவிகடுப்பநிஷேதிக்கப்படுகின்றன. சாஸ்திரப் பிராமாண்யத்தாற் றர்மாதிகட் கிருப்புண்மையுணர்தல் போலும் பிரஹ்மத்திற்கே ஆத்மத் தன்மையானே யிருப்புண்மை சாஸ்திரப் பிராமாண்யத்தாலே யுணர்தற்பாலதாமென்க, கருடத்தியானூதியா லக்கணமே கடுநிவர்த்தியுண்டாத லொப்பவாக்கியத்தாலாத்மாவகதியுண்டாங்கணமே அவித்தை யாதியனர்த்த நிவர்த்தியுண்டாத லொருதலை யென்றுணர்க. யான் பிரஹ்மமாயுளன் யான் புரிகின்றேன் என ஆத்மசாக்ஷி கங்களாய பிரத்தியயங்களுள்; அவற்று ளஞ்ஞானஜன்னியத் திற்கே நீக்கம் முற்றினும் பொருத்த மென்பதுடன்பாடாம். யான் பிரஹ்மமாயுளன் என்பது பிரமாணத்தாற்றுணியப் பெற்றதாம். யான் கருத்தனென்னு மதியோ பிரமாணபா சோற்பவமாம், திக்குப் பிரமாதிக ளொக்கக்காட்சியாதி கடுப்பனவும் பாதிக்கப்படுகின்றன செய், போக்தா, வென எச்சாஸ்திரம் லோகபுத்தியனுவாதியாயுளதோ அது அன திகதார்த்த போதகமன்று யான் பிரஹ்மமாயுளன் என்னும் புந்தியோ அனன்னியசித்தார்த்த சுருதியின் சகாசத்தாற் சாதமாம் ஆதலின் யான் பிரஹ்மமாயுளன் என்னும் புந்தி யாலே யன்னியமதி பாதிக்கவேபடுகின்றது. 8

பிரசங்க்யானவாதி மதத்தைக் கிளப்பல். 9-18

சத்தாகவே நீயுள்ளா யெனப்புகன்றுழி யாத்மாவிற்கு முக்தத்தன்மை திரமாயாகாதாதலிற் பிரசங்க்யானம் பிரவிர் த்திக்கப்படுகின்றது உத்தியோடு நன்குசந்திக்க. எவ்வாக்கி

யார்த்தஞ்ஞானம் ஏகவாரமியம்பியதைக் கவரலேலாதென்க;
ஆதலினே வேறு சககாரியவாவப்படுகின்றது அவ்வாக்
கியா னுசிந்தனத்தையும் யுக்தியாலோசனத்தையும் முன்யாம்
மொழிந்துள்ளோம். வாக்கியமாதிரித்தலைக்கியத்தின் சா
க்ஷாத்கிருதத் தன்மையின்மையின் எத்துணைப்போது சம்
வேத்யத்வந் திரமாகவில்லையோ அத்துணைப்போது நியோக
மவிருத்தமாம்; அந்நியோகங்கர்மங்கட் கெங்ஙனமோ வங்
ங்ஙனமாமென்க அநியுக்தமா யடையப்படுமேல் அநுஷ்டித
மாயயமாதிகண் மித்தைபாமன்றோ ஆதலிற்றிடமான ஆத்ம
சாக்ஷாத்கார பரியந்தம் பிரசங்க்யானஞ் செய்யத்தக்கதாம்
வாக்கியத்தாலுளதாய சத்தாயிருக்கின்றேனென்னும் விந்
ஞானத்தைத் துணிபாய்த்திட சமஸ்காரத்தோடுள்ள காட்சி
யுணர்ச்சிபாதிக்கும்; அதனை முமுட்சு வெளிமுகப்படுவன
தலிற் பிரசங்க்யானம் விரும்பற்பாலதாம் சுருத அனுமான
ஜன்மானங்களாய பிரத்யயங்கள் சாமான்ய விஷயங்களாத
லின் விசேஷார்த்த அக்ஷஜமாய தவசியம்பாதிக்கத்தக்கதாம்.
வாக்கியார்த்த ஞானமாதிரித்தால் யாவனுங் கிருதகிருதத்
தியனாகப் புலப்படக்கண்டிலேம்; வாக்கியார்த்த சிரவணமாத்
திரத்தா லோரொருவன் கிருதகிருத்தியனாயிருப்பக் கண்டு
ளோமெனின் அவன் அதீத ஆகங்களிலனுஷ்டிதப்பிரசங்க
யானென் றனுமிக்கப்படுவென்க. மேலும் நம்மனோர்க்
குரிய பரமஹம்ச ஆசாரமாயது அசாஸ்த்ர சம்வேத்யமாம்
அங்ஙனமாகவேயஃதநிட்டமாம். நீசற்பிரஹ்மமாயுள்ளா
யெனப்பயனைப்பகர்ந்து சாதனம் விதேயமாமாதலிற் பிரசங்
க்யானிக்கக்கடவன்; பிரசித்தார்த்தாபிவ்யஞ்ஜன சமர்த்த
மாயசாதனம் யாதோவது பிரசங்க்யானமேயாம் பிரசங்க்யா
னத்தினன்னியம் வேதாந்தங்களில் வேண்டப்படுகின்றதின்

றும். ஆதலிற் சமனாஈமாயவன் சாதனவச் சாத்யவிருத்த
மாய கரும நிஷ்டத்தகைமையை நூக்கியனுபவத்தின் பொ
ருட்டேமுயல்வாற் பிரசங்க்யானிக்கக் கடவன். 18

தமது சித்தாந்தத்தைத் தரிசிப்பித்தல். 19-23

நேதி நேதியெனத் திருசிய நிஷேதவாயிலாய் அதன
வதி மாத்திரமாய பிரஹ்மாத்ம வடிவத்திற் பரியவசானங்கா
ண்டலின் உபநிடதவாக்கியங்கட்கு விதியின் பொருட்டதாந்
தன்மை யேலாதென்க. கிரியா சாத்யபலமோ முற்காண்டத்
திற் சிராவியமாம் உபநிடதங்களிலின்று; ஈண்டுக் கேட்கப்ப
டும் மோக்கமோ நித்திபசித்தமாதலின் கிரியாசாத்யமன்று
தந்தையான் மைந்தன்றுன்பந் துன்பமில்லாத் தனதாத்மா
வின் கண்ணெங்ஙன மத்யசிக்கப்படுமோ அங்ஙனமென்றுந்
துன்பந்துன்றுத் தனதாத்மாவின் கண்ணகங்கர்த்தா வென்
றத்திபசிக்கப்பட்டதாம். அவ்வத்தியாசமாயது நேதிநேதி
யெனப் பிராப்தவத்பிரதிஷித்திக்கப்படும் மிகவும் அத்யா
சவிதி யாதும் யாண்டு மெவ்வாற்றானும் பொருந்தாதென்
றுணர்க. ஆத்மாவின் மாட்டாக ஜாமரணாத்யாசமும் அங்
ஙனமே, அதன் பிரதிஷேதமும் எங்ஙன் கூடுமோ எங்ஙன்
றான் அபுதால் மாகத்தின்மாட்டு மலாத்யாச நிஷேதங்க
ளியற்றப்படுகின்றனவோ அங்ஙனம் அவிஷயமாய பிரத்தி
யக்காத்மாவின் கண்ணும் சம்சார அத்யாச நிஷேதங்க
ளியற்றப்பட்டனவாம் பிரமாணசித்தமாயிற் சம்சாரம் பிரா
ப்தவத் பிரதிஷித்தமாம் ஆயிற் சம்சாரபந்த நிவர்த்தி வடிவ
மோக்ஷத்திற்கு ஆகந்துகத்தன்மை யுண்மையிற் சத்திய
மாய் முத்தி யநித்தமாம் ஆதலிற்றிவத்திற் றீச்சயனாதிபோ
லும் அப்ராப்த நிஷேதமாமிது. 23

ஆத்மாவிற்சுப்பிரத்யய அகோசரத்தன்மையையறையல். 24-27

சப்தமேனும் பிரமாணந்தர ஜன்னியப் பிரத்யயமேனும் கோசரிக்கத்தக்க விஷயத்திற் சம்பாவ்யமாம்; விஷயத்வ அயோக்கியத்தானத்தின்கட்டகாத்தாம். ஆத்மாவின் கட் சம்பவிப்பனவன்று. மேலும் பிரமாணத்வா பிமதமாய சப்தப் பிரத்யயங்கட்கும் அங்ஙனமே பிரமாத்ருத்வாபிமதமாய அகங்கர்த்தா வென்பதற்கும் பிரஹ்மாத்மத் தன்மையுண்மையின் அவற்றின் கோசரத்வங் கூடாதென்றுணர்க. சேதன வடிவ ஆத்மாவின் கட் சாபாசாந்தக்காண அவிவேகத்தா லெக்கர்த்ருத்வா திகளாரோபிக்கப்படுகின்றனவோ அவையாவும் நேதி நேதியெனச் சாபாச அந்தக்காண அவிவேகத் தோடும் நிஷேகிக்கப்படும். சாக்ஷாத், சர்வாந்தரம், சாக்ஷி, சேதா, நித்தியம், நிர்க்ருணம், அத்வயம், எனச்சுருதியறை தருதலின் ஆத்மா உபலப்தி சுயஞ்சோதி திருசி பிரத்தியக்ஞ, சந்ததங்கிரியையற்றதாம். அகங்காரமானது சததஞ்சி தாத்மாவின் சந்திதியிலிருப்பதாற் சைதன்ய வெளியொடும் விரவியதாய் அவ்வாகாரத்தையடையும் ஆதலின் ஆத்மாத்மீய மிரண்டும் அகம்மமகோசரமாம். 27

சப்தாகோசரத் தகைமையைச் சாற்றல். 28-33

ஜாதிகன்மா திமத்துவத்தாலே சாபாச அகங்காரத்தின் மாட்டொலிகள் பிரவிர்த்திக்கின்றன தனதாத்மாவினூடஃதின்மையின் எவ்வொலியுங் கோசரிப்பதின்று யாண்டாபாசம் ஆண்டே ஒலிகளிருப்பனவாய்ப் பிரத்தியக்ஞத் திருசியை லக்ஷணையால் ஞாபிக்கின்றன; அதைச் சாக்ஷாத் கோசரிக்குமாற்ற லெவ்வாற்றாணுமின் றென்றுணர்க. அஜாத்யாதி மானாய வெருபொருள் ஒலிகளானிருபிக்கப்படுவது யாண்

டுங்கண்டிலேம். ஆத்மாவைப்போலிலங்குகின்றது எங்ஙனம்
கங்காரமாமோ ஆத்மசப்தங்களாலங்ஙனம் துவலப்படும் அக்
கினியர்த்தங்களாய உன்முகமழற்றுக்கின்றது அயமழற்றுக்
ன்றதெனப்பிரயோகிக்கு மொலிகள் சாக்ஷாத் துன்முகாதிக
ளில் பரியவசானம் பெறுகின்றதின்று, பார்த்தத்தன்மை
யுண்மையின் இஃதொப்ப அகங்காரத்தின் கண்ணுங்கா
ண்க. ஆனனப்பிரதிபிம்பம் ஆடியின்றொடர்புடையதாதலால்
ஆனனத்தினன்னியமாம்; ஆனனமும் ஆதரிசத் தொடர்பு
டையதன்றாதலால் இங்ஙனம் பிரதிபிம்பத்தினன்னியமே
யாம் அகங்காரத்தின்கண் ணாத்மாபாசமாயது ஆனனாபா
சம் போலுடன்பாடாம் ஆனனமுறழ ஆன்மா அன்னிய
மென அறியப்படும் ஆத்மாத்மாபாசங்கள் ஆனனாபா
சங்களிகல உண்மையில் அவிவித்தங்களாம் ஆபாசாய்ரய
அந்தக்கரணமு மவிவித்தமென்பது முய்த்துணர்க. 33

ஏகதேசிமதங்களைத் தூஷிப்பான் ரோகுத்தல். 34-36

எவ்வகங்கிருதியினாபாசம் நம்மனோற்பிறிதாய்ப் பிற
ங்கப்பெறுமோ அசம்சாரி யென்றிங்ஙனஞ் சிலவர் சிந்தி
க்கின்றனர். சாயைபரமார்த்தமாம் ஸ்மிருதி யுண்மையின்,
மாதூரியாதி வேறுகாரணமுமுளது. சிச்சதானந்த பரமாத்
மாவின் ஏகதேசம் சம்சாரியெனச் சிலரும் பரமாத்மாவின்
விகாரம் சம்சாரியெனச் சிலரும் சிதாத்மாபாச விசிஷ்ட
அகங்காரமே சம்சாரியெனச் சிலரும் நான் கர்த்தாவே சம்
சாரி சுவதந்திரன் எனச் சிலரும் பகர்வர். அகங்காராதி சந்
தானஞ் சம்சாரி எவ்வன் வாயியும் அன்றென்றிங்ஙனஞ் சௌக
தர் சொல்வர் ஆண்டு நியாயம் யாதோ அது விசாரித்துணர்
தற் பாலதாம். 36

ஆபாசநிருபணவாயிலாகச் சிச்சாயாவாதி முதலியோர்
மதங்களை நிராகரித்தல். 37-50

சம்சாரிகளின் கதைசாலும், பிரகிருதத்தை யிப்பொழுது பேசுவாம், ஆதரிசத்தின்மாட் டெவ்வக்திராபாச முளதோ அஃதிரண்டிலொன்றன் றருமமன்று இரண்டிலொன்றன் றருமமாயின் இரண்டிலொன்ற னீக்கமாங்காற் பவிக்கவேண்டும். முகாபாசமென முகத்தால் வியபதேசஞ் செய்தலின் அது முகத்திற்கேயென வுடன்படினோ, ஒவ்வாது, ஆதரிசானுவிதானத்தால் மேலும் முகமிருப்பினும் ஆதரிசனத்தாலென்க. அற்றேல், இரண்டினிடத்தினுமே யெனின்? அற்றன்று, இரண்டினும் புலப்படாமையின், வித்ய மானமாய்ப்புலப்படாம விராநின்ற இராகுவிற் கிரவிமதி யுபாதிபுளதாமோ ரொருகாற் புலப்படல் புரைய ஆபாசமு முண்மையாய்வேறெனின், நூலளவையா விராகுவிற் கு முன்னமே வத்துத்துவஞ் சித்தமாம், சிலவர் செப்பும்பூநீழற்பகூத்திலோ முன்னுத்திப்படியதற்கவத்துத்துவமாமென்றுணர்க. நிழற் றுண்டலின் நிஷேதமாய விஃதோ வத்துத்துவ சாதகமன்று அர்த்தாந்தரநிட்டமாய் அர்த்தாந்தரத்தை வாக்கியம்வழங்குவதன்றன்றோ; மாதூரியாதி யெக்காரியமுளவோ அவையுஷணத்திரவியாதிய சேவனத்தாலுண்டாம், சாயையினதன்று, அங்ஙனங் காடுணாணமையின் அப்பின்கண்ணே காண்டலினென்க. இங்ஙனம் ஆனரூபாசாஸ்ரயம்போல் ஆத்மாபாசாஸ்ரயமும் விவகாரதிருட்டியால் விலக்கணமாம். சாத்திர யுத்திகளால் ஆபாசாசத்வமே புலப்படுகின்றது சம்சாரித்தன்மையானது திருக்கிற் கவிகாரித்தன்மை யுண்மையினுனின்று, ஆபாசத்திற்கவஸ்துத் தன்மை யுண்மையினு

னின்று, அகங்காரத்திற்குஞ் சடத்தன்மை யுண்மையினு
 னின்று, பின்னெதற்குத்தான் பவிக்குமெனின்? நன்றுவின
 வினாப், ஆதலிற் சம்சார மவித்தை மாத்திரமே யாகுக;
 ஆத்மரூபா விவேகத்தாற் சம்சாரம் ஆன்மதன்மம்போற்
 பொலிகின்றது கூடத்தரிடத்தி லத்தியஸ்தமாய்க் கூடத்த
 வடிவொடு மயலறக்குலவி நித்திய மச்சத்தைபுடையதாம்;
 கயிற்றரவு கயிரொடுங் கலந்து சாத்மகமாய் விவேகத்தின்
 முன் விளங்குதல் வியப்ப இஃதவத்துவாயிருப்பினுங் கூடத்
 தவடிவொடுமயலறக்குலவுமென்க. ஆத்மாவே ஆத்மாபா
 சாஸ்ரயமாம் தனது பிரத்தியயங்களால் விகாரவானும் சுகி
 யுந் துக்கியுஞ் சம்சாரியுமாம்; ஆயினும் நித்தியமேயாமெ.
 னச் சிலவர் செப்புவர். ஆத்மாபாசங்களின் யாதாத்தியமாய
 பரிஞான மின்மையின் விமோகிதராய்ச் சாபாசாந்தக் கர
 ணத்தையே யாத்மாவெனச் சிந்திக்கின்றனர். ஆதலினவர்
 ஆகமரகசியபரிசய சூனியரேயாவரென்றுணர்க. கர்த்ருபோ
 க்த்ருத்வவடிவ சம்சாரம் அவர்கட்கு வாத்வமாகவே பவி
 க்கும்; ஆத்மாபாசாஸ்ரய அஞ்ஞானத்தாலுண்டாம் பேதாக்
 கிரகத்தாலுழல்கின்றனர். மதிக்குச் சைதன்யாபாசத்வமும்
 ஆத்மாவிற்குச் சைதன்ய ஸ்வரூபத்வமுமாமே லஞ்ஞான்று
 ஞானாதிசத்தங்களாற் பிரதிபாதிக்கின்றதாத்மாவை வேத
 மென்பது பொருந்தும்.

50

ஆத்மாவின்சண் ஜானாதியாதியாய சப்த வியவகாரம்

பொருந்தாதேனச் சங்கித்தல். 51-56

எவ்வேற்றுமை மேயதொழிற் கர்த்ருத்வப் பொருள்
 வாய்ந்த பகுதி விசுதிகளுளவோ அவை யேகாஸ்ரயங்க

ளாம். செய்கின்றது செல்கின்றது என்பதாகிகளிற் நிரூட்
 டங்களாம், அஃதொப்ப உலகப்பிரசித்தியானே அறிகின்ற
 தென்பதாகிக்கு மாத்மைகாஸ்ரயத்வங் கூடும். இவை
 கட்டுத்வயாஸ்ரயத்வம் உலகப் பிரயோகங்களிற் கண்
 டோமில்லை அங்ஙனம் விபாகாணத்தினுங் கண்டோமில்லை.
 ஆதலி னறிகின்றதென்னு மர்த்தங்களில் ஆத்மா விசுதியர்
 த்தாஸ்ரயமெனவும் புந்திபகுதியர்த்தாஸ்ரயமெனவும் த்வயா
 ஸ்ரயத்வவுடன்பாட்டில் யாதேதுக் கூறுவீரெனின்? கேள்!
 ஆத்மாபாசமோ விசுதிவாச்சியமாம் புந்தியின் விருத்தி
 ரூபக்கிரியை பகுதியின்பொருளாம் இரண்டன தவிவேகத்
 தான் மித்தையாகவே யறிகின்றதென்று நுதலப்படுகின்
 றது. புத்திக்கோ சித்தினொளி புணராத ஆத்மாவிற்சேகா
 தொழிற்றொடராத ஆதலினிரண்டி லொன்றிற்ஃகனும் அறி
 கின்றதென்பது கூடாததேயாம். ஆதலிற்றா துவினர்த்த
 சாமான்ய வசனத்தால் ஞப்தி ஞானமெனப்பாவவியுற்பத்தி
 செய்யினும் ஞானசப்தப்பிரயோகம் ஆத்மாவின் மாட்ட
 னுகாதென்க. ஆத்மா நித்தியமெனச் சுருதிசாசன மிருத்
 தலின் ஆத்மா விக்கிரியாமாத்திரமன்று மதிக்கின்றதிதன
 னென மதி, யென்னும் வியுற்பத்தியாற் புத்தி சத்தவாச்சி
 யத்துவம் புத்திக்காம் ஆன்மாவிற்கின்றும்; கரணமகர்த்தருக
 மென யாண்டுங் கண்டிலேம். இங்ஙனமே அறியப்படுகின்ற
 தென ஞானமென்னுங் கன்மசத்தங்களாலும் ஆத்மா நிரூ
 பிக்கப்படுகின்ற தின்று.

56

இதன் பரிகார மியம்பல். 57-66

யாவீ மதத்தொரோயாத்மா வெக்காலுந்துக்கமுங்
 கிரியையுமற்றதாமோ அவர்மதத் தெப்போதும் ஆத்மாவிற்

கஞ்ஞெயத்தன்மையும் சத்தவாச்சியத் தன்மையின்மையும்
பரமார்த்தத்தாற் கூடுமென்க. எஞ்ஞான்றகங் கர்த்தாவிற்
காத்மத்வமாமோ அஞ்ஞான்று சப்தார்த்த முக்கியத்வமா
மெனின்? சுருதியிலதற்கு அசனாயாதிமத்வ முண்மையின்
ஆத்மத்வ உடன்பாடேயின் றென்க. அந்தோ! ஆயின் எவ்
வாற்றானும் முக்கியார்த்தமுங் கெளணமுமன்றும் அங்ஙன
மாயினும் அறிகின்ற தென்பதாதி சப்தங்கட்குக் கதிகழறற்
பாலதாமெனின்? சப்தங்கட்கயதார்த்தத்வமாங்கால் வேத
த்திற்கு மப்பிரமாணத்வமாம். வேதத்திற்கே யாத்மாவின்கட்
பிரமாணத்வ விட்டமாதலின் அஃதநிட்டமாம் ஆதலினித
ன்கதி வெளிப்படையாயே கவரத்தக்கதாமென்க. மூடவுல
கின் வெளிப்படையைக்கவரினே நிராத்மத்வலோகாயதிக
சித்தாந்தமாம், அஃதநிட்டமாய்ப் பொருந்தும். அபியுக்கத்
பிரசித்தியேன் முன்போலாத்மாவிற் கா அல்லது புத்திக்கா
ஞாத்ருத்வ மெனப் பிரித்தறிய வொண்ணா தென்றறிக. கதி
ஞுனியமின்று இவ்வேதம் பிரமாணத்தையே பகர்கின்றது.
ஆதரிசத்திற் காணுமானனத் தோடானனத்திற் கேகத்வம்
மானவராலுடன்பட்டதேயாம் ஆனனத்தின் பிரதிபிம்பமல்
லவா ஆனனாகாரமாய்ப் புலப்படுகின்றது. யாண்டு யாதினா
பாசமோ ஆண்டவற்றின் அவிவேகத்தானே அறிகின்ற
தெனக்கிரியையை யெல்லாவுலகு மியல்பானே யியம்புகின்
றது, மதியின் கர்த்தருத்வத்தையத்யசித்து ஆத்மா அறிகின்ற
தென அறையப்படும் அங்ஙனமே சைதன்யத்தையத்யசித்து
ஞத்வம் புந்திக்கீண்டு புகலப்படும். ஞானமாத்மாவின வடி
வமாம் சோதிச்சுருதியிருத்தலின்; நித்தியமே யெதனாலத
னன் மதியாலேனும் ஆத்மாவாலேனும் அன்னியத்தாலே
னும் எஞ்ஞான்றும் ஞானமியற்றப்படுவதின் று. 61

புத்தி விஷயத்திற்குரிய சௌகதாதிமத நிராசம் 67-74

ஆகத்தின் மாட்டகம் பிரத்யயமுண்டாத லொப்பப்புத் திக்கு ஞானகர்த்ருத்வம் லௌகிகர் கூறுவர். அங்ஙன மாத் த்மாவிற்கு மென்றுணர்க. சிந்நிபங்களாய்ப் புத்திப்பிரபவங்க ளாயியற்றப்பட்டனவாய விருத்தி விசேடங்களரன் மோகி தராயதார்க்கிகர் ஞானமுண்டாகின்றதென வுரையாடுகின் றனர், ஆகலின் அறிவாபாசமதிகளினவிவேகத்தால் அறி கின்ற தென்பது முதலிய வொலிகளும் பிரத்யயங்களும் அதன் ஸ்மிருதிகளும் பிரவிர்த்திக்கப் பட்டனவாம், ஆனனா பாசத்தின் ஆதரிசானுவிதாயித்வம் ஆனனத்திலத்யசிக்கப்ப டுகின்றதேபோலும் சிதாபாசன்றன் புத்திதர்மானுகாரித்வம் ஆத்மாவினிடத்தத்யசிக்கப்படுகின்றது, ஆகலிற் புத்தியின் பிரத்யயங்கள் ஆத்மாபாசத்தாற்றீப்தங்களாய்க் கிராககங்க ளொப்பக்கிளர்கின்றன; உன்முகா திகடகிக்கின்றனபோலு மென்றுணர்க. பிரத்யயங்கடாமே யிலங்குகின்றன; தாமே கிராககங்களாகின்றன வென விவ்வண்ணங்கிராகக விருப் புண்மைபைச் சௌகதர் பிரதிஷேதிக்கின்றனர். அந்தப்பிரத் யயங்கள் அன்னியக்கிராகியங்களன்றெனச் சௌகதர்யாது கூறுவரோ அதன்வாரணம்யாது நுதலுவீராகவெனின்? பிரத்யயங்களின் பாவாபாவங்கள் இயல்பாயுள்ள சான்றின் வேறற் கவர்வனவாயினும் எக்காற் பிரத்தியயங்களின் பா வாபாவங்கள் சோகமென்னும் பிரத்தியபிஞ்சுளையின் பலத் தால் அவற்றான் கிராககமாய அன்வயிஸ்தாயி ஆத்மாத்துணி யப்பெறுமோ வக்காலாபாசகற்பனையா லென்பயனென்க, பிரத்தியபிஞ்சுளான சித்தமாயினுங்கிராகக வடிவம் பிரத்திய யசமஞ்சடமேயாம், அசித்தித்தன்மைக்குக் துல்லியத் தன்

மையுண்மையின் வேறு கிராகமுளதாங்காற் கிராகிய கோ
டிப்பதிதத் தன்மையுண்மையானே ஜாட்டியாபரிகாரத்தாற்
றானே யசித்தமாய தெங்ஙனம் பிரத்யயங்களின் கிராகமா
மென் றுணர்க. 74

ஆபாச விஷயத்திற் சங்காபரிகாரங்கள். 75-90

அற்றேலத்யக்ஷத்தின் சமீபமாங்காலன்றோ சித்தியாம்
என்றுடன்பாடாமெனின்? அற்றன்று அத்யக்ஷத்தின்கண்
ணனுபகாரித் தன்மையுண்மையினுமும் மற்றைய விடததும்
பிரசங்கம் வருதலினு மென்க. யாவன் றுக்கித் தன்மை
யானும் மோக்ஷார்த்தித் தன்மையானும் பிரசித்த தேசிக
வுபதேச சுரோதாவோ அவனேயத்யக்ஷனா? மற்றையனா?
அத்யக்ஷத்திற்குத் துக்கித்தன்மையும் அர்த்தித்தன்மையும்
நின்மதமன்றன்றோ கர்த்ருத்வாதி தர்மகனாய் விகாரியாய
சுரோதாஜடவர்க்க பதிதனாதலின் சத்தகமத்யக்ஷனாயு
ளன் எனச் சதாதிசத்த நிர்த்திஷ்டப் பிரஹ்மா த்மக்கிரகத்
தின்பொருட்டு யோக்கியனேயன்றும் சத்தாகவேயுள்ளா
யென மித்யோக்தி சுருதிக்கும் பொருத்தமாயதன்றும்,
ஆபாசவாயிலாய் விவேகாபன்னமாய ஆத்மாகங்கார மிரண்
டையும் பிரித்துணராது அர்த்தித்வாதியையார்ந்து சுரோத்ரு
த்தன்மையோடு மிராநின்றான் பொருட்டுத் தத்வமசியெனச்
சுருதி யாத்மதத்துவத்தை நுவல்கின்றதென வுடன்படிவே
அக்காலங்ஙனஞ் சுருதிகூறிய தின் கிரகணங்கூடும். பிரத்திய
க்ஞ்ச்சைதன்யத்தினின்றும் அகங்காரத்தைப் பிரித்தே நீயே
யெனப்பிரத்யயான்வயநிஷ்டத்வம் புகலுமாயினக்கான் மு
ன்னுவன்ற வெழுதாமொழியின் மித்யோக்தித்வப் பிரசங்க
வடிவதோடம் வருமென்றுணர்தற்பாற்றும். நீயென் னும்

பதம் அகங்காரவாசகமா யத்தியக்ஷத்தைப் போதிப்பிக்கு
மேல், அகங்காரத்தியக்ஷங்கட் கெங்ஙன் சம்பந்தமின்றிக்
கூடும்; ஆதலி னெச்சம்பந்தத்தால் நீயென்னும் பதம் அத்
யக்ஷத்தை லக்ஷயிக்குமோ அச்சம்பந்த மீண்டுக்கூறவே தக்க
தாம். காண்போன் காண்பொருட்டன்மைச் சம்பந்தமுள
தெனின்? அக்கிரியமாய வத்தியக்ஷத்தின்மாட் டஃதியாங்
ங்ஙனமேலுமென்க. அக்கிரியத்வமாயினும் தாதான்மியம்
அத்தியக்ஷத்திற்குப் பவிக்குமெனின் எனக்காத்மா அத்திய
க்ஷமா யிருக்கின்றதெனச் சம்பந்தக் கிரகண மிலதாங்காற்
றாதான்மிய தீ யுளதாகாதென்றுணர்க. சம்பந்தக் கிரகணம்
நூலாலென மதிக்கின் அஃதொவ்வாது. அகங்காரத்திற்குச்
சடப்பான்மை யுண்மையிற் சம்பந்தக் கிரகீத்ருத்தகைமை
பொருந்தாது நிர்விகாரத்தகைமை யுண்மையின் அத்திய
க்ஷத்திற்கு மின்றென விருதோடங்கள்; சடத்தின்பொருட்
டுச் சுருதிக்குப் போதகத்வாசம்பவ மூன்றாவது தோட
மென முத்தோடங்களாம். கிரகணமாங்காலும் எனக்கத்
தியக்ஷ மிருக்கின்றதென்று கோடற்பாற்றே யன்றி
யானே அத்தியக்ஷையுளெனக் கோடற்பாற்றன்றும். உண்
மையின் எனக்கத்தியக்ஷ மிருக்கின்றதென்பதாலும் பொரு
ந்தாதென்க. அதிருசியாய மதியாயது திருசிவடிவமா யெக்
காற் சந்ததமில்ங்கு மெனவுடன்பாடோ அக்காலப்புந்தியின்
விருத்திகளும் தப்தாயவிஸ்புலிங்கங்கட் கெரியுருப்பான்மை
யேய்ப்பத் திருசிவடிவங்களாம். அவதி பூதமாய சிதாத்மா
வின் சகாசத்தானே உலகின் ஆபாசம் பிரத்யயமுமதனதபா
வமுமாம் உத்திபொருந்தலின்; அயலாற்றாலன்றென்க.
எனவே ஆபாசவுடன்பாடின்றேற் பாதகமும் ஆபாசவுடன்
பாடுண்டேற் சாதகமுமாம்; மதிக்குமான்மக்கிரகம் யானுள

னெனவேலும் இங்ஙனமாமே லயப்பிண்டத்திலன்ற சங்கரா
 ந்தியொப்ப மதியின்பாற்றிருசி சங்கராந்திவிகாரமாமெனின்
 இச்சோத்தியத்தை ஆதரிசத்திலானபாசம் போலென்ப
 தான்முன்னமே நிராகரித்துள்ளேம். கிருஷ்ணவர்ணமயம்
 லோகிதவர்ணமாய்த் திகழ்கின்றதென்னுமித் துணைமாத்தி
 ரஞ் சடபுந்தியின் சைதன்யாபாசத்தன்மையிற் றிருட்டாந்
 தமாம் திட்டதாட்டாந்ததுல்லியத்வம் யாண்டும்முற்றினும்
 ஒவ்வாகென்றுணர்க. அங்ஙனமே சேதனபாசமார்ந்த சித்
 தமானது சைதன்யம்பேலாம். ஆதரிசத்திலானபாசம்
 போலுமுணர்க. அவ்வாபாசமுமித்தையென நுதலப்பட்ட
 டதேயாம் சித்தஞ் சேதனமென்பதோ நூலாக விவர்ச்சித
 மாம்; ஆயினாகத்திற்குமப் பிரசங்கமாம் அங்ஙனமே விழியா
 திகட்குமாம். அஃதுமாகுகவெனின்? லௌகாயதிக சங்கதி
 யாதலின் அஃதொவ்வாதென்க. சித்தத்தின் மாட்டாபாசம்
 பவியாதேலக்கா லகம்பிரஹ்மாஸ்மியென்னு முணர்வு பவி
 யாதென் றுணரற்பாலதாம். அகம் பிரஹ்மாஸ்மியென்னுந்
 தீயிலதாங்காற் றத்வமசி வியர்த்தமேயாம் யாண்டுங்காண்ட
 லின்மையின் வியர்த்தமாகுக வெனின்? இவ்வாக்கியம் யுஷ்
 மதஸ்மத்தென்னும் அனாத்மாத்மவிபாகஞ்ஞன்பாற் பயன
 தாமென்க.

90

, யுஷ்மதஸ்மத் விவேகம். 91-98

இம்மகவாதி யென்னதென்னும் பிரத்யயங்கள் அனான்
 மாவின் கண்ணே யையமின்றி யறியத்தக்கனவாம். யா
 லென்னும் பிரத்யயம் ஆத்மாவின்கண் ணிட்டமாம். இஃதி
 ருக்கின்றேனென்னு மிரண்டு மான்மானான்மாக்களின் பிரத்
 யயங்களாம். அன்னியோன்னிய வபேகையால் அவைகட்

குப் பிரதானகுணத்வ வுடன்பாடாம், விசேஷண விசேஷ யம் அங்ஙன முத்தியாற் கிரகிக்கத்தக்கதாம். முற்சுலோகத் . . . ில் நிர்த்திஷ்ட அஸ்மதார்த்தமாய ஆன்மாவின் விசேஷணம் இஃதென்னதென்னு மிவ்விரண்டுமாம். எங்ங னம்:—தனி, கோமாநென்பன, அஃதொப்பவாகம் அகங் கர்த்தாவாய வான்மாவிற்சு விசேஷணமேயாம் ஆத்மாவிற்சு மகங்கர்த்தாவிசேஷணமாம். மதியாருடமாய யாவும் அகங் கர்த்தாவோடுஞ் சான்றின் விசேஷணஞ் சந்ததமாம். கிஞ்சி லும் பரிசியாமற் சந்ததஞ் சருவாவபாசமாம். ஆதலினுணர் வுருவமே யெஞ்ஞான்று மான்மாவெனத் துணியப்பெறும். லோகபுந்தியை யபேக்ஷித்து எவ்விந்நுதலிய விசேஷணவிசே ஷியாதி யாவும் அனான்மபூதமாம். அஃதவிவேக மதியினரின் றிருட்டியா லுளதாம். i விவேகிகளின் றிருட்டியானேயாவு மின்றும். ஆன்மபதார்த்தந்திருக்கா மொருக்கா லுந் திருசிய மன்றும் ; யாது திருசியமோ வது விசேஷணபாவம் விடா தாதலிற் றிருக்குமெய்யாம் திருசியம் பொய்யாமென அநி ருத சடபரிச்சின்ன வியாவிருத்த சத்திய ஞானானந்தப் பிரத்யக்கனந்த வடிவமான்மாவெனப் பதார்த்தான்வய வியதி ரேகங்களாம். ஆன்மா சைதன்ய மென்பனவாதியாய பதங் கள் கேவலவான்மாவின் சமர்ப்பகங்களாம். கர்த்தா போக்தா முதலனவோ கேவலம் பூரணான்ம விஷயங்களன்றெனப் பதான்வய வியதிரேகங்களாம். இவ்விரண்டும் அஸ்மதார்த்த விஷயத்துணிவி லாகங்களேயாம். வாக்கியார்த்தத்திற்பதார்த் தவைக்கியத்தினே தத்வமசிவாக்கிய மொருதலையாய் வேண் டற்பாலதாமென்றுணர்க. துயிலிலான்மாவின் கண்ணற்பமும் வேறுயாங் கண்டேமில்லையென் வுலகு தமதான்ம திருட்டி யாய சைதன்யத்தை நிவாரிப்பதின்றும் ; பின்னரோ திரி

புரியை நிஷேதிக்கின்றது “சுயஞ்சோதி” “திருஷ்டா
வினின்றும்” என்பனவாதிய மறைகள் சம்வித்திற்கு அத்
தித்தகைமையையும் அதற்குக்கூடத்தத் தகைமையையும்
சுயமேசொல்கின்றன. அங்ஙனம் பிரமாத்ராதி பேதத்திற்கு
அசத்தகைமையையும் “அதனிநிரண்டாவதின்றும் அத
னிநன்னிய மசத்தா” மென்பனவாதிய சுருதிகள் சுயமே
சொல்கின்றன. இங்ஙனம் பிரமாத்ராதிப் பிரத்யய வவகதி
கள் மறையாலே பிரித்துணர்த்தப் பெற்றனவாம். 98

பதார்த்தத்துவத்தை யுணர்ந்தபுருடன்பான் மகாவாக்கியம்
பயன்மேய விஞ்ஞானத்தைப் பயக்கின்ற தேன்பது. 99-104

இங்ஙனம் சுருதிலோகப் பிரசித்தத்தாலும் அன்வயவிய
திரேகங்களாலும் அவாந்தரவாக்கியார்த்த முணர்ந்தான் பாற்
சுரோதாவின் மோகமேசுவான் மகாவாக்கிய வடிவமாய் சுரு
தி யதுநீயாயுள்ளா யென வுபதேசித்தருளியது. ஸ்ரீ நான்
முகன்றசுரதர்க் கெங்ஙன நுதலன்மாத்திரத்தானே தமத்
தைத் தணர்ப்பித்தாரோ ஸ்ரீ ராமர்க்கு விஷ்ணுத்வ சம்போ
தத்திலயன் முயல்வையறைந்தாரில்லையோ; அங்ஙனம் பிரத
தியக்கான்மச் சோதியின்கண் ணகஞ்சத்தத்தினெந்நிட்டை
யிலக்கணையாற் பரியவசிதமாமோ. அந்நிட்டை பிரஹ்மமாயு
ள்ளா யென்பதானுதலவேபட்டதாம் ஆண்டுபதேச மாத்திர
த்தா லகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்னும் ஞானோதயமாங்கான்
மோகாபோக ரூபபலன் பவிக்குமென்றுணர்க. வாக்கியஞ்
செவிகொண்டமாத்திரத்தான் விஞ்ஞான முளதாகாதே லக்
காற்காரியபரத்வமவசியங் கற்பிக்கத்தக்கதாம்; ஈண்டங்ஙன
மன்று அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யெனச் சாஸ்திரோபதேச வியவ
காரத்தான் முன்னமுமான்மாவிற்சுச் சுயமே சற்பாவமிட்ட

மாமாதலிற் சுத்திருப்பிய ஞானம் போலப்பிராமாண்யமன்
றென்க. ஆப்தவாக்கிய சிரவணகாலப் பிரமையாயது அசஞ்
யாதியுபலக்ஷித சம்சாரத்தினிவர்த்தியின் பொருட்டுண்டா
கின்ற தாதலி னிட்பலத்வ சங்காவகாசமின்றும். தத்துவமசி
யாதி வாக்கியத்தின்கட் டிரிகாலத்தினுமையமேயின்றும்.
பதார்த்தாவகத புருடனுக்குப் பிரதிபந்தவிகீனத் தன்மை.
யுண்மையின் வாக்கிய சிரவணகாலத்தே ஸ்வாத்மாவின் கண்
ணை பிரமாதிரமாயுண்டா மையமின்றாமென்க. அனுபவ
ஸ்வரூபத் தகைமையுண்மையிற் சுயமான்மாவிற்சு நிராகரிக்
கத் தகைமையுண்மையின் அனுபவாயோக்யார்த்தத்வ ஆசங்
கைபின்றாமன்றே.

104

பிரதிபத்தவ்யார்த்த சுபாவ ஈருபணம். 105-140

தத்துவமசியென்னும் வாக்கிய சிரவணானந்தரம் பிரதி
பத்தியில் அகமிருக்கின்றெனென என் சத்தேயடையப்படுகி
ன்றதா? அல்லதென்னன்னியமா? சத்தேயெனின்? சச்சப்
தார்த்தத்தால் அகஞ்சப்தம் முக்கியார்த்தத்திற் கவரத்தக்க
தாம். பிரத்தியக் கான்மாவினன்னியமாமேற் சத்தகமெனக்
கவருமுணர்ச்சி நரசிருங்கமேயாம். ஆதலின் முக்கியக்கிரகமா
ங்கான் மெய்யனுபவத்திற்கு வாரணமின்றும். அந்தக்கரண
முமதன் பரிணாமமுமாய விரண்டும் எதனாபாசங்களுடையன
வாமோ அவைகட்டு அச்சேஷபூதத் தகைமையாம்; மேலும்
அவைகட் கசிதிமத்வ முண்மையினானுஞ் சைதன்யத்திற் பல
ங்கற்பிக்கப்படும். வேந்தன்பால் வெற்றியாதிகள் வியப்பக்கூ
டத்தரிடத்தும்பலமருகமாம். சாபாச விருத்தி விருத்திமான்
கட்டுப் பலஸ்வரூபத்வா பாவத்தானும் பலோபாதானத்வா

பாவத்தானும் பலங் கூடத்தரின்பாலேகூடுமெனக்கொள்க. எவ்வாபாசங்கொண் டாதரிசமானனாகாரமாமோ அஃதே யவ்வாபாசமாம். அஃதொப்பப் பிரத்திய யாதரிசமாயவகங் காரம் எஃதாலிலங்குமோ அச்சிற்பிரதி பிம்பம் பரமான்மா வேயாம்; அன்றதினின் றன்னிய மகங்காரத்திலகமாபாச கோ சரம். அங்ஙனமாகவே அகம்பிரஹ்ம மென் னும் வாக்கியார்த்த தீபொருந்தும் அத்யஸ்தாம் ஸாபோகமாத்திரத்தாலன்றி ஆ த்மாவிற்சூக் கர்மத்வ மின்றென் றுணர்க. இங்ஙனஞ் சிதாபா சாப்யுபகமமாங்காற் சதகமஸ்மியகஞ் சதஸ்மியென்னும் வடி வப்பிரதிபத்தியுண்டாம்; வேறற்றாலின்றும். மேலும் அது நீ யென்னு முபதேசமும் வாயிலின்மையாற் பயனில் கூற்றாமெ ன்க. கேட்பானுக்குபதேசமாமே லக்காலது பயன் பெற்றதா ம் அக்கேட்போனாந்தகைமையும் அத்யக்ஷனுக்குடன்பாடன் றேற் கேட்போனாந்தகைமையாவனுக்காங்கொல்? (எவனு க்கு மாகாதென்பதாம்.) அத்தியக்ஷத்தின் சமீபத்திற் புத்திக் கேயாமென்றுடன் பாடாமெனின்? காட்டத்தின் சந்நிகிதத் தாற் புத்தியிலதிசய முண்டாகாதகேபோலும் சந்நிகிதாத் யக்ஷமாற்று மதிசயம்புத்திக்கின்றே யாமென்க. அதனாலாற் றப்பெற்ற வுபகாரம்பாசேனும் மதியின் மாட்டாமேல் ஆபா சவுடன் பாடிலதாங்கா லத்யக்ஷத்திற்குப் பரிணாமித்வம் பனி ப்பொதொருகலையன்றே. சுருதியாதியனுக்கிரக முளதாம் போழ்து ஆபாசமங்கீகரித்தலிற்றான்யாது கோதாங் கூறுதி. அற்றேல் ஆபாசமுடன்படினே பரிணாமமாமெனின்? அற்ற ன்றுகட்செவியாதிகட்கு இரஜ்ஜுவாதிநிபத்வம்போன்றும் இரஜதாதிகட் கிதமான்மகத்வம் போன்றும்! மதியாதி கட்குச் சிந்நிபத்வமிததையேயாம். ஆன்மாவிற்சூப்போக் த்ருத்வாபாசமு மிததையேயாம். எங்ஙனம் பொய்ம்மை

யோ வங்ஙனம் முன்னமே ஆதரிசத்தின்மாட்டானனத்வம் போன்மையும் ஆனனத்திற் கொப்பவான்மாவிற் கவிகிருதத்வமு மறைந்தாமன்றோ. கேவலான்மாவினவபாசத்தாற்றினியாயே ஆத்ம பாசத்வஞ் சித்தியாதேல் ஆபாசாவபாசத்தானே யாத்மபாசம் பவிக்கும்;

அக்காலிம்மதத்தி லன்னியோன்னிய சம்ஸ்ரயமாம் ஆன னாதிகட்கோ வேறாய்ச் சித்தியாம். அத்யக்ஷத்திற்குத் தனியே சித்தியாங்கா லாபாசத்திற்குத் ததீயத்வமாம் ஆபாசத்திற்குத் ததீயத்வமாங்காலே யத்யக்ஷ வ்யதிரிக்தத்வ சித்தியாமெனின்? இங்ஙன் வினாதல் தகாதாம், என்னை? கருவின்கண் ணாக்ச்கரணத்திற்கு மான்விற்கும் வதனமு மதனிழலும்போலும் அன்னியோன்னிய நிரபேக்ஷமாகவே சித்திகூடலினென்க. சயந்தனமாதிகட் காண்டு சூனியப்பான்மையுண்மையின் கூவிரமாதி யாகாரமுற்ற பிரத்யயத்திற்கே சுவப்ரகாச சைதன்யத்தாற்கிரகமாம். அவகதியானன்கு வியாப்தமாய் விஷயாகிருதிப் பிரத்தியயமுண்டாம் உண்டாய வதன்கண் ணெவ்விஷயாகார முளதோ அஃதே பாகியவிஷயமென வுடன்பாடாம். அப்பாகியவிஷயம் கர்த்தாவிற்சுச் சாத்தியமா யுத்தேஸ்யத்தகைமையானே யிட்டதமத்வமாதலிற் கர்மமாம். அவ்விஷயேச்சாவான்காரியத்திற் செய்யெனவே வப்படுதலினென் றுணர்க. எப்புத்தி பரிணாமத்தின்சண் விஷயத்தாலாகாரஞ் சமர்ப்பிக்கப்படுமோ அஃதீண்டு விஷய விளக்கத்தின்கட் காரணமெனப்படும். எச்சிற்பிரதிபிம்பத்தி னூபாசத்தாற் சம்வியாப்த வசங்சாரம் பரிணமிக்கின்றதோ அச்சிதான்மப் பிரதிபிம்பம் ஞாதாவென நவிலப்படும். இத்திரிபுடியைப் பிரித்து ஆகமாபாயியாய இம்முன்றில் அநாக

மாபாயியாய சான்ஸைற யாவனறிவனோ அவன் துவம்பத
 லக்ஷிய பிரத்தியக்கான்மவித்தாமெனக் கொள்க. சப்யக்சம்
 சயமித்யோக்தங்களாய பிரத்யயங்கள் பிறழ்வுடையனவாம்,
 அவற்றின்கண் ணவகதியேகமேயாம்; பேகமோ பிரத்யயார்
 ப்பிதமாம். மணிக்குபாதி பேதத்தாற் பேதமுளதாவதே
 போலும்; அவகதிக்கு அசுத்தி பரிணாம முதலனயா
 வும் பிரத்யய சம்ஸ்ரபத்தாலேயாமென்பது துணிபாம். பிரத்ய
 யங்களின் ஸ்புரணமும் கிரகணமும் ஸ்வரூபலாபமும் ஈண்டு
 அபரோக்ஷ வியல்பினதாய வயலொன்றாற் பவிக்கத்தக்
 கனவாம், அசுற்சபாவத்தால், பிரதீபம்போல்; என்னு
 மிவ்வனுமானமே யிவணியம்பப் பட்டதாம். யாதொரு
 வாதி என் யாதாமோரளவையானே யாக்கையாதியினய
 லாயவாத்மதத்துவத்தைக் கவர்கின்றனனா? அல்லதென்னள
 வையின்றியே யயலினீக்க வாயிலாய்ப் பரிசேடத்தாலா? சத்
 தப் பிரமாணத்தாலனாத்ம நிவிருத்தியேயீண்டு நுதலப்படுமா
 மேல், அத்யக்ஷத்திற்கப்ரசித்தத் தன்மைபுண்மையிற் சூனி
 யப்பான்மையேமேவும் அற்றேற் சேதனனீயெங்ஙனந் தேக
 மெனின்? அற்றன்று அப்பிரசித்தியினால்; வேறாய்ச் சேதன
 த்தின் சித்தியாங்காலன்றோ அன்னிய ஹானத்தாலிங்ஙன
 மாம். சேதனத்திற்குச் சயமபரோக்ஷத் தன்மைபுண்மையி
 னத்யக்ஷஞ் சயமுளதென்றேயுணர்தற்பாற்றா மெனின்? இங்
 ங்னமாயிற் சூனிய வாதியோடு சமமாய் அன்னியத்தின் பிர
 போதமன்றோவாம். யானிஃதை யுணர்ந்துளே னென்னும்
 விவகாரத்திலுலகின் யுகபந்நினைவுகாண்கின்றமையிற் கரணங்
 கருமங் கருத்தாமுன்று மேககாலத்திற் சித்தங்களாம் ஆதலி
 னத்யக்ஷஞ்சயஞ் சித்தமென வுணரப்படுமெனின்? நன்று நவி
 ன்றாய்! ஸ்மிருதிக்குப் பூர்வானு பவகமகத் தகைமையானே

பிராமாண்யமாயினும் யுகபத்திரிதய சித்திகமகத்தகைமயி
 ன்றும். முன்னம்முறையே கர்த்ராதிகளின் கவர்ச்சியுண்டாவ
 தேபோலும் பின்னமும் ஸ்மிருதியின் சம்பவமாம். ஆதலின்
 நைரந்தர்யமாய் யௌகபத்யம் விபாவித்தன் மித்தையே யா
 மன்றோ மேலும், இஃதையுணர்ந்தே னென்புழி யிதமாகாந்
 திரமாய்ப் பிரத்தியக்கவாவானிகழ்கின்றது ; என்னை யென்
 புழியோதுருவமாய்ப் பராக்கவாலுணர்ச்சியாம். ஆகவே
 யாண்டன்னியப் பிரதியோகிகமவாவப்படுமோ ஆண்டுயௌ
 கபத்யம் பொருந்தவே பொருந்தாதெனக் கொள்க. மேலும்
 பிரமாதாதிகளின் கவர்ச்சியினுமீண்டு மூன்றி னபேகைகூட
 லின் அனவஸ்தையன்றோவாம். அக்கர்த்ராதிகளாலே ஸ்வ
 ரூபசித்தி சம்பவித்தலின் என்னைகொலோ அனவஸ்தையா
 மாறெனின் ? உய்த்துணர்ந்தன்றோ வுரைத்திலாய் ! பிரமாதா
 வென்றன்கண்ணே யுபக்சீணமாய் சர்த்ருத்வம் கரணகர்
 மங்கட் காங்கொல் ! மேலும், கர்த்தாவின் கிரியையாலியாது வி
 யாப்தமாவானிட்டதமமாமோ அது கருமாமெனப் பாணி
 னிபகவானுலருளப்பட்டுளது. ஆதலிற் கர்மத்திற்குக் கர்த்ரு
 தந்திரத்வமிஷ்டமாம், அன்னியமாய் அத்யக்ஷதந்திரத்வமின்
 றுமென்க கர்த்சியளவையானே னுங் கருதலளவையானே னும்
 உரையளவையானே னும் சருவபதார்த்தங்களின் சித்தியாம்;
 அஞ்ஞன் பொருட்டயலாறின்றும் அத்யக்ஷத்தின் சித்தியும்
 பிரமாணத்தாற் சித்திக்கின்றதா ! அல்லது பிரமாணமின்றி
 யே சித்திக்கின்றதா ! ஸ்வரூபப்பிரகாச மாத்திரத்திற்குப்
 பிரமாணமின்றிப் பிரசித்தி யிருப்பினும் அஞ்ஞன்பொருட்
 டிப் பொருந்தாததாம். சேதனத்திற்கேயஞ்ஞத்வ முடன்
 பாடாமே லக்காலதற்குச் சேதனத் தகைமையில் வேறு பிர
 மாணஜன்னியமதி யபேக்ஷிக்கத்தக்கதாம்; அன்னிய வகங்கார

த்திற்கே யஞ்ஞாதபுடன் பாடாமேல் அத்யக்ஷ விஞ்ஞானத்
 தினே அன்னியமதி துருவமாய்ப் பவிக்கத்தக்கதேயாம
 ன்றே. சித்தியென்பதென் ஞானமா? அல்லது ஸ்வரூபலா
 பமா? அல்லது உபயான்யப்பிரகாரமா? ஞானமே சித்தியா
 மெனின்! முன்னுதலியபக்ஷங்களை நீ நன்கு ஸ்மரிக்கக் கட
 வோனாகின்றாய். ஸ்வரூபலாபமே சித்தியாமெனின்? முய
 ல்கை ஆண்டு பயனில் கூற்றும்; ஏனெனின்? பொருள்கள்
 யாவற்றிற்குந் தன்னேதுவாற் றன்வடிவலாபரூப சித்தியா
 மெனச் சருவலோகப் பிரசித்தத்தகைமையேய்தலினாண்டு
 பிரமாத்ராதிப் பிரயாசம் பயனில் கூற்றன்றோவாமெனச் சிந்
 தித்துத் தெளிதல் நன்றும். ஞானஞேய ஞாதாக்களுண்டு
 னும் வாதத்தில் ஞாதத்வமே சித்தியாம். அத்யக்ஷாத்யக்ஷயங்
 கட்கு ஞேயத்வமே சித்தியாம். ஆத்மலாபத்வமன்றும். ஸ்ப
 ஷ்டத்வமே சித்தித்வமெனப்பட்ட மதானுசாரமாய்க் கற்பிக்
 கினே கர்மகர்த்ராதிகட்கு ஸ்பஷ்டத்வ மஸ்பஷ்டமாம். கர்த்
 ராதி விலக்ஷணமாய சான்றிற்குச்சிதாபாச ஜனனத்தாலுண்
 டாகுக; கர்த்ராதி வடிவத்திற்கோ ஜடப்பான்மைபுண்மையிற்
 கூடாததாமென்றுணர்க. தரிசனவிருத்திரகிதனாயவந்தனுக்கு
 ஞாதாவின் விஷயீபூதமாய கடத்தின் யாதொரு ஸ்பஷ்டரூபா
 வமுளதோ அது ஞான விஷயதாதிரித்தம் பட்டமதத்திற்
 பவிப்பதேயின்றும். ஆகவேபட்டமதானுசாரியாற் கர்த்ராதி
 கட்குப் பிராகட்ய வடிவஸ்பஷ்டதை யிஷ்டமாயினஞ்ஞான்
 றுத்ரஷ்ட்ருதை அதன்விலக்ஷண அத்யக்ஷ கர்த்ருகை யவசி
 யம் உடன்படத்தக்கதாம் ஆதலிற் கர்மாதி ஜடத்திற்கு பிர
 காசாபரபரியாய ஸ்பஷ்டதையின் சம்பவமின்மையின் ஸ்ப
 ஷ்டதை சித்திசப்தார்த்தமன்றும். பின்னையோ ஞான விஷ
 யதையேயெனக் கர்த்ராதிகத சிதாபாசனவாயிலாய் அதன

திஷ்டானபூத சிதாத்மாவிதிமுகமாயே பிரதீபாதி திருஷ்டா
ந்த அனுமானாதியளவையா லுணரத்தக்கதாம். 140

விஞ்ஞானவாதி பேளத்தமத நிராகரணம். 141-152

அனுபூதியாய சம்வேதனத்திற்கு அன்னியகர்த்தரி
யின்கண் ணபேகையால் நினக்கென்பயனும் நுகலுதி. அனு
பவிதாவின்கண் ணஃ துடன்படத் தக்கதாமெனின்? அவ்வனு
பவிதாவு மெம்மதத்தி லனுபூதியேயாம். புத்தியினியல்பபின்
னமாயினும் மயன்மதிமனுடராற் கிராகிய கிராகக கிரகணபே
தவான்போ விலக்ஷிக்கப்படுகின்றது. யாவர் மதத்தின்கண்
ணைவ்வனுபூதியுளதோ அஃதே கிரியை அஃதே காரகமென
வறையப்படுகின்றதே? கணபங்குரத்தன்மையானே விரம்ய
வியாபார அயோகத்தால் அவர் மதத்தின்கண் ணைவ்வனுபூதி
க்குத் தனது வ்யதிரித்தமொன் றபேக்ஷணீயமென்பது யாண்
டையதென்க, இவ்வனுபூதிக்குச் சொரூபசத்வம் கணபங்
குரத்வ மிட்டமாயின் அனுபவத்திற்கீண்டுஞ் சற்பாவமுண்
மையின் சகர்த்தருத்வமும், நினக்குடன்படத் தக்கதாம். யா
தொருதர்மமு முடன்படுவதின் ருமாயினென்னுமாலோவெ
னின்? என்னும் நின் பக்ஷஹானத்வமேயாம். இன்மைத்
தன்மையாதி நிவிருத்தங்களாய வுண்மைத்தன்மை முதலன
வாய தருமங்களுடன்பாடாமெனின்? இங்ஙனமாயின், அனு
பூதிக்குக் கணபங்குரத்வஞ் சித்தியாதாம் எதனால் நின்னனு
பூதிக்குச் சுவாலக்ஷணீயமாய நிர்விகற்பமாத்திரமாமோ. ஸ்வ
ரூபமே யிலக்கணமாயதைச் சீமாவாயுடையது நாசம், என
வே நின்மதத்தின் கண் ணாவிர்ப்பாவ திரோபாவங்களின்
அவதிபூதமாய ஸ்திரமின்மையின் சத்வவிநாசங்கட்குச் சித்
தியின்றமென்க. நாசம் அநாசநிவிருத்தித்வமாம், ஆகவே

நாசஞ் சித்திக்கன் அதன்விரோதியாய அநாசத்தின் சித்தி யாம் அதன்சித்தியாங்கால் அதனபோஹவடிவ நாசஞ் சித்தி யாமென்று ணர்க. அகோபதாபிதேயமாய அஸ்வத்வாதிகட் கசத்வங்கோத்வ மென்பதன்றோ நின்மதம் அது கோத்வ லக்ஷணமன்றும், என்னை? அஸ்வத்திற்குங் கோத்வவியா விருத்தி யிலக்கணமாதலிற் பரஸ்பராபேக்ஷ சித்தித்தலி னென்க. க்ஷணவாச்சியமாயு மெப்பொருளுளதோ அஃதும் க்ஷணிகாபாவமே நினக்காமாதலின் ஸ்திரமும் க்ஷணிகத்வ விரோதியென வுன்னாலுடன்பட்டதேயாம். அபாவத்திற்கு வடிவத்தாற் பேதமின்றேனும் அகோத்வம் அஸ்வத்வம் அனஸ்வத்வங் கோத்வமென்பதாதி நாமங்களால் வடிவபே தம் உடன்பாடாமெனின்? ஒரு நிர்ச்சபாவாபாவத்திற்கு, நிரர்த்தகசம்ஞாபேதங்களால் அநேகபதார்த்தா சாதாரணத் தகைமையால் வியாவிருத்தி யாத்மத்வம் நினக்கெங்ஙன மேலுமெனமறுக்க. பின்னங்களின் வியாவிருத்தியபோஹமா மேற் பேதப்பிரதியோகிசட்சளவின்மையின் அதனவசம மின்றி அதனபோஹ மனவகதமாதலின் அவ்வபோஹத்திற் குக்கோவின் கண் விருத்தியெங்ஙனமார்.. அபின்னங்களின் வியாவிருத்தியபோஹமாமேலோ அஜத்வ அஸ்வத்வாதிய போஹவடிவ எல்லா அபாவங்களும் கோவினிதரேதர வியா விருத்தத்வபுத்தி ஜனகங்களன்றும். அங்ஙனமே யெவ்விசே டங்களாய கண்டமுண்டத்வாதி பாவரூபங்களும் பேத்யபே தங்களின் பேதஞ் சித்தியாமையிற் பேதகங்களன்றும். நின்ம தத்திற் சம்வித்திற்கு நிர்விசேஷத்தன்மை யுண்மையின் நாமஜாதியாதிகள் விசேஷணமன்றும் போற்கவாதிகட்கு அக வாதி வியாவிருத்தங்களேனுங் கண்டாதிகளேனும் விசேஷ ணமன்றாமன்றோ. எக்காட்சியுங் கருதலும் விவகாரத்தி லிச்

சிக்கின்றனையோ அது கிரியாகாரக பேதங்களா லவசியம் அங்
கீகரிக்கத்தக்கதாம். ஆதலின் நீலமேனும் பீதமேனும் கடா
திகளேனும் விசேஷணஞ் சம்வித்திற்காம், எதனாலேயு
மனுபவிக்கப்படுகின்றதோ அதுவும் ஞாதாவெனக் கொள்
ளற்பாலதாம். ஞுபாதிகட்குக் கிராகியத்தகைமை யுண்மையிற்
கிராகமன்னிய மாவதேபோலும் பிரத்யயத்திற்குக் கிராகி
யத்தன்மை யுண்மையிற் கிராகமயலாம் அஃதொப்பக் கிரா
கமுங் கிராகியத்தின் வேறும் வியஞ்சகத்தன்மை யுண்மை
யிற் பிரதீபம்போலுமென்க. 152

பிரத்யய அத்யக்ஷங்களின் சம்பந்தஞ் சாற்றல். 153-159

அத்யக்ஷமாயபிரத்யயத்தோடு, அத்யக்ஷமாய திருக்கி
ற்குக் காண்பான்காட்சித் தன்மைச் சம்பந்தம் விடுத்திவெ
றெத்தகைத்தாய சம்பந்தஞ் சம்பவிக்கும். அத்யக்ஷத்தா
லாற்றுந் திருட்டி திருசியத்தை வியாபிக்கின்றது அல்
லது நித்யாத்யக்ஷத்தாலாற்றுமியாதேனு முபகாரம் புந்தி
யின்கட் பவிக்கத்தக்கதாம். அவ்வுபகாரமு மதனிபத்வமா
மெனமுகப் பிரதிபிம்பதிருட்டாந்தத்தான் முன்னுதலினும
ன்றோ. கடாதிகளின் கண்மதிக்குச் சம்வியாப்தியும் வியஞ்ச
கத் தகைமையால் ஆலோகாதி சம்வியாப்தியே போலுமா
மென்க ஆலோகத்தின் கட்டிதமாய கடங்கடுப்பப் புத்தியா
ஞுட மாமென்ப கடாரோகமுந் தீவியாப்தியாமென்றுணர்க.
மதிக்கு விஷய வியாப்தியின்கட் கிரமமுண்டாம். தீபின் வியா
ப்தி முன்னமாம் அதன்பின்னோ ஆன்மாவின் அனுக்கிரக
மாம் சர்வாத்யக்ஷத்திற்குக் காலகம்மாதி கதழ்வுறக்கிரமம்
பொருந்தாதாம். கர்த்ராதிகாரகாபேக்ஷயாற் கிராகிய சேஷ
மாங்காலே யாதினுக்கு விஷயக்கவர்ச்சியுண்டாமோ அதுசித்

தம்போற் பரிணாமியாம் அங்ஙனமான்மாவிற் கின்றமெனத்
 தேரித்தெளிக. அத்யக்ஷாகமென்னும் ஞானம் புந்திக்கே
 யவஸ்தா விசேஷமாமன்றி அவிசேஷத் தன்மைபுண்மையின்
 அத்யக்ஷத்திற்கின்றும் சிதான்மாவிற்சுப் பரிணாமாப்யபகமஞ்
 செய்யிற்பரிணாமிக்குச் சித்தம்புரையச் சுவான்ய வேத்யத்வ
 நியமத்தால் ஆத்மாவிற்சு மன்னிய சான்றுகற்பிக்கத்தக்க
 தாம் அதற்குப் பரமின்மையினஃதனுபபன்னமேயாமன்றே;
 என்னை? கற்பிப்பான் பிரமாண மின்மையினுனும் கற்பிக்
 கினு அனவஸ்தானம் வருதலினு மென்க. 159

விவேகா விவேகங்கட்குப் பாத்ய பாதக

பாவம் பகரல். 160-172

யான்முத்தனென விகாரியாய கர்த்தாவான் முத்தத்வ
 மனுபவிக்கப்படுமேலாயின் நான் கர்த்தாவன் நெனக்கர்த்து
 த்வ உபமர்த்தனத்தாற் சுகதுக்க அசம்பந்தம் ஆண்டு பொரு
 ந்தாதன்றே. குண்டலிப் பிரத்யயம்போலும் துக்கிசுகிசுருச
 ன்றாலன்காமிசுரோதி யென்பன தேகா தியபிமானத்தாற் கிள
 ம்பினவா மென்பதுதுருவம். ஈண்டவிவேகமேய ஆபிமானி
 கப்பிரத்யயமாயது விவேகமாய தூயதுவம் பதார்த்தாத்மாபி
 மானிப் பிரத்யயத்தாற் பாதிக்கப்படும். மாறாமேற் பிரமாண
 த்திற் கப்பிரமாணத்வாபாதத் தாலியாவுஞ் சூனியாந்தமாம்
 தாகச் சேத விநாசங்களில் ஆத்மாவிற்சுத் துக்கித்வமாம்
 அயலாற்றாலின்றும், ஆமேற்றாயிலினுமன்றே புலப்படவே
 ண்டும். அன்னியன்றன் றுகாதிகளில்ன்னியன்றுக்கி யாவது
 யாண்டுங்காணவேகானேம். ஆதலிற்றுக்கியானென்பது கற்ப
 னையென்றுணர்க. அஸ்பர்சத் தன்மைபுண்மையின் அதேகத்

தன்மையுண்மையிற் சந்ததமியான்றாகியனன்றும் ஆதலின்
 மைந்தன் மிருதமாங்கான் மிருதி புரையப் பொய்யபிமானத்
 தாற் கிளம்பியதாம். குண்டலியானென்னுமிது விவேகி
 யாற்பாதிக்கத்தக்கதேயாம், ஆங்கே கேவல சுத்தப் பிர
 ஹ்மமேபானென்னும் புந்தியாற்றுக்கியென்னும் பிரத்ய
 யம் நிராகரிக்கத்தக்கதேயாம் எவ்வவத்தையிலேனும் ஆத்
 மாவிற்சுத் துக்கித்வம் பிரமாணசித்தமாமேலிச்சையா
 லச்சக்திகற்பிக்க! பொய்யபிமானத்தாற்றுக்கியாதலின் அது
 கற்பிப்பான் கூடாதன்றோ அம்மித்தியாபிமான நிபந்த
 னத் தன்மைபாற்றுக்கித் வானுபவம் அர்த்தபாதனக்ஷம
 மாம். அஸ்பரிசமாயினும் அசலமாயினும் ஸ்பரிசசலன
 சயனோத்தானோபவேசனபரிச்சின்ன த்வாபிமானங்கராமா
 போன் மானசதுன்பம் ஆத்மாவின்கண் ணவிவேகத்தாற்
 பார்க்கப்படும். விவேகரூப ஆத்மபுந்தியாற் சலனாகிசமமாய
 லக்கணறும். அவிவேகவியல்பான் மனமிச்சையின்றேனுஞ்
 செல்கின்றது அக்காலஞர்காணப்படுகின்றது நைச்சல்யமாங்
 காலோ ஆத்மாவிற்கிடரேயின்றும் ஆதலிற் பிரத்தியக் காத்
 மாவின் கண்ணத்துக்கம் பொருந்தவே பொருந்தாதென்ப
 தொருதலேயாம். இவ்வாக்கியமகண்டார்த்த நிஷ்டமாம்,
 நீசற்பதங்கட்குத்துல்ய நீடத்தன்மையுண்மையின் நீலாஸ்வ
 பதம் போலுமென்க. (ஏகத்திரவியபர்யவசா யித்தன்மை
 யானே சாமானுதி கரண்யத்திற்றிருட்டாந்த மெனக்காண்க)
 நிர்த்துக்க வாசியாய சச்சப்தத்தோடு சாமானுதி கரண்யத்
 தாற் றுவஞ்சப்தத்திற்குச் சச்சப்தார்த்தத்வமாம்; பிரத்யக்
 காத்மாபி தானமாய துவஞ்சப்தத்தோடு தச்சப்தமாய சச்ச
 ப்தத்திற்குச் சாமானுதிகரண்யத்தால் அபரோக்ஷாத்மத்
 வஞ்சித்திக்கின்றது. பத்தாவானீயாயிருக்கின்ற யென்ப

தாயவாக்கியம் பிரத்தியக்காத்மாவின் கண் ணுவமனா மென்
றோர்க. 172

தத்வம் பதங்களின் ஏகார்த்தத்வமாங்காற் பர்யாயத்வாதி
சங்காபரிகாரங்கள். 173-180

பிரத்யக்ஷத்வபரோக்ஷத்வ லக்ஷண தனது வாச்சியார்த்
தத்தின் அபரித்யாகத்தானே துவஞ்ச்ச்சப்தங்கள் விசிஷ்ட
டார்த்த சமர்ப்பகங்களாம் ஆதலின் வாச்சிய பேதத்தாற்
பரியாயத்வமின்றாமென்க. பிரத்தியக்காத்மாவாய தூயசான்
றும் தத்வாவகதியும் அவசான மெவைகட்கோ அத்தகைத்
தாயதுவம் பதங்க ளிலக்கணையாற் சொரூப மாத்திரத்தின்
கட் சோயந் தேவதத்தனென்பதே போலும் அகண்டத்திற்
பரியவசிக்கின்றன வெனவாம் ஆதலிற் பகர்ந்த ஏகாச அக
ண்டார்த்தத்தினின்றும் விரோதியாய ஏமகுண்டல மேய்ப்
பக்காரிய காரணபாவம், பூம்யூஷ்ராதிரோ லம்சாம்சிபாவம்
நீலோற்பல நிகர்ப்பக்குண குணிபாவம் ஜாதிவியக்தி ல்.சிஷ்ட
ஸ்வரூபாதிப் பிரகாரம் என்னு மன்னியார்த்தம், “இக்கிரு
தாகிருதத்தினின்று மன்னியத்தில், நிட்களம், நிட்கிரியம்,
நிர்க்குணம், ஏகமேவாத்விதீயம் அசங்கனே யிப்புருடன்”
என்பனவாதி மறைகளான் முறையே யொருக்கப்படுதலின்
வேதாந்தங்களிற் பிரதிபாதிக்கப்படுவதின்றா மென்றாய்ந்
தறிதரற்பாலதாம். ஒன்பதின்மரேயாமென்னும் மயன்மதி
யான் மறைக்கப்படுதலின் மறைப்பைமாத்நிரம் மாற்றும்பய
னாய்த்தசத்வசங்கையின் பூரணமாய தன்னைக்கண் டுணர்வா
னையவாவத்தக்கதாமன்றி யயற்சிறிதாற்றுவானன்றும்; இஃ
தொப்பமுமுக்ஷுவு மெவ்வாற்றாறேனா மறந்த தன்னை யுணர்
வானிச்சிப்பது மயன்மாற்றும் பயனளவேயா மாதலிற் கரு

மபரத்வ கற்பனைக் கிடனீண்டின்றுமென்க. அனாகியஞ்
ஞானத்தா லாச்சாதித விவேக தரிசனவானுந்தகைமை
யாற்பாகிய விஷிப்தசிந்தையன் சந்ததந் திருசியசங்காதத்
தினின்றும் விவிக்கமேயாய பரமார்த்த திருக்காத்ம தத்து
வத்தை யொன்பதின்மரிடத்தே யுழலுமுளத்தன் ஒன்பதின்
மரினின்றும் உண்மையாய் வேறாய தசமனைக் காணாதது
கடுப்பக் காண்கின்றானில்லை. பத்தாவானீயா யிருக்கின்ற
யென்பதே போலும் அது நீயாயிருக்கின்ற யென்பதாதி
வாக்கியத்தால் சருவாந்தக்காரண சான்றுப தன்வடிவை நன்
கறிகின்றனன். மகாவாக்கியங்களிற் பதப்பிறழ்ச்சி யுண்மை
யின் உத்தேச்ய விதேய நியம மொழியுமாலோவெனின் ?
வேதத்தி லிந்நியமமே யின்றும் பதசாங்கத்யமோ அர்த்தத்
தாலாம்; பாடத்தினனியம மிருப்பினும் பிரசித்தத்தை யுத்
தேசித்து அனுவதித்து அப்பிரசித்த முணர்த்தப்படுமென்
னும் நியாயத்தால் இப்பிரசித்தார்த்தக துவமகமாதிபதம்
முன்பு, இவ்வப்பிரசித்தார்த்தகப் பிரஹ்மசத்தாதிபதம் பின்
பென்றிவ்வண்ணம் வின்யஸ்தமாய வாக்கியம் பவிக்கத்தக்
கதாமென அன்வயவிய திரேகங்களாற்றுணிந்து அதன்பின்
றுவமர்த்தத்திற்குத் ததார்த்தாத்மத்வப்பிரதிபத்திவடிவவா
க்கியார்த்த போதனம் . பவிக்கத்தக்கதாமெனக் கொள்க.
வாக்கியத்தின்கட் சுரூயமாண பதங்களின் நன்மிருதியே
யேதுவாம். எஞ்ஞான்றர்த்தாவ்யாபிசாரியாய வாக்கியங்க
ளில் வாக்கியார்த்த ஞானசங்கராந்தியின் பொருட்டுப் பதா
ர்த்தம் பிரிக்கப்படுமோ அஞ்ஞான்று வினாப் பொருந்தா
தாம். அவாந்தரவாக்கியங்களானும் அதனனுகூல தர்க்கங்க
ளானும் ஆத்மாநாத்ம விவேசனமாய அன்வயவியதிரே
கோக்தியும் பதார்த்த ஸ்மரணத்தின் பொருட்டேயாம்.

மிருதியின்றேல். வாக்கியார்த்த முணர்வான் யாவன்கொல்
வல்லான். 180

துவம்பதார்த்த விவேகத்தைத்துலக்கல். 181-183

துவம்பதார்த்தவிவேகத்தாற் றத்வமசி யாதிவாக்கி
யங்களில் நித்யமுக்தோகமென்பதாய் , வாக்கியார்த்தந் து
லங்கவே துலங்காதாம். ஆதலினன்வபவிய திரேகோக்தி
துவம்பதார்த்த விவேகத்தின்பொருட்டே மாறாயன்றும்.
துவம்பதார்த்த விவேகமரங்காலே பாணியிலர்ப்பித்தபரு
வில்வப்பலம்போல் யானென்ப பிரதியமான பதார்த்தத்தாற்
துக்கியென்பதி னிதமம்சத்தினபோகத்தாற் பிரத்தியக்காத்
மாவாயசான்றின் விசேடத்துணிவாற் பேதசம்சர்க்க சூனிய
வாக்கியார்த்தந் துலங்குமெனத் துணிந்துகொள்க. 183

தத்வமசியென்பதாதி வாக்கியார்த்த விசாரத்தை
விளம்பல். 184-205

ஆண்டிங்நனர்த்தஞ் சம்பவிக்குங்காற் பதவாக்கியார்
த்த நிபுணராற் சுருதஹான அசுருதார்த்த தீயைக்கற்பிப்
பானேலவேயலாதாம். கிருஷ்ணலசப்தவாச்சிய காஞ்சனம
யகணங்களிற் பாகம்போலும் காட்சியாதிகள் பாதிக்குமெ
னக்கடாவினோ? அக்ஷஜாதி நிபங்களாய விவற்றால் வாக்கிய
பாதன மெங்நனமாமென விடைவிடுக்க. அற்றேற்றுக்கியா
யுள்ளேனென்னுமுணர்ச்சி யுலவுங்கால் வாக்கியத்தால் நிர்க்
துக்கியென்னும் விஞ்ஞான முதியாதெனின்? அற்றன்று,
பிற்ற்ச்சியுடைமைபின். கனாவிற்றாகச் சேதாதி ஹேதுக்களி
னிமித்தத்தா லியான்றுக்கியாயிருந்தேன் அக்காலாப்தோப
தேசத்தாற் துக்கமற்றவனானென்னு மனுபவசித்தத்தாற்
துக்கித்வாதி யாத்மதர்மமன்றும். அக்காலுண்டாம் வாக்கி
யங்களாற் பாதமாற்றொணப்படாதேனும் இடரின் முடிவி

ன்மேல் வாதையின் பாதமுடன்பாடாம், இங்ஙன முன்னந்
 துக்கமின்றாமெனவதன் பாதமுடன்பாடாம், இடையிலே
 கயிற்றரவாமென்க. பிராந்தியினின்றும் துக்கத்தின் சந்தான
 மோரிடத்தும் புலப்படுவதின்றாமாதலிற் பிரமாணஞானம்
 துக்கித்வாதி பாதனத்தைக் குயிற்றிக்கொண்டே வாக்கியத்
 தாலுதிக்கின்றதென வாக்கியத்தினுற்றலின்மை வினாவின்வ
 காசமின்றாமென வாய்ந்தறிக. பிரத்தியக்காத்மாவிற்கு ஆத்
 மத்வம் துக்கியாயுள்ளே னென்பதின்பாதத்தால் நவமனுக்
 குத்தசமம்போ லுணரப்படுமே லவிருத்தமாம், நித்தியமுக் த
 த்வவிஞ்ஞானம் வாக்கியத்தாலுண்டாம், வேறற்றாலின்றும்.
 வாக்கியார்த்த விஞ்ஞானமும் பதார்த்த ஸ்மிருதி பூர்வக
 மேயாம். அன்வய வியதிரேகங்களாற்றுருவமாய்ப் பதார்த்
 தம் ஸ்மரிக்கப்படும் இங்ஙனம் நிர்த்துக்கமாயக்கிரிய மாய
 தன்னை யடையப்படும். பத்தாவானீயாயிருக்கின்ற யென்ப
 தாலெவ்வாறே அவ்வாறே சத்தேயென்பதாதி வாக்கியங்க
 ளால் அபரோகூப்பிரமை பிரத்தியக்காத்மாவின் கண்ணுண்
 டாம். கனாவிலாய சருவதுயரும் பிரபோதத்தால் நிவர்த்திக்
 கின்றதேபோ லும் பிரத்தியக்காத்ம ஞானத்தால் ஆத்மாவிற்கு
 கெஞ்ஞானம் துக்கித்வமின்றும். பிரமையினஜன்மமெக்
 கிருஷ்ணலாதிகளிலோ அஃதொவ்வும், அவற்றிற் கமிருதத்
 தகைமை யுண்மையின் ஆண்டுப்பிரமை அதிருஷ்டார்த்த
 மேயன்றிப் பாகார்த்தமன்றும்.

தத்வமசிவாக்கியங்களிலோ அவிரோதத்தன்மை யுண்
 மையினங்ஙனமன்றும். தத்வமசியென்னு மிவ்வாக்கியத்திற்
 றதசியென்னு மிரண்டும் பிரசித்தார்த்தமாம், துவமர்த்தத்
 தை யறியாக்காலோசகாய மின்மையின் இவ்வாக்கியம் அப

ரோகூ நிச்சயரூபப் பிரமையை யுதிப்பியாதாம். தத்துவ முக்கட்டுத் துல்லிய நீடார்த்தம் அசியென்னு மிப்பதம் பவிக்கும். துவம்பதத்தோடு சாமானுதி கரண்யத்தாற் பிரத்பக்காத்மாவை யர்த்தமாகவுடையது தச்சப்தமாம் அங் னன்றற்பதத்தோடு சாமானுதிகரண்யத்தாற் துவம்பதத்திற் குத் தச்சப்தார்த்தமர்த்தமாம். எனவே உபயபதங்களி னும் துவமர்த்தத்திற்குத் துக்கித்வாம்சத்தையும் ததர்த்தத் திற்கு அனாத்மத்வத்தையும் பரோகூத்வாம்சத்தையும் நிவா ரிக்கத்தக்கதாம். இங்ஙனமாகவே நேதிநேதிவாக்கியசித்த மர்த்தம் பரஸ்பரங் கமிக்கத்தக்கதாம். இங்ஙனந் தத்வமசி யென்பதற்குப் பலங்கம்யமானமாங்கால் எங்ஙனம் அப்பிர மாணத்வ மிதற்குக் கூறப்படும் கிரியாபேகூத்வம் நுதலப் படும். ஆதலிற் றத்வமசியெனப் பிரதமோபதேசத்தினும் பதார்த்த பரிசோதனவய வியதிரேக கிரகணகாலத்தினும் ஐயமற்ற பிரஹ்மானுபவ காலத்தினுஞ் செய்யென்னு மிவ் வனுட்டான கற்பனம் தத்ததர்த்தப் பிரதிபத்தி விரோதியா தலிற் கிரியைநபக் கற்பியேம், மேலும் அசுருதத்தன்மை யானுங் கற்பியேம் சுருதத்யாகமு மனர்த்தகமாம். ஈண்டுத் தத்வமர்த்தங்கட்கப் பிராப்தஸ்வரூபத்தைச் சிந்தனீயமாப் னிதிப்பானுற்றலின்றும் அதன்பிராப்தியும் அன்னியத்தாற் சம்பவியாதாதலின் இதனானே அதன்பிராப்தியை யவா வுதலால் வாக்கிய பேதாதிதோஷப் பிராப்தி அபரிகார்ய மாம். தத்துவங்களின் றத்துவமாயசித்தத்தை யபேகூதியா மலே யெவ்வாற்றாலேனும் சிந்தனவிதானுப்யுபகமமாங்கால் சிந்தியப் பிரஹ்மசாகூத்காரத்திற் கப்பிரமாத்வமாதலின் அலித்யாநிவிருத்தி பலாசித்திபாற் பிரசங்க்யானவிதி நிரர்த் தகமாமென வ்யத்துணர் தற்பாலதாம். போஜனத்தாற் நிரு

ப்தி யனுபவிக்கப்படுகின்றது வாக்கியார்த்த ஞானமாத் திரத் தான் மோக்ஷபல மடையப்படுவதின்றாமாதலிற் கோமயத் தாற் பாயசகாண மெங்ஙனமேலாதோ அங்ஙனம் வாக்கி யத்தின் பொருட்டுணிபு வாக்கியார்த்த அபரோக்ஷசாதன மன்றமெனின்? இங்ஙன மனாத்மார்த்த வாக்கியத்தாற் பரோக்ஷபோதன முண்மையே, பிரத்யக்காத்மாவின் கண் ணே விங்ஙன மசிச்சிதமன்றும்மற்றோ தசமசங்கைப் பிரா ப்தியொப்ப வாக்கியத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானசாதனத்வம் நிச்சிதமேயாம் சுயஞ்சோதித்வாதிச் சுருதியாற் பிரமாண நிரபேக்ஷப் பிரகாசமானத்வ வியல்பாயாத்மா வங்கீகரிக்கத் தக்கதாம் ஆகவே வாக்கியத்தா லகங்காரத்தின் பிரஹ்மபே தக நிவிருத்தியிற் சுவாத்மா னுபவமு மெங்கட்குச் சித்தமே யாம். மதிகளின் விஷயந் துக்கமாம், எதன்விஷயமன்றெ ன வுடன்பாடாமோ அவ்வித்திருக்காய பிரத்யக்காத்மாவிற் குத் துக்கசம்பந்த மியாண்டையதென்க. பிரத்யக்காத்மா சருவதரும ரகிதமாயின் அதனதனுபவ மெங்ஙனமாமா லோவெனின்? அனுபவ வடிவமாய் தன்னானே திருசி யின் கண்ணே யனுபவிக்குக. அதன் விசேடானுபவமோ, சைதன்யாபாச வியாப்தமாய தீயின்பிறப்பே ஆத்மாவிற் காகந்துகானுபவமென வித்வான்களால் ஸ்மரிக்கப்பட் டுளது.

205

பிரகாராந்தரத்தாற் பிரசங்க்யானப் பிராப்தி நிராசம். 206-229

அசனாயாதி சருவசம்சார விரிர்முத்த நித்திய சுத்த மோக்ஷ வடிவப்பிரஹ்மம் நீயேயென ஆசிரியருப தேசமாங் கால் நினக்குச் சுரோதவ்யாதி யனுட்டேயமுளதென வெங் றன் விருத்தம் விளம்பலாம். அடையப்பெறுமென்பதே யஃ

தாமேலக்காற் சிரவணாதிபவிக்கு மோக்ஷத்திற்கோவநித்ய
த்வமாம் இங்ஙனம் இருவகையானும் விரோதமாங்கால் வா
க்கியம் விபரிணாமமுடையதாய்ப் பொருந்தாதாம்.

சுரோத்ரு சுரோதவ்யங்களின் பேதமிஷ்டமாமே லிவ்
வண்ணம் பிரசங்க்யானம் பவிக்குக, பேதமிலதே லெங்ஙன
மாம், பேதமுளதாகுக வெனினே, ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மபா
வமோ இஷ்டார்த்தமாம், ஆஃதன்னியத்திற் கன்னியபாவா
யோகத்தானூறப்படுமாதலின் எவ்வாற்றானும் பிரசங்க்யான
பக்ஷத்தில் வாக்கியமப் பிரமாணமேயாம். சித்தமோக்ஷமியா
னெனவே தன்னைபுணர்ந்து யாவன் செய்வானிச்சிப்பவனாவ
னேவவன் முடாத்மா சாஸ்திரத்தையுங் கெடுத்தவனே
யாவன். சித்தத்திற்குச் செயற்பால தொன்றின்றும் காரிய
சகிதத்திற்குச் சித்தத்வமின்றும், உபயாலம்பன முஞ்ஞப
வனா யாத்மாவை வஞ்சிப்பவனன்றோவாவன். முமுக்ஷுவிற்
காத்ம விஞ்ஞானத்தி லெங்ஙனமேனும் பிரவிர்த்தியாகுக
வெனச் சித்தமோக்ஷம் நீயென்னு மிதுவஸ்துமாத்திரகதன
பரவாக்கியமாம். கர்த்தாதுக்கியானுபுள்ளேனெனக் காட்சி
யாலனுபவிப்பன் ; அதன்பின் கர்த்தாதுக்கியுமாகா திருப்
பேனென முயல்வுண்டாம் அஃதையறியும்பொருட்டு யுக்கி
யாதிகள் செய்யத்தக்கதாமெனச் சுருதி நீயெனக் கர்த்துத்
வாதி யனுவாதத்தாற் சித்தத்வானுபவத்தின் பொருட்டுப்
புகன்றது. துன்பமுங் கிரியையுங் காமமுமற்ற சித்தமோக்ஷ
மே யானெனக்கவர்ந்தும் அவனெங்ஙனந்தான் விருத்தார்த்
தத்தைக் கவர்வன்.

சகாமத்வாதி ரூபத்தினின்றும் விபரீத பிரஹ்மபூதமாய
வெனக்குச்சகாமன் சுகிரியன் அசித்தன் என்னுமனுபவ மெ

ங்ஙனமாம் அஃதைத் தாங்கள் சாற்றவேண்டும் ஈண்டே
 வினாக்கூடும் முக்தத்வானுபூதியின் பொருட்டன்று, ஈண்ட
 ஞ்ஞாத ஞாபனவியல்பேய்ந்த பிரமாணத்தால் அபூர்வார்த்
 தம் போதிக்குங்கால், அதன்விரோதியாய எப்பிரமாணபாச
 த்தாற்கவர்ந்த அர்த்தமுளதோ அது வினாயோக்கியமாம்.
 அகம் நிர்முக்தனென்பதே சத்தாயுள்ளாயென்னு மன்னிய
 மானத்தாற் சன்னிபமாம்; பிரத்தியக்ஷாபாசஜன்னியத்தன்
 மையாற்றுக்கித்வம் வினாயோக்கியமாம் பிருஷ்டமாகாங்
 க்ஷித மெனப்புக்லத்தக்கதாம் ஆகாங்க்ஷிதமும் துக்காபாஸ
 வடிவமீப்சிதமாம் எனக்கித்துன்ப மெங்ஙன மத்தியந்தம்.
 நிவர்த்தியாமெனப் பிரஸ்னானுருபமியாது பகரத்தக்கதோ
 அது துக்கநிவர்த்தகமாம் சுருதிக்குச் சதசித்தப் பிரமாண்
 யமாங்காற் சுவப்பிரமேயாவபாச சாமர்த்யாபாவாசங்கையு
 ளதாவதின்றும். ஆதலினாத்ம விமுக்தத்வப் பிரத்யயத்தின்
 பொருட்டவ்வாக்கியங் காரணத்தன்மையேமேவும். “அறி
 யாதவன் அறிந்தான் அறிபவனை” என்னுஞ்சுருதியால் இதி
 னின்று மன்னியவனுபவம்யாதொன்று மான்மாவிற்சுப் பொ
 ருந்தாதென்க சாந்தோதாந்தானு சாசனத்தாற்றுவம் பதார்
 த்தவிவேகத்தின்பொருட்டுச் சருவகருமங்களின் சந்நியாசம்
 சாதனத்தன்மையையடைகின்றதேயாம். துவம்பொருளாய்ப்
 பிரத்யக்கான்மாவாகிய தன்னை யித்தேகத்தேகாண்க. பின்ற
 ன்னைக் கேவலமாய சர்வமாப்க்காண்க வென்பதுவாக்கியார்
 த்தமாம் சருவமாத்மாவெனப் பிரமாணத்தால் வாக்கியார்த்
 தம் விஞ்ஞாதமாங்கால் அன்னியமானத்தி னசத்வமாங்கா
 லவனை விதியெங்ஙனம் பிரேரிப்பிக்கும். ஆதலின் வாக்
 கியார்த்த விஞ்ஞானத்தினூர்த்வங்கர்மவிதிபவியாதென்க.
 என்னை? பிரஹ்மாஸ்மி கர்த்தாவென விருத்த மதிகள்ப

வியாதன்றே. கர்த்தா சகாமன் பத்தனென்பதாய பிரமா
 னாபாச ஜாதத்தால் அகம்பிரஹ்மாஸ்மி யென்னு மிவ்
 வித்தை பாதிக்கப்படவேமாட்டாது நூலாலகம் பிரஹ்மமா
 யேயுள்ளோனன்றியன்னிய மகமல்லவே யல்லவென்னும் புந்தி
 யெக்காற்றுணிபாமோ அக்காற்றேகாத்மமதிபோலும் கர்க்
 தாக மென்பதாய மதி பறந்தன்றேபோம். சபயத்தினின்று
 மபயமடைந்தானுப்த் தன்பொருட்டு முயல்பவனாயவன்
 சுதந்தரனேற்பின் சபயத்தை யடைவான் வாஞ்சிப்பதே
 யில்லை. பதார்த்தஸ்வரூபா லோசனையாற் றேகாதியபிமான
 சூனியனாய் வாக்கியார்த்தானுபவத்தின் கண்ணே லக்ன
 சித்தனுக்குச் சந்யாசவிதி புளதாயபோது யதேஷ்டாசாண
 வடைவு யாங்ஙனமென்க. 229

பிரகரணர்த்தோப சம்மாரம். 230-233

ஆதலின் யாது நம்மான் முன்னம் நலிலப்பெற்றதோ
 அவ்விவ்வியாவுஞ் சித்தமாம் யாவன் யாதினின்றும் விரக்த
 னே அவனதன்பொருட்டுப் பிரவிர்த்திப்பதில்லை. மூவுலகி
 னின்றும் விரக்தனாதலின் முமுக்ஷு இவ்வற்பத்திற் பிர
 வர்த்திப்பனேவென், க்ஷுதையால் வருந்துறினும் கடுவ
 யிலக் காதலியானென்றாற் பூரணமா யுண்டியுண்டு போக்கிய
 பசிபையுடையான் விரும்புவன்கொல்! ஆதலின் விவேகியா
 யினான் பிரித்தறிந்து அஃதை யயிலானென்க. வேதாந்த
 வாக்கிய விராமலர்களினின்றும் உத்தமமாய ஞானமிருத
 மதுவை நம்பொருட்டுப் பிரமரம்புரைய யாவர்நன்சுகிளப்பி
 னரோ அத்தகைய சற்குருவிற்பொருட்டு நமஸ்காரம். 233
 பதினெட்டாவது தத்துவமசிப்பிரகரணம் முற்றுப்பெற்றது.

பத்தோன்பதாவது பேஷஜப்பிரகரணம்.

சம்சாரத்திற்கு மனோத்யாச நிபந்தனத்வ த்யோதனத்தின்
பொருட்டு ஆத்மமன சம்வாதம். 1-8

விவேக விராக பேஷஜமெதன் கண்ணோ அத்தகைய
திருஷ்ணாநுப சுநாசகாரணமாய சிகிச்சித மடையப்பெற்
றுப் புமானுவன் காமவடிவ சுரத்தா லுதிதமாய ஆத்மா
னாத்ம அவிவேகவடிவ மூர்ச்சையாற் சாதமாய்ச் சத்யோக
துக்கித்தன்மை மேயசரீரபரம்பரையை அடையானென்
றுணர்க. ஹேமனமே யானென திஃதெனப்பயனின் நிச்
சேஷ்டிக்கின்றன. நும்பொருட்டே யெனின்? நினதுசேஷ
டையைப் புருடன் றன் போகாபவர்க்கத்தின் பொருட்டுச்
சாங்கியரன்றோ வாஞ்சிக்கின்றனர் மறைமுடிதெளிந்த யாங்
களன்றன்றோ. ஆராயினங்ஙனம் நினைதலு மறியாமையன்றோ
யாதினானிக் கசேதனத்தன்மை யுண்மையின் அர்த்தபோ
தமே சம்பவியாதோ. எனக்கு நின்பாலர்த்தித்வ மின்ற
மாதலின் நினக்கு லயமே பொருத்தமாம். புராதன பூர்ண
னந்த அவிகார பரமாத்மாவி னன்னிய னானன்றதலிற் சதத
முந் திருப்தன் எனக் கர்த்தித்வமின்று சததமுந் திருப்த
னாப யானிதத்தை வாஞ்சியேன் ஆதலின் ஹேசுத்தமே
ஹிதம்வேண்டி நினது பிரசமத்தின்பொருட்டு முமுக்ஷுக்
களான் முயலத்தக்கதாம். ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவ வடிவ
வுயிருளவுடற் றன்மங்களாய உண்டிபான சோகமோக
சரைமரணங்க ளென்னும் ஷடீர்மிகளின் பரம்பரைகளை முற்
றிலும் வேறுபடுத்தி நிப்பிரபஞ்சமாய்ச் சித்தம் யாதோ
அஃதேசகத்திற் காத்தமாவாம் நினக்குயானாத்மாவாமெ
ன்பது, “ எப்பிரஹ்மம்* சாக்ஷாதபரோக்ஷமென்றும் ”
எவ்வாத்மாஸர்வாந்தரம்என்றும் மறைபறையறைதலினு.

லும் ; “ யானாத்மாகுடாகேச ” என்பதா திமிருதிப் பிரமா
 ணத்தினுணையும் காரிய காரண உபாதித்வய பராமரிச
 மின்றிச் சுயம்பேத நிருபணஞ் செய்ய வொண்ணுமை
 யின் என்பதாதி நியாயத்தானும் வித்வதனுபவத்தானும்
 என்னால் நன்கறிப்பப்டும். ஆதலின் ஹேமனமே நினது
 சேஷ்டை பயனின்றியதேயாம் எப்பேதநீயினின்று மெல்
 லாப் பிராணிகளும் ஆகுலீபாவத்தை அகிருதார்த்தத்வ
 அபிமானவடிவ மாயையால் நித்தியஞ் சம்பத்தமாமோ
 அப்பேத தீயாயது ஹேமனமே நீபிரசாந்தியாங் கா
 லின்றும்; பேதக்கிரகண மன்றோ மாயாப்பிரபவ காரணம்,
 பேதக்கிரகத்தி னின்றும் விடுபடுங்கான் மாயாமோக
 ன்சிறிதுமின்றும். நின்சேஷ்டித்தத்தால் எனக்கு மோகமின்
 றும் யானேபுரபுத்தத்வனும் பந்தரகிதனும் அவிக்கிரியனு
 மாவன் எனக்குத் தத்வப்பிரபோதத்தின் முற்பிற் காலங்க
 ளில் விசேடமொன்றுமின்றும் ஆதலின் ஹேமனமே நின
 துசேஷ்டை பயன்றதேயாம். யானித்தியனாதலின் அநிக்
 தியத்வமின்றும் விகார யோகமாங்காலன்றோ அதிக்யத்வம்
 பவிக்கும். ஒளியொளியின் மையிரொற்றுமை வடிவ விக்கிரி
 யையுண்டாமாலோவெனின் ? “சதாப்பிரபாதனியாவ்”
 என்பதாதி மறைகளுண்டையினின்றுமென்க. அதனானே
 யானத்வயன். திருசியமுளதெனின் ? உள்ளவநூலங்க
 யிற்றராநிகர்ப்ப ஆகந்துகத் தன்மையானே பொய்யெனத்
 துணிபப்பெற்றதாமெனத்துணிக. ஹேசுத்தமே மண்டபாவ
 ரூபம் நீயாகின்றனை ஊகத்தாலுய்த்துணருங்கால் நினக்க
 ஸ்தித்வமின்றும். என்னை ? மெய்யானதழியாததானும் பொ
 ய்யானது நிகழாமையானுமென்க. ஜன்ம விநாசாரிணிடம்
 நினக்காதலின் நினக்குப்பரமார்த்த சத்வவுடன்பாடின்றும்.

ஆத்மாவிற் கத்வீதீயத்வ மறையல். 9-12

காண்போ னுங்காண் பொருளுங்காட்சியுமாய அவ்வெ
ல்லாமய லும் நினதுகற்பிதமேயாம் திருசிக்கயலாய்த் திருசி
யத் தோற்றமின்றும். ஜடத்திற்குச் சுதஸ்புரணமின்மையி
னானும் ஸ்புரணமில்லாததினுண்மையிற் பிரமாணமின்மையி
னானுமென் றுணர்ந்துகொள்க. துயிலின் கணத்வயமாபிரந்த
வாத்மாபிரபோதாதிகளாற் பேதிப்பதின்றும். விகற்பமின்
றேனும் விகற்பனை நிகழாமலோவெனின்? அவ்விகற்பனை
யும் திருசியமொப்பவே வேறாய் நிகழாதாம், மற்றே, அவ
ஸ்து விஷயகமாய் அது நிரூபிக்கப்படுதலின் அதிஷ்டானாதி
ரித்த வடிவரகிதமாம் கொள்ளிவட்டம் போலுமென்க. அங்
கனமாயினும் திருஷ்டி சுருதிமதியென்பனவாகிய சக்திருப
ஸ்வகத பேதத்தினுண்மையானும், அங்கனமே உடனேயும்
உயிர்ப்பேதங்காண்கின்றமையாற் சஜாதீய பேதோபபத்தியி
னானும் ஆத்மாவிற் கத்வயத்வமின்றாமலோவெனின்? ஏனி
ன்றும், இயம்பியவிரண்டுஞ் சுருதி விரோதமாகலின் மறை
யானே யத்வயத்வஞ் சித்தமன்றோவாம். ஆன்மாக்கள் பரஸ்
பரம் பேதப்படுமேன் மூலாங்குராதிகள் போலும் எவை
பின்னமோ அவைபரிமிதங்களாம் யாவை பரிமிதங்களோ
அவை விநாசிகளாம். ஆதலிற்பரிணாமக் கூட்டுறவாலான்மாக்
கட்கு கூடியந்துருவமாம் பேதவான்களுக்கே யழிவுகாண்ட
லின், மேலும் பேதபகூத்தில் ஓரோர் கற்பத்தி லோரோரு
யிர் வீடுறினும் சென்றவனந்த கற்பங்களில் அனந்தஜீவர்க
ட்கு வீடுகூடலின் இஞ்ஞான்று சமஸ்த மோகூத்தாற்
போக்தாவின்மையின் அப்போக்தாவின் பொருட்டாய
போக்கிய சகத்துக்களின் அழிவுமாமாதலிற் பேதபகூந்

தூர்யுக்திக மெனத்துணிக. யானத்வயமாதலின் உண்மை யாய் எனக்குக் குணபூதமாயேனும் பிரதானபூதமாயேனும் வேறுவகையாலேனும் யாதொன்றுமின்றும், யாதொன்றிற் கேனு மியானுளன்? அதுவுமின்றும், எக்கற்பிதசகமோ அதுவுமின்றும் விகற்பனைக்கு முன்னமே பிரசித்தியால் யான் அகற்பிதனாயுள்ளேன் இனிமேலும் அவதிபூதத்தன் மையாலிருப்பேன் இடையினும் அதன் சாஷித்தன்மையுண் மையின் அகற்பிதனே யாவேன். துவிதமேகற்பிதமாம்.

ஆத்மாவிற் கு விகற்பனாதிய விஷயத்தன்மையையறையல் 13

நித்தியத்தின்கண் ணசத்தென்னும் விகற்பனையுமின் றும், அதனானே சக்தின்கண் ணஸ்தித்வமின்றும், ஆத்மா விற் கு நித்தியத்தன்மை யுண்மையினென்க. ஹே மனமே நினதுகற்பனையும் யாதினுற் பிரவிருத்தமாமோ அது நினது கற்பனைக்குமுன்பே பிரசித்தமாதலிற் கற்பிதமன்றும்.

விசாரமத்வைத நிச்சயவேதுவா மென்பது. 14-18

ஹே உள்ளமே நினது கோசரீபூதமாய் யா துயாது புல ப்படுகின்றதோ அவ்வத்துணிகம் புலப்படினும் கருக்கமிப் பத் திருஷ்ட நஷ்டவியற்சைக் தாதலிற் பொய்யேயாம். புல ப்படுகின்றதின் றென்னுமிதனானே வஸ்துக்கட்டு நான்தி த்வமின்றும். யாதினுற் பிரவிருத்தமாய் சதசந்நிகற்பனை எவ்வதிஷ்டானத்திற் பிரதீயமானமாகின்றதோ அலேகந்நிக மாம் நிர்ணயமின்றி விசாரம்பரியவசான முறையேதிர்ப்பாற்சு த்வயமின்றி விகற்பஞ்சாந்தியையடையாது. சுற்பொருளின் றென்று நுதலுநினால் அந்நிர்ணயத்தின்பொருட் டி விசார முடன் படப்பட்டதாவின்றா? உடன்பட்டதாமேல்விசாரம்.

சித்திப்பான் யாதேனுமோர்பொருள் சருவவிசாரகரானும்
 உபஸ்தாபிதமாமாதலிற் சற்பொருளுடன்படப்பட்டதேயா
 மன்றோ. விசாரமோ, பிரமாண வியாபாரத்திற்குப் பலாவ
 சானத்வ நிச்சய ஹேதுவாயதருக்கமாம் அதுவும் பிரமேய
 மின்றிப் பிரசாமுபலபியாதாம் பிரமிதமும் பாத்தியமாகா
 தெனச் சற்பொருடுணியப்பெற்றதாம், அச்சற்பொருளினு
 மேற் பிரமாணப் பிரமேயப் பிரமாத்ரு நிரூப்ய விசாரத்தினு
 னத்தாற் பிரவிருத்தியின்மையினுமும் சதபாவ நிர்ணய ஹா
 னத்தானும் அநிர்ணீதமே நற்றிதிபெற்றதாம்; ஆகவே வஸ்
 துதத்வ அன்வதாரணத்தால் ஐகிகாமுஷ்டமிகார்த்தப் பிரவிரு
 த்தியானியாமென்க இதனால் விசாரவுடன் பாடின்றும் பக்க
 த்தினும் தோஷம் நுதலப்பட்டதெனத் தெளிந்து கொள்க.
 அவிசாரிதமும் அநிர்ணீதமுமாய அவ்வெதுவும் இஷ்டமின்
 றுமேலாயின், விசாரநிர்ணயங்கட்குச் சதவசானமின்றிப்
 பரியவசானமின்மையின் முற்றினுஞ் சற்பொருளுடன்படத்
 தக்கதாமென்பதொருதலையேயாம். சருதிப்பிரதிபாத்யமாய
 சத்தசற்சமமாம் அர்த்தக்கிரியா சூனியத்தன்மையுண்மை
 யின் நரசிருங்கம்போலுமெனின்? அர்த்தக்கிரியா சூனியத்வ
 மும் அசத்வசாத்தியத்திற் பிரயோஜகமன்றும் இயல்பானே
 யிருப்புண்மையி னிலாபத்தாலென்க; எனவே அனர்த்தக்கிரி
 யாகாரித்வத்திற்கு அசத்வவியாப்தியின்கட் சந்திக்தானை
 காந்தத்வமாம் அர்த்தக்கிரியா காரித்வத்தா லிருப்புண்மை
 யேயின்றும், பதந்யாசாதி யர்த்தக்கிரியா காரினியாயகண்ட
 காத்யபாவத்தின்கட் சத்துவ வியபிசார முண்மையின். கிரி
 யோற்பத்தியின் முன்னுதாசீன வஸ்துதரிசனத்தால் அர்த்
 தக்கிரியாகாரித்வமின்றாங்கா லசத்வஞ்சம்பவியாது. அன்றா
 யினோ, சத்வார்த்தக்கிரியைகட்கு அன்னியோன்னி யாஸ்ர

யாபாதமாதலி னெனத்தெளிக. கேவல மநைகாந்திகத்வாதி
யினுனே அனுமானம்பிரமாண மன்றும், மற்றேநமதபிமத
ஆத்மாவின்கட். பக்ஷாசித்தியினு றென்க. அர்த்தக்கிரியா
காரித்வாபாவ மாத்ரமேதுவா? அல்லது பரமார்த்த விசேஷி
த அதனபாவமா? கூடஸ்தமாயசத்திற்குந் தர்மித்தன்மையா
னே விசாரப்பிரவிருத்தி காரணத்தன்மையானும் மாயையாற்
பேதப்பிரபஞ்சப்ரகாண்டே ஹ துத் தன்மையானும் முதலதசித்
தியாம். மாயையாற் சகத்தேதுத்வமும், “மாயையைப் பகு
தியென்றும் மாயாவியை மகேசகரனென்று மதிக்க.” என்
னும்மறையானும். “அத்யக்ஷரூபவென்றோற் பகுதிசராசரப்
பிரபஞ்சத்தையீ னுகின்றது.” என்னும் மிருதியானும் காரியத்
திற்கு வாசாரம்பணத்வப் பிரதிபத்திசாதக நியாயமாய யுக
தியினுங்காண்க. இன்னணங் கூடத்தருக்கு மர்த்தக் கிரி
யாகாரித்வம் பிரசித்தியாதலின் ஏதுவசித்தியென வெண்ண
ற்பாலதாம். பரமார்த்தமா யர்த்தக்கிரியா காரித்வந் திரத்தி
ற்கேனுங் கணிகத்திற்கேனும் அக்கிரியத்திற் ககாரகத்தன்
மையுண்மையிற் கிரியாகாரியத்தின் பொருட்டுங் கிரியாவத்
வாபத்தியாங்கா லனவஸ்தாப் பிரசங்கத்தாற் பொருந்தா
தாம்; ஆகவே மற்றது திருட்டாந்தாசித்தியாம். அத்வயத்
திற்குச் சருவவிகற்ப ஹேதுத்தன்மை யுண்மையிற் சருவ
விகற்ப யுக்தத்வமாமாலோ வெனின்? விகற்பனத்தினின்றும்
விருத்தவியற்கையதாம் “நிட்களம் நிட்கிரியம்” என்னுஞ்
சருதியினும் விகற்பத்தின்முற் பிரசித்தியிருத்தலினென்
னு முத்தியினுமென்க. ஆதலினத்வயமாம். நேதமென்
றும் நேதியென்றும் நிஷித்யமான சேதனசேதன விகற்பாவ
சான சித்தியின்பொருட்டு ஈண்டும் நிஷேதவாக்கியங்களில்
அவிகற்பவிதர்மகமத்வயம் நிர்விசேஷஞ் சித்தமாம் விகற்பி

தம் நேதி நேதியென வெங்ஙனம் நிஷேதிக்கப்படுமோ அங்
ங்ஙனமத்வயமாத்ம தத்வம் நிஷேதிக்கப் படுவதன்றும். 18

நுதலிய அர்த்தநிச்சய சூனியர்கட்கு அனர்த்தப்பிராப்தி
யறைதல். 19-20

கூடத்தமாய்ப் பேதவிகார சம்சர்க்க சூனியமாய்ச்
சுருதिसித்தமாய் அஜமாயத்வயமாய் அக்ஷரமாய் ஆத்மாவின்
கண் அஸ்திநாஸ்திகர்த்தா சவிசேஷமென்பன வாதிப்ரகார
ங்களாற் றனது சித்தமாயாப் பிரபவ மெங்ஙனமாமோ வங்
ங்ஙனம் ஏவர் விகற்பிக்கின்றனரோவவர் திரியக்குமனு ஜாதிக
களா லுற்பவத்தையும் ஜரையையும் மரணத்தையுஞ் சந்தத்
திண்ணமாயடைகின்றனர். மேலும் துவிதமுற்பத்யமான விய
ற்கைத்தா? அனுற்பத்யமான வியற்கைத்தா உபயவியற்கை
த்தா, அக்காற் சாபேக்ஷத்தன்மைபானே சத்திரஜதாதி
போற்பொய்ம்மைவருதலின் முதலதன்று, சதாதனத்வாபத்
திவருங்கா லதனபாவ வியவகார அனுதயப் பிரசங்கத்தா
லிரண்டாவதுமன்று. ஏகத்திற்கு விருத்தோபய வியற்கைத்
தன்மையினயோகத்தான் முன்றாவதுமின்றும். நான்காவ
தாய பவாபவத்வந்துவிதத்திற்காமெனின் விரோதத்தா
லுடன்பாடின்றும். அக்காற் சத்வங்கூடாதென்க, இத்து
விதத்திற்கோ அன்னியத்தின்கட் டிதமாங்காலும் ஜன்ம
மின்றும். சத்திற்குபாதானத்வமாங்காலோ விகாரித்வா
பத்திவருதலின் விநாசத்தா லசத்வப்பிரசங்கமாம். அசத்
திற்கு முபாதானத்வமாங்காலோ சத்வத்தினின்றுஞ் சத்வா
பத்தியாதலிற் சூனியமுபாதானமன்றும் அதற்குக் காரியங்
களுடனனுகம முண்மையினென்றுணர்க. கிரியாகாரசமு
மின்றும் நுதலியவுத்தியினுனும் அஜம் நிர்விசேஷமத்வய
மாத்மதத்வமாம். 20

உஸ்துமாத்திரத்திற்குக் காரணத்வ காரியத்வங்

களின் நிராகம். 21--24

இத்துவித ஜன்மத்திற்கு நிர்வியாபாரங்காரக மிட்ட
மா மேற்றுணிபாய்க் கிஞ்சிலுங் காரகமின்றெனவின்றும்
பின்னரோ யாவும் யாவைக் கெக்காலுங் காரகமாம். வேறு
வியாபாரமிட்டமாமேல், அக்கிரியத்திற்கு வியாபாரத்வா
யோகத்தாற் கிரியாவத்வம் நித்தியமாயினோ சந்ததங் காரி
ய்ப் பிரசங்கத்தானும் வியாபாரத்வபகூத்திற் காரகத்வா
சித்தியாம். எங்ஙனமாமாலோவெனின்? சந்திலையை வியா
பாரித்தாவென் னசந்திலையைவியாபாரித்தா? சத்திற்கு
மசத்திற்கு மவிசேஷ முண்மையி னிரண்டு மேலாதென்க.
என்னை? விசேஷத்தன்மைபுடன்படினோவைரூப்யாபத்தியினு
ளும் அவிசேஷத்தன்மைமருவறினோ சந்ததங் காரியமாமல்
லதாகாதென வுணர்க. சத்திற்கேனும் அசத்திற்கேனும் பூர்
வசத்வாசத்வப்பிரச்யுதியவஸ்தையின்கட் காரியமாமெனக்
காரகத்வமாகுக வென வுடன்பாடாமேல், ஆண்டு அவஸ்தாப்
பிரச்யுதிகாரியங்கட்குயெளகபத்ய மபிமதமா அல்லது கிரம
மபிமதமா? முதலதெனின்? சச்ச்யுதியினும் அசச்ச்யுதியி
னும், துலாத்தின் கோடிகளின் நமனோன்னமன மனுபவிப்
பானுக்குக் காரியகாரணபாவந் துணியப்பெறுததேபோலும்
காரியகாரணவடிவவேற்றுமை துணியப்பெறுதென்க, இரண்
டாவதெனின்? அவஸ்தாப் பிரச்யுதிக்குங் காரியத்தன்மை
யுண்மையின் அதற்கும் அவ்வித பூர்வசத்வாபேகூணத்தா
லனவஸ்தாப் பிரசங்கமாமெனக் காண்க. இவ்வண்ணம் நுதலி
யதோஷபரிகாரத்தாற் சதசத்விபர்யயமேல் இட்டமின்றும்
அக்காற் சதசத்துக்கட்குச் சொரூப வியவஸ்திதியாங்காற்

பவமெங்ஙனமாம். என்னை? இச்சத்தசத்திரண்டும் பரஸ்பர சம்சர்க்க சூனியம் வியவஸ்திதம், இவைகட்குப் பூர்வாபரீபாவம் பரஸ்பரமேனும் அன்னிய வபேசைகூடியானே னுமின்றாமென்க. ஆதலின் ஹேமனமே எதற்கும் பிறப்பின்றாமெனத்துணிக. ஹேமனமே நினதிச்சை வயத்தாய்ப்பவத்தை யங்கீகரித்தேனும் புகல்கின்றேன், நினது சேட்டிதத்தாற் பிரஹ்மபூதமாய வெனக்கு யாதுபயன்? ஹானவிருத்திகளோ வெனக்கின்றும்; என்னை? ஆத்மாவின் கண்ணவித்யமானமாய ஹானத்திற்கேனும் விருத்திக்கேனு முற்பவம் தன்னாலேனும் அன்னியத்தாலேனும் வேறேதுவாலேனும் சம்பவிப்பதின்றாமன்றோ. அல்லதவ்வானவிருத்திகட்காத்மாவின் கண்ணிருப்புண்மையிருப்பினும் நினது சேட்டிதத்தாலெனக்குப் பயனின்றும் சித்தார்த்தத்தினினது சேட்டையால் அகிஞ்சிற்சுரத்வமுண்மையினென்றுணர்க. துருவமாகிய கூடத்தர்களும் அத்துருவமாய கணிகங்களுமாய பதார்த்தங்கள் துணிபாயன்னிய யோகிகளாகாவாம். என்னை? துருவங்கட்கவிகாரித்தன்மை யுண்மையினுனும் கணிகங்கட்கன்னியசம்பந்தகாலவளவிருப் பொவ்வாமையானு மெனத்தெளிக. சம்பந்தத்திற்குச் சம்பந்தி சம்பத்தத்வாசம்பத்தத்வ விகற்பாசகத்வ முண்மையி னன்னியோன்னியமுந் துருவாத்துருவங்கட்குச் சம்பந்தித்வஞ் சம்பவியாதாம். அதனானே அவற்றிற் காரியம் யாதும் பொருந்தாதென்ப. ஆதலின் யாதும் யாதிற்குஞ் சம்பந்தியுண்மையாய்க் கிஞ்சிலு முடன்பாடின்றும். சம்பந்தமின்றேல் வேதாந்தப் பிரமேயத்வவிரோதம் வருமாலோவெனின்? ஆத்மஸ்வரூபம் நிருபாதி கமாம் சப்தப்பிரவிருத்திநிமித்த தன்மயின்மையின் வாக்கியத்தின் முக்கிய விருத்தியாற் கவரத்தக்கதன்றும். மற்றோ

இலக்கணையாற் சப்தத்திற்காண்டு பரியவசான மபேக்ஷித்து
வேதாந்தப் பிரமேயத்வம் அதற்குடன்பட்டதாமென
விரோதமின்றெனத் தெற்றெனத் தெரிதற்பாற்றும். 24

துவிதாபாச நிருபணமும் மங்கலமுந் தோகுத்தல். 25-28

ஆதலிற் சத்வாசத்வங்களினின்றும் விகற்பிகங்க
ளாய துளிதாவபாசத்தினின்றும் சததம் விழுத்தமுந் சதத
ஞ்சமமும் பிரகாசமானமுமாய வஸ்துவை மதிமாளுவன்
சுருதியானு முகத்தானும் நிரீக்ஷித்துத் தீபம் போற்றுகிற
மாயே அசேஷபந்தத்தின் புரிசமாப்தியை யடைகின்றனன்
நிரீக்ஷண நிர்வாணங்கட்டு வியவதானமியர்துமின்றா மென்
றுணர்க. சர்வசாக்ஷிப் பிரக்தியக் காத்மாவிற் கன்னியமாய
த்வயம் பிரஹ்மமாவதின்றா மென்றேவாறிவரோ அவ்வனன்ய
வேதிகட்கவேத்தியமாம். மாறாய்ப்பேதத்தால் விஷயமாய
றியுங்குதார்க்கிகர்க்கோ பரிச்சின்னமாய்ச் சஞ்ஞாயமா
மென்க; எனவே சாஸ்திரயுக்தி விசாரப்பிரயாசமின்றித் தன்
மதியனுசாரமாய்ச் சுகபோதமாமெனவுணர்க. தேகாதி யபி
மான விஹீனானேன் நிர்விசேஷ ஆக்மதத்துவத்தை ஆரா
ய்ந்து அபரோக்ஷமாயனுபவித்து மோகத்தையடையான்.
என்னை? மோகவேதுவாய அஞ்ஞானமதன் காரியபாதத்தா
லென்க. நுதலியவிதாத்ம ஞானன்னிய ஹேத்வந்தரத்தா
லேனும் பிரகாராந்தரத்தாலேனும் பொய்ஞ்ஞான நிவிர்த்தி
யுடன்பாடின்றும் காரணசகித வபினிவேசமுளதாங்காற் சர்
வானர்த்த பீஜபூதமாய தேககேகாதிபிள்கண் ணியானென
தென்பதாதியபினிவேச மதிக்கநிவிர்த்தியாம் ஆகவே அநிர்
மோக்ஷப் பிரசங்கமாமெனவறிக ஆன்மஞானத்தா லபினி
வேச நிவிர்த்தியாங்ஙனமாமெனின்? ஞானத்தா லஞ்ஞானத்

திற்கே நிவிருத்தி சம்பவித்தலின் அஹேதுவாய அபிநிவேச
மும் அநிந்தனவனலம்போல் நிரதிசயவுபசாந்தியையடையும்.

தேவராற்கீர. சாகரந்தனின் முன்றெள்ளமுதெடுத்தென
மகான்ம, ரேவராங்குரவரவர்தமால்வேத வெழிற்கடல் கடை
ந்து முன்னென்னா, லாவலாயிதன்றன் வடிவதாயலர்த்துமமல
னானமுதம் வெளியா, மேவராற் பிரமமினிதுணர்ந்திடலா
மெழிலவர்பதங்களேத்தெடுப்பாம்

பத்தொன்பதாவது பேஷஜப் பிரகரணம் முற்றும்.

வன்னிநீழல்வாழ் வள்ளலாய் வள்ளிநாயகனாய்ச்
சென்னியாறுடைச் செல்வனாய்த்திரு நெலையமையா
யென்னையாளுடைக்கோலமா யெழுந்தருளிறைவ
வுன்னையோகிதை யுகந்தருளுனது தாட்போற்றி.

ஸ்ரீமச்சங்கர பூஜ்யபகவற் பாதாசாரிய சுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீ உபதேச சகஸ்ரீ
பத்யபாகம் முற்றுப் பெற்றது.

